

A  ı k k a r a

Hayâtlı, kayalı, hakka dayalı dergi

Koronavirüs Özel Sayısı

52. Sayı Haziran 2022

ÖN SÖZ

Üzerinde bir ağacın gölgesinde konaklayıp sonra yola revan olduğumuz kadar zaman dilimi süresince kaldığımız bu dünyada bizden önce yaşamış âdemoğulları kaç kez “Ah demişler oh demişler/Zaman bir kesim demişler/Zaman dinler mi duyar mı?” sorusuyla muhatap olmuşlardır.

Mevlana’ya atfedilen “Kula bela gelmez, hak yazmadıkça; Hak bela yazmaz, kul azmadıkça” sözünden yola yola çıkarsak dünya yolculuğunun ne kadar meşakkatli olduğunu daha iyi anlarız.

Tarihin her devrinde çeşitli salgın hastalıklardan dolayı milyonlarca insan dünya sahnesinde rolünü oynayıp diziden ayrılmıştır.

Önce kavramlar üretiliyor ondan sonra bunların da içi dolduruluyor desem herhalde boyumu aşan sözler söylememiş olurum inşallah.

Dünyanın ağababalarının ağzında kenger sakızı gibi çiğneyip durduğu “demokrasi”nin aslında sayıların birbirine üstünlüğü olmasına rağmen, bazen sayıca üstün olmanız da yetmiyor. Siz her ne kadar da kendi iktidarınızın marşını söylemeye çalışsanız da maalesef bütün enstrümanları ve medyayı muktedirlerin müsaade ettikleri oranda kullanmak zorundasınız.

“Demokrasi götürmek” artık çok maliyetli olmaya başlamış olmalı ki Mahzuni Şerif’in yıllar önce söylediği ve uğrunda sorgulanıp hapis yattığı “Devleti devlete satar/ İt gibi pusuda yatar/ Kan döktürür silah satar/ Amerika katil katil.” türküsü artık kimseye dokunmuyor. Japonya, Vietnam, Kamboçya, Afganistan, Irak’ta demokrasiyi yerleştirmekle kalmayıp Sırbistan’da kurmuş olduğu Otpor isimli insanları yönlendirme şirketi ile de dünyanın çeşitli ülkelerinde “Sessiz Devrim” yapıyor, arkasından da “Arap Baharı” mottosu ile demokrasi ihraç etmeye devam ediyor.

Takvimler 31 Aralık 2019’u gösterdiğinde dünyayı sarsacak bir bombanın fitili yavaş yavaş tutuşturulmaya başlandı. Yeni bir virüs ortaya çıkmıştı ve yavaş yavaş şehre yayılmış, şehirde yaşayanların kapıları üzerlerine kilitlenmişti.

Aylarca adının tartışmaya açıldığı bu virüse en sonunda Covid 19 adını vurdular. Amerika, Çin’i, Çin ise Amerika’yı suçladı. Biri bu virüsünü yarasaların getirdiğini söyledi, diğeri ise bunu söyleyenin virüsü kendisinin ürettiğini söyledi. “Arada bir dümen döndü dönmedi” orasını gözümüzle görmedik.

İlaç firmaları bir taraftan harıl harıl aşı üretmeye çalışırken virüs bütün dünyada hızla yayılmaya başladı ve hemen hemen her evden bir cenaze çıktı. Kimse kimsenin yasını paylaşamadı. Ülkelerin dengeleri alt üst oldu. Bayramlar bayram olmadı. İbadethaneler ibadete kapandı. Konuşarak anlaşılan insanlar kendi içlerine kapanarak kendi kendileriyle konuşmaya başladı.

Gelenin keyfi için geçmişe kalkıp sövmeye, üç buçuk soysuzun ardından zağarlık yapmaya alıştırılmak isteniyoruz.

Cennet de, cehennem de istemediğimiz kadar geniştir.

Herkes yanacağı kadar odun taşıyabileceği gibi ateşten uzak, âsude bahar ülkesinde yaşayacak kadar kulluk bilincini yüklenerek dünya üzerinden geçip gidecektir.

Ne mutlu kalbini kalbine yaslayıp huzur bulduğu dostlarla olanlara.

Ne mutlu “Mal da yalan mülk de yalan/ Var biraz da sen oyalan” diyerek bilincini insanlık için bileyleyenlere...

A ç i k k a r a

Hayâlî Kayalı Hakka Dayalı Dergi

Yapımcı ♦ Tayyib Atmaca Yönetmen ♦ Mehmet Pektaş

Set Amiri ♦ Halit Yıldırım Afiş ♦ Sosyal medyadan alıntı

Muhabbet Adresi: Onikişubat Belediyesi Kültür Müdürlüğü Kahramanmaraş

0535 391 92 50 Dükkân www.acikkara.com e-mektup: acikkaradergi@gmail.com

52. Sayı Haziran 2022 ISSN-0106417 (edergi)

KORONA ÖZEL SAYISI İÇİNDEKİLER

- M. Fatih Köksal** / Tehzil-i Gazel-i Nedîm Der-Hakk-ı Korona / 5
- Öcal Oğuz** / Korona / 6
- Ömer Demirbağ** / Gazel / 6
- Cemal Divani** / Korkuttun Korona / 7
- Tacettin Şimşek** / Vay Korona! / 8
- Ozan Yılmaz** / Gazel-i İsale-i Kolonyâ-yı Hoş-bûy u Ferah-rûy Berây-ı
İzâle-i Koronâ-yı Bed-hûy u Terah-Cûy / 10
- Âşık Feymani** / Korona Destanı / 11
- Leadri** / Yanasan Korona / 11
- Ozan Yılmaz** / Korona Gazeli-Sanal Ders Gazeli / 12
- Lütfü Kılıç** / Corona Virüs / 13
- Halit Yıldırım** / Teyo Pehlivan ile Seyyar Tayyar Erzurum'da / 14
- Mehmet Kurtoğlu** / Corona / 16
- Kenan Erdoğan** / Yoruldum / 17
- İsa Çolaker** / Korona Dersleri / 19
- Mehmet Mumcu** / Virüs-i Muazzamaya Murabba-i Terbiye / 20
- Ozan Kolbaş** / Gazel Der-Vasf-ı Evrâs-ı Covid-19 / 21
- Murat Kaan Büyükservi** / Gazel Beray-ı Virüs-i Korona / 21
- Tunay Özer** / Korona Günleri: Mask ve Hüzün / 22
- Mehmet Atilla Maraş** / Teatral Bir Mizah Denemesi / 23
- Gül Ahmet Yiğit** / Korona / 24
- Hakan Özçelik** /Gazeller / 25
- Halil Karaca** / Dua (Bir Umre Dönüşü)-Elhamdülillah / 28
- Niyazi Karabulut** / Korona Diyalogları / 29
- Kadir Köse** / Koronayı Gördün mü? / 30
- Ömür Ceylan** / Der-Medh-i Dilber-i Koronâ-Nâm-ı Menhûs Bâ-Zebân-ı Şâ'ir-i Hâne-Mahbûs /31
- Musa Tuncer** / Korona Virüs / 31
- Cahit Can** / Korona Destanı / 32
- Mehmet Pektaş** / Bill Mikroçipi Kime Takacak? / 33
- Memmet Hartlap** / Korona / 36
- Qarasoylu** / Korona / 36
- Mehmet Tıraş** / Korona / 37
- Gökçe Kılıç** / Kıyamet (mi) Geliyor / 38
- M. Nihat Malkoç** / Korona Mesnevisi / 39
- Mehmet Demirel** / Korona / 40
- Ramazan Demirtaş** / Korona ile Hasbihal / 41
- Yaşar Gören** / Korona / 42
- Kadir Köse** / Korona Sonrası Dileğim / 43
- Ali Parlak** / Dua / 44
- Mehmet Kındap** / Kör Ana (Korona) / 44
- Sultan Kara** / Kuş Olup Uçmak / 45
- Ali Atar** / Korona Diyor ki / 46

- Mustafa Kutlu** / Allah Belani Versun / 47
- Cemil Ekber** / Özünü Gözle / 47
- Hakan Özçelik** / Gazel Der-Vasf-ı Evrâs-ı Covid-19 / 48
- Ozantürk (Bayram Durbilmez)** / Korona Cinasları / 49
- Ömer Ekinci Micingirt** / Görevlidir Korona / 50
- Ercan Sağlam** / Korona Günlerinde Ev Hali / 50
- Yörükzade Hikmet Özdemir** / Covid 19'dan Mesaj Var / 51
- M. Maruf Özülkü** / Hele Konuş Korona / 53
- Nuri Kahraman** / Korona da Ne ki? Batı Hep Vardı / 54
- Hakan Özçelik** / Mesnevi-yi Covid 19 vü Manzara-yı Ahvâl-i Umûmî / 55
- Fatih Kandemir (Âşık Kemahlı)** / Korona / 56
- Âşık Eyyubî** / Korona / 56
- Battal Aydın** / Fahrettin Abi / 57
- Tekirli Ozan** / Virüs / 58
- Laedri** / Anan Ölsün a Korona / 58
- Dursun Yeşil** / Sen Neymişsin be Korona! / 59
- Üzeyir Aslan** / Korona / 60
- Melahat Ecevit** / Korona / 60
- Caner Işık** / Korona Günlüğü / 61
- İsmet Taşyürek** / Korona / 62
- Hilmi Kınalı** / Pandemi Korona / 62
- Harika Ufuk** / Kovit On Dokuz / 63
- Âşık Kâzım Virüsede** / Gözün Kör Olsun Korona / 63
- Erol Koca** / Korona / 64
- Hasan Ahmet** / Korona I-II, Solon'a, Ah Korona Ah / 65
- Erdal Noyan** / Koronayı İplemeyenler / 66
- Talip Kazgı** / Hey Korona / 66
- Yasin Şen** / Korona / 67
- Haşim Kalender** / Korona / 68
- Kemal Bal** / Virüsal Enfekte Şiir / 68
- Ali Rıza Navruz** / Def Ol Git Diyorum / 69
- Mehmet Ömer Kazancı** / Vaktinde Geldin Korona / 70
- Tuncay Doğan** / Korona Virüs / 71
- Kazım Avcı** / Get Korona / 71
- Mehmet Güneş** / Koronalı Atasözleri / 72
- Mustafa Doğan** / İyi mi? / 72
- Ekrem Gül (Kul Garip)** / Koronaya Sebep / 73
- Rıdvan Yıldız** / Korona Günlükleri / 73
- Metin Özarslan** / Korona Virüsünün Türk Şiirine Yansımaları Üzerine / 74
- Servet Yüksel** / Virüsname / 77
- Memmet Hartlap** / Korona / 78
- Cemal Divani** / Yetiş / 78
- Erol Koca** / Karantina / 79
- Tayyib Atmaca** / Korona / 79
- Tacettin Şimşek** / Korona Destanı / 80

❖ M. Fatih Köksal

Tehzil-i Gazel-i Nedîm Der-Hakk-ı Korona

Pekin'den Hong u Kong'dan mı ya Vûhân'dan mısın kâfir
Yecüc müsün Mecüc mü kor musun Koran mısın kâfir

Gören yok cismini ismin yayılmış âleme ammâ
Fem-i ma'sûka benzersin hele yalan mısın kâfir

Seversin şeyh ü pîrânı civândan eylemezsin haz
Yaşın kaç ben de bilmem toy musun pîrân mısın kâfir

Sarımsak der kimi dermân kimi safran deyü söyler
Sahîhin söyle sen anti-dezenfektân mısın kâfir

Hapisde yatanı saldın sokakdakini haps ettin
Bu kudret kimde vardır han mısın hakan mısın kâfir

Sabah duş öğle banyo akşam abdest şebde guslüm var
Ağarttın cümlemiz sen hâris-i îmân mısın kâfir

Boğarsın seyl ü bâd olur yakarsın âlemi küllî
Nesin tûfân mı yâhud âteş-i nîrân mısın kâfir

Muallak mısın ağıp göklere tayrân mısın bilmem
Sürüngen ol yüzün sürü dahi perrân mısın kâfir

Nedîm eş'ârını tehzile cür'et gösterüp Nâdî
Nidâ eyler de bilmez cân mısın hayvân mısın kâfir

❖ Öcal Oğuz

Korona

Teslim oldu çaresiz
 Ateş ona kor ona
 Çıngı saçtı od yaktı
 Evler yıktı korona
 Kimde ise vebali
 Öte taraf zor ona
 Aymaz gitsin Niğde'ye
 Çoktan geçti Bor ona
 Keyfimiz yok İtalya
 Katılmaya korona
 Fırsat arar sömürge
 Ne kazanır sor ona
 İnsan olan utanır
 Asıl bunlar kor ona

❖ Ömer Demirbağ

Gazel

Yâ Rab geri çek ordunu ey gâlib-i mutlak
 Gel merhamet et bizlere çün merhametin hak

 Kıldık beyaz önlüklüyü dergâhına elçi
 Olduk sana teslim çekip ağ reng ile sancak

 Ey Mâlik-i mülk mülke virüs eyleme vâris
 Hıfzeyle ki kullar da senindir senin ancak

 Artmakta rakam yükseliyor git gide âfet
 Ey melceimiz sensin eden yükseği alçak

 Tedbirle duâdır kulunun yaptığı amma
 Yâ Rab şunu affet ki nedir bilmez el açmak

Mef'ûlü / Mefâîlü / Mefâîlü / Feûlün

Cemal Divani

Korkuttun Korona

Sen ne zalim illet idin konora
Can taşıyan nice canı korkuttun
Âlemin bağrında açtın bir yara
Dermanı yok çok Lokman'ı korkuttun

Söyle nasıl ciğerleri dağladın
Sel mi idin aktın coştun çağladın
Deryalarda gemileri bağladın
Hem tayfayı hem kaptanı korkuttun

Riyakar Batı'nın çoktur suçları
Sen durdurdun konup geçen göçleri
Yerle yeksan ettin süper güçleri
Korku bilmez kahramanı korkuttun

Virüs saldın şehirlerden köyüne
Patronları mahkûm ettin evine
Tam zalimi getirmiştin tavına
Ağa zalim sen çobanı korkuttun

Söyle daha biliyorsun neleri
Kapattın kahveyi meyhaneleri
Tehir ettin bütün mahkemeleri
Kaç hâkimi kaç vicdanı korkuttun

Barikatla bağlamışsın yolları
Ayırmasın dinli dinsiz kulları
Sömestre ettin tüm okulları
Hem kâmilî hem irfanı korkuttun

Asaletin yoktur pasaktır pasak
Avcının izine rastlamaz pusak
Namazı kıl dedin camiye yasak
Palavracı Müslüman'ı korkuttun

Elinde mi haksızların yuları
Gece terk ettirdin sen uykuları
Nasıl yedin yuttun makarnaları
Suyu kesip değirmeni korkuttun

Önce Çin'den acı haber getirdin
İran İtalya'yı yedin bitirdin
Avrupa'nın göbeğinde oturdun
Hem Fransız hem Alman'ı korkuttun

Sana ne oldu da böyle çıldırdın
Korkusuzca kâinata saldırdın
Dinsiz imansız abdest aldirdin
Hakk'a asi kör şeytanı korkuttun

Nice haksızları yoldan döndürdün
Kaç tabutu mezarlığa indirdin
Şu yalaka ozanları sindirdin
Hem meydanı hem imkânı korkuttun

Âlimler edipler bir anda sustu
Senin azabından dünya kan kustu
Lalalar vezirler kenarda pustu
Tahtındaki Süleyman'ı korkuttun

Ne oldu milleti kafaya taktın
Durup eğlenmeye yok mudur vaktin
Umreciyi yarı yolda bıraktın
Ölü yakıp kabristanı korkuttun

Cemal Divani'de başladı telaş
Söyle kiminledir bu sinsi savaş
Kâinat seninle edemiyor baş
Çok zalimsin tüm cihanı korkuttun

❖ Tacettin Şimşek

Vay Korona!

Abi, ben var ya, doğuştan isyankârim. Ne yapayım, böyleyim. İlk isyanım anneme, babama. Yahu adam, çocuğuna doğru dürüst bir ad koymaz mı? Bildiğim kadarıyla bu, anne babaların en önemli sorumluluklarından biri. Çocuğun onurla taşıyacağı bir adı olmalı, değil mi ya?

Abilerim ne güzel; Sars, Mers... Ya benim adım? Covid19. Böyle ad olur mu, Allah aşkına? Hani abilerimin adıyla kafiyeli bir ad olsa neyse. Onların adı Sars'tı, Mers'ti, benimki de mesela Ters olamaz mıydı? Pekâlâ olurdu. Mors olsaydı mesela, Pars olsaydı. (Gırrr! Bak, bu çok daha iyi olurdu; kedigiller familyasından, insanların leopar da dedikleri güçlü, çevik, yırtıcı bir canlıyla aynı adı taşımak hoşuma giderdi.) Yani dünyada başka ad mı yoktu? İnsan birkaç tane sözlük tarar canım. Size bir şey söyleyeyim mi, bu bizimkiler çok cahil.

Yalnız o mu? Aşirette, sülelede, memlekette sorun var. Yahu dünyada o kadar güzel nimet var. Sen tut, kedi, köpek, yılan, çıyan, yarası, hamamböceği, ne bulursan ye! Bu nasıl mide, birader? İnsanoğlu çöpleri bile ayrı konteynerlere atıyor artık. Yapmayın diyorum, dinleyen kim? İsyanımın bir nedeni de bu. Sadece anneme babama değil herkese...

Sonra bakıyorum, insanlar sürekli birbirini boğazlıyor. Yahu neyi paylaşamıyorsunuz? Bu ne hırs? Bu ne gözü dönmüşlük? Dünya kan gölü! Adam binlerce kilometre öteden gelip bir yere çörekleniyor, can pazarı kuruyor. Nesi var nesi yoksa vakumlayıp götürüyor. Geride cesetler bırakıyor. Bir de çekirge sürülerinden yakınırlar. Sizin ne farkınız var? Ayak bastığınız yeri kurutuyorsunuz.

Bu gözü dönmüş insanlar bence yaşamayı hak etmiyorlar. (Ne kadar sabırlısın, Allah'ım!)

Kendimce bir adalet sistemi kurmak istedim. Doğruya doğru, bende torpil, adam kayırma, ayrımcılık yok. Herkese eşit mesafedeyim. Asıl hedefim kandan ve kinden beslenen insanlardı. Dünyayı onlardan kurtarmak istiyordum, ama kantarın topuzu kaçtı. Türklerin deyişiyle kurunun yanında yaş da yandı.

(Bu arada Doğu Karadeniz'de asırlardır "Güçsüz, zayıf, acınacak durumda, zavallı" anlamlarında benim adım anılıyormuş. Çok bozuldum, haberleri olsun.)

Hani kendini dev aynasında gören "kâinat fatihi" insan? (Sahi, Türklerin bir "kâinat şairi" varmış; tanıyan, bilen var mı?)

Hani "Yaparım, ederim, atarım, tutarım, yakarım, yıkarım leyn!" heyheylenmeleri?

Nerede o "Yüksek dağları ben yarattım, alçaklara da ortağım." havaları?

Kısar kuyruğunu oturursun böyle.

Nasılmış? Deli deliyi görünce çomağını saklamış, değil mi? El yumruğu yemeyen kendi yumruğunu balyoz sanırmış. Sahi, şu Türklerin dilinde ne güzel atasözleri var. Valla ne memleketim Çin'de ne de dünya jandarması Amerika'da böyle atasözü yok. Şimdi kalkıp herkese "Oğlum, Türkçe öğrenin!" diyeceğim, yine olay olacak. Şaşırmayın! Öğrenirler ha! Bak, canınıza okurum desem her biri sekiz dil öğrenir, Allah canımı alsın!

Hadi öksürün, hadi hapşırın, arkadaşlar! Hep beraber! Bir, ki, üç!

Ne korktular ama! Zaten insanoğlunu ölümle korkutabilirsin ancak. Canları çok tatlı. Ödlekler be! Bayağı ödlekler. Lafa gelince aslan, işe gelince kedi. Allah'tan korkmuyorlar da, ölümden korkuyorlar.

Saf alkol içenler mi dersiniz, Arap sabunu yiyenler mi, tuzlu suyla ve sirkeyle gargara yapanlar mı, sürekli sıcak su içenler mi, günde üç öğün kelle paçaya yumulanlar mı, eldiven takıp okey oynayanlar mı, üfürükçülere koşanlar mı, marketleri boşaltıp evinin bir odasını gıda deposuna çevirenler mi, "Covid'e karşı Devit" deyip kapsül kapsül D vitamini tüketenler mi?.. Saymakla bitmez ki.

Doğrusu bu kadarını ben bile tahmin edemezdim.

Laf aramızda, şu yeryüzünü varlığıyla kirleten insanların %70'i ileri derecede aptal. Çok zeki geçiniyorlar ama gerçekten aptallar. (Aziz Nesin kırk yıl önce kendi toplumu için böyle bir cümle kurdu da linç olmaktan zor kurtuldu. Adam sonradan özür dilerken oranı %60'tan 90'a çıkardı ve çok ayıp etti. Bence olayı küresel ölçekte düşünmeliydi.)

Ne efsaneler uydurdular benim için. Yok, bankamatik klavyelerinde günlerce yaşıyormuşum da, oradan oraya zıplıyormuşum da, havada ters düz yan parendeler atıp saatlerce asılı kalıyormuşum da... Daha neler! Oğlum, jimnastikçi miyim ben? Jetim mi var; zeplinim mi, uçan balonum mu, paraşütüm mü? Türkler ne güzel demişler: Ağzı olan konuşuyor.

En doğrusunu Dr. Fahim Yunus söyledi. Aferin ona! Adam beni çözmüş. Enfeksiyon hastalıkları uzmanı dediğin böyle olur. Fahim Bey benim düşmanım aslında. Ama böyle düşmana can kurban! E

arada böyleleri de çıkıyor, çok şükür.

Dedi ki Fahim Bey kardeşim:

- Covid19 ile aylarca yaşayacağız. İnkâr da etmeyelim, panik de yapmayalım. Hayatı gereksiz yere zorlaştırmayalım. Mutlu olmayı ve bu gerçekle yaşamayı öğrenelim. (Dalga mı geçiyorsun Fahimciğim? Benimle yaşanmaz, ölünür.)

- Virüs yazın etkisini azaltmayacak. Brezilya ve Arjantin’de şu an mevsim yaz ama virüs hızla yayılıyor. (Doğru! Bunun sıcakla soğukla ilgisi yok! Ama ılıkla olabilir. Hani ölenler için ılık su gerekli ya!)

- Çok çok su içerek hücrelere nüfuz etmiş Covid19 virüslerini yok edemezsiniz, sadece sık sık tuvalete gidersiniz. (Hep onu yapmıyorlar mı zaten? Mutfakta mukim, tuvalete abone.)

- El yıkamak ve 1,8 metre mesafede durmak, virüsten korunmak için en iyi yöntemdir. Eğer evde Covid19 hastası yoksa evdeki yüzeyleri dezenfekte etmeniz gerekmez. (Fahim Bey kardeşim devamını getirememiş. Onu da ben söyleyeyim: Ruhlarınızı dezenfekte edin, ruhlarınızı!)

- argo paketleri, benzin pompaları, alışveriş arabaları ya da ATM’ler enfeksiyona neden olmaz. Ellerinizi yıkayın, hayatınızı normal yaşayın. (Benim olduğum yerde normal hayat! Ne yaman çelişki!)

- Covid19 gıda kaynaklı bir enfeksiyon değildir. Grip gibi damlacıkla ilişkili enfeksiyondur. Yemek siparişiyle belgelenmiş Covid19 riski yoktur. (Bırak aç kalsın köftehorlar. Açıktan ölenlerin hâlinde anlarlar belki.)

- Saunaya girmek, hücreye nüfuz etmiş Covid19 virüslerini öldürmez. (Gelgelelim, Türk hamamı iyidir. Mesela Erzurum’da Kırkçeşme tarihî hamamında çimebilir, kese de attırabilirler. Hamam ücretleri, tellak ve natır bahşişleri benden. Şaka maka, reklam da yaptık iyi mi?)

- Koku alma duyunuzu pek çok alerji ve viral enfeksiyonla kaybedebilirsiniz. Covid19 için spesifik olmayan bir semptomdur. (Bunlar kokudan ne anlar, mirim! Gül koklamayı bilmezler.)

- Eve geldikten sonra kıyafetlerinizi değiştirip acilen duş almanız gerekmez. Temizlik bir erdemdir, paranoya değil. (“Yağdır Mevla’m su!” “Ay, benim kalbim temiz!” diyenlere gelsin Emel Sayın’dan. Mahmut Oğul bestesi. Söz: Erol Kartal.)

- Covid19 virüsü havada asılı durmaz. Yakın temas gerektiren bir damlacık enfeksiyonudur. Hava temizse parklarda bahçelerde (mesafeyi koruyarak) yürüebilirsiniz. (Çimlere, çimenlere basmamak kaydıyla. Çimler, çimenler üstüne basanlardan daha değerli olabiliyor bazen.)

- Covid19 ırk veya din ayırmaz, tüm insanlara bulaşır. (Liberté, égalité, fraternité! İlle de égalite! Al

sana devrim! Hani alkış?)

- Covid19’a karşı normal sabun kullanmak yeterlidir, illa antibakteriyel sabun almak gerekmez. Zaten virüs bakteri de değildir. (Doğal sabun arayanlara eşek sütü sabunu tavsiye edebilirim. Cilt bakımına, hücre yenilenmesine, kırışıklıkları gidermeye birebir! Ben de kullanıyorum.)

- Yemek siparişleriniz için endişelenmenize gerek yoktur. Ama çok istiyorsanız, mikrodalga fırında birazcık ısıtabilirsiniz. (Pizza, lahmacun, pide, etli ekmek sıcak yenir, kardeşim! Isıtınca lezzeti kaçıyor. Benden söylemesi.)

- Ayakkabılarınızla eve Covid19 getirip hastalanma ihtimaliniz, günde üstünüze iki defa yıldırım düşmesiyle aynıdır. Yirmi yıldır virüsler üzerine çalışıyorum, damlacık enfeksiyonları böyle yayılmaz. (Kolayı var, sandaletle dolaşın. Eve girerken dışarıda bırakın. Marka ayakkabılarınız evde kalsın. Çalarlar, maazallah.)

- Sirke, sumak, soda, zencefil içmekle/yemekle virüsten korunamazsınız. (Siyanür içebilirsiniz pekâlâ, benden izin var.)

- Eldiven giymek kötü bir fikirdir, virüs eldiven üstünde birikebilir, yüzünüze dokunursanız kolayca bulaşır. El yıkamak en iyisidir. (Vay ben sizin o eldivenlerinizden öpeyim!)

Daha ne desin adam?

Ona da bir çift lafım var şimdi: Bak, Fahim Yunus kardeş! İyi diyorsun, hoş diyorsun da, bu insanların seni dinleyeceğini mi sanıyorsun? Bu söylediklerinin tam aksini yaparlarsa ben şaşırmam, sen de şaşıрма!

Peki, ne var ne yok benim cephede? Valla iyilik, sağlık. Dalgamı geçiyorum şimdilik. Amacıma ulaştım sayılır. Belki şu ciğeri beş para etmeyen bazı insanlarla oynamaktan canım sıkılır da çeker giderim, kim bilir? Bakın, giderim diyorum ama giderayak size bir de uyarım olsun: Sizin gidişiniz hayra alamet değil. Bu gidişle gayyayı balık istifi doldurursunuz.

Ha, unutmadan, size hiçbir şey öğretemediysem el yüz yıkamayı öğrettim ya! Bu da yeter şimdilik. (Farkında olmasalar da Türklerin bir şairi var: Yunus Emre. Dünyanın en büyük şairi. O demiş ki: “Yetmiş iki millet dahi elin yüzün yumaz değil.” İşte şimdi onun dediği gibi oldu.)

Bir gün “Vay korona / Dehşet saçtı dededen toruna” gibi laflar duyarsam yüreğim yağ bağlayacak.

• Ozan Yılmaz

**Gazel-i İsâle-i Kolonyâ-yı Hoş-bûy u Ferah-rûy
Berây-ı İzâle-i Koronâ-yı Bed-hûy u Terah-Cûy**

*(Hüzün arayan kötü huylu koronayı kovmak için
ferah yüzlü güzel kokulu kolonyayı akıtma gazeli)*

Yoktur bu zamân içre nazîrin a kolonya
Parfümde esanslarda kokun yok a kolonya

Sihhat kazanur koklaya koklaya dem-â-dem
Hem-dem edinen bûy-ı nefîsin a kolonya

Limon u çimen mandalina nergis ü leylak
Dünyâda gül ü sünbüle bakmam a kolonya

Servet Tariş ü Bulvar Eyüp Sabri Pereja
Her markada bir başka kokarsın a kolonya

Sen hâneye gelsen sana bir yer mi bulunmaz
Baş üzre yerin var ele bir gel a kolonya

Anber kesilirsin süzölüp hasta burunda
Miskten daha nâzendesin elbet a kolonya

Salgında bu mîsrâ'ı edin maske Husûsî
Yoktur bu zamân içre nazîrin a kolonya

Mef'ûlü /mefâ'ilü/mefâ'ilü/fe'ûlün

❖ Âşık Feymani

Korona Destanı

Yarasayı çorba edip içeni
Yılan gibi sok da götür korona
Cehennem yakıtı olsun her çeni
İcabına bak da götür korona

Hak emrine uymam deyip direten
Firavun devrini her an aratan
İlim merkezinde virüs üreten
Siyonizmi yak da götür korona

İnsanlıktan uzak sapık meşrebin
Dünya fitnesinin füzesine bin
Edepsiz erkânsız memlekete in
Temelini sök de götür korona

Zalimleri mazlumlarla bir etme
Çorbasına domuz yağı eritme
Öyle hışım et ki yolda yürütme
Hemen çelme tak da götür korona

Gözüne kestirip şimali garbı
Mianmar mülküne atıp bir çarpı
Yahudi, çok güçlü Şaron'ı, Trump'ı
Mengenede bük de götür korona

Adnan Oktar gibi Mehdicikleri
Cikil cikil etsin kedicikleri
Göz ardı eyleme Fetöçükleri
Gırtlığını sık da götür korona

Feymânî'den bu dilekçe arz ile
Milleti kandırdı sünnet farz ile
Penslvanya Nemrut'unun gürz ile
Şatosunu yık da götür korona

❖ Leadri

Yanasan Korona

Bir nahuşluq gəlib Çin'nən
Hamı dad təpir əlinnən
Vaksəni yox əvvəlinnən
Yaman düşmüşük toruna
Səni yanasan koruna.

Keşvərləri dolanırsan
Hər havada sən qalırsan
İlan kimi hey çalırsan
Rəhm eləmirsən tutana
Səni yanasan koruna.

Adın düşübdü dillərə
Vəhşət salmışsan evlərə
Ged ayrı ölkə ellərə
Hər yanı qoydun verana
Səni yanasan koruna.

Mərziləri bağlamısan
Bizi dalı saxlamısan
Çox sinələr dağlamısan
Çıx get ginən sən Vuhan'a
Səni yanasan koruna.

Deyillər ki çox zəif sən
Amma hammıya hərifsən
Anfulanzayla rəqibsən
Mərdumu saldın oyuna
Səni yanasan koruna

Tapacaxlar dermanını
Alacaxlar o canını
Yaman soydun devranını
Rast gələsən bir tufana
Səni yanasan koruna

❖ Ozan Yılmaz

Korona Gazeli-Sanal Ders Gazeli

*Gazel-i Koronâ-yı Pür-Cinâs
Berây-ı Kurenâ-yı Semptom-Şinâs*

Gazel-i Koronâ-yı Pür-Cinâs
Berây-ı Kurenâ-yı Semptom-Şinâs

İster isen el yusun cân sağlığından korona
Maske tak u el yıka çıkma evinden korun a

Her kim olmaz bu nasîhatten melûl ü muntasîh
Çîn ü Mâçîn'i aşip korona korlar kor ona

Garb'ı alıp etkisine Şark'ı etti tamtakır
Fabrikalar kapatırken dayanır mı kur ona

Hind ü Îrân Çîn ü Kore korkudan hep bembeyâz
Amerika hangi yüzle âmbargo kor una

Torino Roma Milano'dan çekilmiş el ayak
Çeşme-i Aşk'ın dibine gel de at bir koruna

Târumâr olmuş sanırsın bir yarasa görmesin
Barselona Kartagena Madrid ü La Koruna

Kim kaparsa bu virüsü âteşin te'sir olup
Mevsimin tüm soğuğunda karlar olur kor ona

Hem havada hem denizde hem karada yolcuyu
Tez karantinaya alıp iletişim kurun a

Ölmeden evvel ölüp pek korkar ise hastası
Doktoru alttan alıp çok yapmalıdır kur ona

Hâne halkından birisi olmasın dersen marîz
Evde dursun kıy parana Netflix'i kur ona

Ey Husûsî sen de manzûmenle çektin dikkati
Şimdiden sonra ahâlî cümleten hep koruna

fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilün

*Nazîre-i Nev-Zemîn-i Gazel-i Râgıb Paşa
Der-Hakk-ı Ahvâl-i Dürûs-ı Dûr-Temâşâ*

Sanal dersi görenler her biri bir hâletin söyler
Adob konnekt ü perkulus veyâhud âdetin söyler

Profesör olur mu der doçenti da'vetin ister
İdârîsi devâm et der asistan nefrein söyler

Kurup mikrofonu bir bir yaparlar ders ü sohbetler
Kimi derdin kimi hâlin kalanlar zahmetin söyler

Power point ü pedefe vü word açarken üst üste
Sanaldan hâce-i gaybî işin ciddiyetin söyler

İçerken kahvesin üstâd vurup dem eski demlerden
Uzaktan iç çekip şâgirdi kampüs hasretin söyler

Paleografya dersinden mu'âf olmak diler tâlib
Nesih ta'lik okurken hep yavaş internetin söyler

Gıyâbî şerhi bir metnin ederken nâzırın mahrûm
Yudumlar da çayın hâzır şarâbın hürmetin söyler

Klavye öksürürken çok arûz âhengi tek tok tok
Gören bîmâr-çeşm yâr medd ü kasrın illetin söyler

Belâgat içre salgın var nidâlar çağrışır onlayn
Tezâd örnek verenler hep alîlin sıhhatin söyler

Hayattan kopmuş erbâbı tıp olmuş ilmin a'lâsı
Aristo gelse ekrandan Hipokrat hikmetin söyler

Husûsî zahmet etmem hiç diyen ders-i telâfiye
Diz üstünden gözaltından usanmaz fikretin söyler

mefâ'ilün / mefâ'ilün / mefâ'ilün / mefâ'ilün

❖ Lütfü Kılıç

Corona Virüs

Ne diye davetsiz, destursuz geldin;
Saldırdın Wuhan'a coronavirüs?
Hıncını daha çok, yaşlıdan aldın;
Dağıldın cihana corona virüs.

Derdin ne, bu kadar hınç ile doldun?
İsmin var, cismin yok; Azrail oldun!
Bir anda hışımla korkuyu saldın
O yana, bu yana corona virüs.

Uykuda mıydın ki, birden ayıldın?
Tez elden, dötrnala yola koyuldun.
Çabuk temas ettin, hızlı yayıldın
İnsandan insana corona virüs.

Çok can telef ettin, çok canı yaktın,
Hevesler söndürdün, umutlar yıktın,
Suçluyu, suçsuzu içeri soktun;
Sığar mı vicdana coronavirüs?

Bilinmez olunca günlerin ardı,
Dünyayı korunma telaşı sardı.
Okullar kapandı, fabrika durdu,
Kâr mıdır bu sana corona virüs?

İki bin yirminin şubatı, martı,
Dünyada geçmedi ekisiyi artı,
Gerçeği gizlemez çekilen örtü;
Döküldün destana corona virüs.

Altmış beş üstüyüm, büyük sözü tut;
Yapacak işim çok, gel de insaf et.
Çulun partialını topla, çekil, git;
Uyma kör şeytana corona virüs.

Düşündüm, taşındım; kabahat bizde;
Sevaptan eser yok, günahlar dizde!
Kâfir, zaten kâfir; Müslüman, sözde!
Muhtacız imana corona virüs.

Birer Deli Dumrul dünyanın beşi;
Zulümde her biri Nemrut'un eşi,
Harlandı durmadan fitne ateşi;
Sen çıktın meydana corona virüs.

Uygur kan ağlıyor, Türkistan yasta!
Kudüs feryat eder, Filistin hasta.
Hakta, adalette tutarak teste;
Git, bulaş azana corona virüs.

Rusya kara çizgi, Çin siyah nokta,
Amerika şaşkın, Avrupa şokta.
Mazlumlar çaresiz, kurtuluş Hakk'ta;
Koşarız dermana corona virüs.

Melanet kusuyor hayatın seyri,
Kimsenin, kimseye olmuyor hayrı!
Düşünülmez oldu nefisten gayrı,
Düşmüşüz isyana corona virüs!

Ad kavmi, Lût kavmi ve diğerleri;
Şirkte, azgınlıkta gitti ileri.
Belaya uğradı öteden beri
Uymadı izana corona virüs.

İnsanlar paklasa manevi kiri;
O zaman insanlık olur dipdiri,
İlimle, irfanla alıp tedbiri;
Sığınır Rahman'a corona virüs.

Türkiye'm zamanlı tedbirler aldı;
Zaten gönüldeydi, gönülde kaldı.
Korkulan olmadı, beklenen oldu;
Aldırmam bühtana corona virüs.

Türedi soyguncu, çoğaldı kâhin;
Her kafadan bir ses, karıştı zihin.
Ben garip Lütfü'yüm, insanlık için;
El açtım Sübhan'a corona virüs.

Teyo Pehlivan ile Seyyar Tayyar Erzurum'da

Korona ortalığı kasıp kavurmuş, bir dizi yasaklar, tedbirler derken birinci dalga savuşturulmuştu. Seyahat yasağı da ortadan kalkınca bizim Seyyar Tayyar kadim arkadaşı Teyo Pehlivan'ı ziyaret etmek, askerlik yaptığı Erzurum'u dünya gözüyle bir daha görmek için arabasına atladığı gibi Erzurum'un yolunu tutmuştu.

Erzurum'un girişinde arkadaşını karşılayan Teyo Pehlivan, arabayla kısa bir şehir turu attırdıktan sonra onu evine götürdü. O gece bir güzel dinlenen Seyyar Tayyar sabah kahvaltıdan sonra şehir gezmek istedi. Teyo Emmi onu ilk önce Tabyalara, oradan Abdurrahman Gazi Türbesi'ni gezdirdi. Öğle yemeğinde meşhur çağ kebabını götüren iki kafadar çay içmek için doğruca Erzincankapı'ya gittiler. Lakin buralar çok değişmişti. O eski salaş dükkânlar yerini yeni binalara bırakmıştı. Buranın son hali Seyyar Tayyar'ın yüreğini sızlatmıştı. Eskiden buradaki kahvelerde âşıkların atışmaları olur, onları izlerlerdi.

Teyo Pehlivan onu yıllara karşı direnen bir kahvehaneye götürdü. Daha içeri girer girmez kahvenin çırağı Yaşar, onların ateşini ölçtü ve maske kontrolü yaptı. Teyo ve Seyyar Tayyar pencere kenarında bir masaya yürümüşlerdi ki kahveci Sulhaddin ocaklıktan bağırdı:

"Teyo Emmi, yav sen buraları bilir miydin?"

Teyo sırtında yeşil ceketi, başında açık kahve namaz takkesi ve elindeki meşhur tespihine mavi beyaz renkte bir maske eklemişti. Sesi duyunca yönünü ocaklığa döndü ve maskesini çenesine indirdi. O esnada meşhur dişleri ve Hitler bıyıkları ortaya çıkmıştı:

"Ula oğlim neye unutacak mışım, bilmirsen mi ortalık hestelihten kırılır. Bizim yasaklar anca kalktı da! Keyfimizden mi uzak kaldık gehveden? Hele sen davşan kani iki çay getir. Bak musafirimiz de var."

Sulhaddin bu misafiri tanıyacak oluyordu ama tam da emin olamamıştı. Hemen iki çay doldurup masaya geldi:

"Teyo emmi musafirin kimdir? Sankim gözim kırtılır gibi emme!"

Teyo Pehlivan geriye yasalanıp hayret babından

ellerini iki yana açarak:

"Ula oğlim nasıl tanımırsın, meşhur Seyyar Tayyar'dır da!"

Sulhaddin ellerini birbirine vurarak:

"He vallah, odur! Ben de diyirem ki bu herifi bir yerden tanırem. Hele sen hoş gelmişsen Tayyar Emmi. Kusura bakmayasan sosyal mesafe yüzünden elizi öpemirem, sen bizi el öpmiş say."

Seyyar Tayyar o meşhur gülüşünü attıktan sonra:

"Ne demek kızanım, berhüdar olasın. El üpenleri çok olsun." dedi.

Tanınmış olmak çok hoşuna gitmiş olacak ki Seyyar Tayyar da arkasına yaslandı ve meşhur tespihini keyifle çekmeye başladı. Sulhaddin durur mu, kahvehaneye dönüp:

"Ey millet şu an kahvemize meşhur Seyyar Tayyar ve Teyo Emmi teşrif etmişler. Hele sosyal mesafenizi koruyarak çevirin etraflarını. Bir daha bu ikisini yan yana göremezsiniz." diye bağırdı.

Kahvehanede bir gürültü patırtı çıktı. Onları görenler aralıklarla etraflarını çevirdi. Sulhaddin, çırağı Yaşar'ı da komşu esnaflara gönderdi ki onlar da gelsinler. Sulhaddin elinde çay tepsisi tam karşılmasına oturdu:

"Teyo Emmi, sen bu Tayyar Emmi'yi tanırdın de bize demirdin he mi?" diye sordu.

Teyo Pehlivan eliyle takkesini düzelttikten sonra kasılarak:

"Ula oğlim benim tanımadığım kim var ki? Hem ben Seyyar Tayyar ile esgerlikte acemi birliğinde beramberdik. Benim esgerlik dağıtımında Edirne Keşan'a onunki de Erzurum Dumlu'ya çıkmış idi. Yani ben onun memleketine gittim o da benim memleketime geldi."

Kahvedekiler Seyyar Tayyar'a hoş geldin ettiler. Bu kısa fasıldan sonra Sulhaddin lafı koronaya getirdi.

"Tayyar Emmi, bu korona sizin oralarda nasıldı? Çok heste var mıydı?"

Seyyar Tayyar elindeki otuzüçlük tespihi iki eliyle çekerken başını kaldırdı ve başladı anlatmaya:

"Olmaz mı çocuğum bre, astaneler adam almaz oldu! Millet kırıldı neredeyse. Çuk kötü idi Allah

muhafaza... Allah'tan çok ülen olmadı."

Teyo Pehlivan da lafa karıştı.

"He gardaş, bizi de urus gibi kıracağıdı. Allah'tan ucuz atlatdık."

Kahvede "Allah korusun" sesleri bir uğultu halinde yükselirken Seyyar Tayyar tekrar sazı eline aldı:

"Korona dedik de bu astalığa korona adını ben taktım." dedi.

Sulhaddin'in gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde şaşkınlıkla:

"He mi? Onu da mı sen buldun Tayyar Emmi?" diye sordu. Seyyar Tayyar istediği pası almış libero gibi topu ağırlara takmak için depara kalktı.

"Şöyle oldu. Bir gün İstanbul Sultanahmet'te Sağlık Bakanı ile oturuyorduk. O benim meşhur nohutlu pilavımı çok sever. Er afta sonu mutlaka gelir, pilavımdan yer. Benim pilav arabasında küçük bir TV var. Bakan Bey'i asır iskemleye oturttum, eline plastik pilav tabağını verdim. Adamcağız daha bir iki lukma almıştı ki bu sarı kafa Boris yok mu, çıktı televizyonda açıklama yaptı. Neymiş efendim bu astalık için tedbire gerek yokmuş, erkesler atlatırmış, Çin oyunuymuş, falan. O an tepemin taşı attı. Baktım bizim Bakan Bey'in de beti benzi atmış. Dedim ki:

'Sayın Bakan'ım, bu sarı kafa Boris ne süler? Kusura bakmayın da bu astalık kor ona, görür gününü.'

Bakan Bey birden heyecanlandı bana:

'Sen az önce ne dedin Tayyar?' diye sordu.

O an baltayı taşla vurduğumu anladım. Çok utandım. Koskoca Bakan'ın karşısında söylenecek söz müydü bu bre?

'Valla Bakanım, öfkeyle ağızımdan çıktı. Kusura bakmayın, zatıalınızden özür dilerim.' dedim. Bakan Bey ise:

'Yok yok, bırak sen özür dilemeyi tam olarak ne demiştin?' diye tekrar edince ben de mecburen:

'Kor ona dedim efendim' diye mahcup bir şekilde tekrar ettim.

Bakan Bey elindeki plastik pilav kaşığına avaya salladı o esnada özel kalem müdürü çakmış manzarayı hemen dibimizde bitti. Meğer o elini sallayınca müdürüne işaret edermiş. Müdür iki büküm:

'Buyurun efendim.' dedi.

Bakan Bey:

'Yaz evladım bu astalığın adını Seyyar Tayyar

buldu. Bundan sonra bu hastalığa KORONA diyelim. Patentini de Seyyar Tayyar olarak alalım.' dedi.

Yani sizin anlayacağınız deyiş o deyiş, patladı gitti."

Kahvede bir kahkaha tufanı koptu. Seyyar Tayyar bayağı havaya girmişti. Teyo Pehlivan da durur mu? Hemen devreye girdi.

"Gördüz Seyyar Tayyar'ı... Bene de bir gün bu Amerikanya Başkanı var ya, adı neydi lo?"

Sulhaddin hemen söze atıldı:

"Tramp"

"He atağan rehmet! Tramp... Ne zaman başı sıkışsa beni arır. Hemi de öyle bir arır ki gece demir, gündüz demir. Ula oğlim ben yaşlı bir adamım, accik dinleniyim da, öyle zırt pırt gecenin bir vakti aranır mı? Ne desen gâvur oğli gâvur arır."

Sulhaddin tekrar araya girdi.

"Teyo Emmi, saat fakrındandır, yoksa seni rehet-siz etmez. Bizde gece olanda orda sabah olur. Unitir belki ondan arır. Dinine lanet, günahını almayak gene de."

Teyo elindeki tespihi bir tur hızlıca çevirdi.

"He ula, bak bunu ben düşünmemişim! Neyse bir gün öyle arır, öyle arır ki ula ben de bizim Nizamettin'in oğlu Cavid nişan atıyormuş ona nasihat edirem. Ula meşgule atırım o arır, ben meşgule atırım o arır. Ula dedim üçüncü cihan harbi mi çıkar, bu ne arayıp durur? Açtım telefoni bastım fırçayı."

Sulhaddin yine merakla araya girdi.

"Ne dedin Teyo Emmi de hele?"

"Ula oğlim sen ne yüzün, hâl anlamaz adamsan, yaşından başından utanmir misen? Ula meşgulüm anlasana da!" dedim.

"O ne dedi?"

"Yav Teyo Emmi, bırak bu fırçayı, başım beledi, sen Müslüman değil misen, niye haldan anlamirsen?" dedi.

Baktım herif ciddi. Ula dedim herhal karısıynan yine kavga etti. O esnada göçmen krizi vardı. Karı diyor göçmenler gelecah, o dir ki gelmeyeceh. Neyse ben de yalan da yok hıf da yok. Bu başladı anlatmaya.

"Teyo Emmi, bu Çinlileri bilersen? Hanı ne bulsalar yirler."

'He ula dedim, çok pis mideleri var.'

'Bunlara bir hestelik musallat olmuş, bunlar da buni bütün dünyaya yayirler. Adı nedir ula direm, demirler ki şudur. Ne yapacık, ne edecik şaşırdık

galdik.'

Baktım bu çok konuşacak, sesi ahizeye verip telefonu masanın üstüne bıraktım. O esnada baktım bizim Cavid kaçır. 'Ula dürziye bak!' dedim. Seslendim peşinden:

'Cavid, Cavid, lan oğlim Cavid!'

Namıssız ses vermir, benim telefon konuşmasını fırsat bilip kaçacak.

'Ula Cavid çabul gel buraya alçak.' diye bağırdım.

Hemen geldi. Emme ben Tramp'ı unuttum. O da habire telefonda anlatır. Ula dedim şuna da arada bir laf ediyim ki ayip olmasın da!

'He başkan haklısan.' dedim.

O da bana:

'Teyo sen kovid mi dedin?' diye sorip durur.

'Ula oğlim kovid değil Cavit' direm ama dilini eşşek arısı sokasica bir türlü Cavit diyemir ha bire kovid deyip durur.

O esnada Cavit süklüm püklüm yanıma geldi. O an bi hırslandım, bi hırslandım. Dedim ki 'Ula oğlim sen utanmır misin de kaçırsın! Sen kaç yaşındasan?'

Dedi:

'On tokkuz'

Dedim:

'Ula Cavit on tokkuz yaşındasan he mi, peki bu yaptığın sene yakışır mı?'

Daha Cavit ağzını açmadan telefonda Tramp sevinçle bağırmasın mı?

'Allah senden razı olsun Teyo Emmi, sayende hesteligin adını bulduk: Kovid 19' dedi ve kapattı. Ula aradan bir saat geçmedi bütün ajanslarda "Kovid 19 virüsü dünyayı kasıp kavurur" haberları çıktı. Ben de yalan da yok hılafta.

✦ Mehmet Kurtuluş

Corona

Hayat kaynağı dört unsur: Ateş, su, toprak, hava...
İyi gelir hastalığa okunmuş su ve muska
Vaaz terapi, keramet umut, mucize müjde ve dua
İliğimize işlemiş korku, umut kalkmış amuda.

Esiyor rüzgârla verem, kolera, veba, corona...
Kalmayınca dostluk, gökler koşmuyor yardıma
Ateşi yükseltir Nemrut, acı dolar boğaza
Nerede İbrahim ateşi çevirsin suya!

Camus okunmadan çözülmez kısır döngü
Veba bir Sisypheos, Yabancı bir beyhude
Panaleuox susmalı, konuşmalı Rioux dar günlerde
Absürt yaşıyor Mathaeu güya Akıl Çağı'nda...

Kroçer Sonnet dinliyorum İvan İlyiç'in ölürken
İçimi karartıyor ölümle kurulan cümle
Tolstoy değil Dosto, iyidir bu günlerde
Ölüvinden Manzaralar dolduruyor evlere
Evler büyük bir dünya, dünya bir hapishane
Karanlık, korku, sıkıntı, hastalık, hayaletler
Morga sığıyor saraya sığmayan cüceler.

Herkes içinin yeraltından yazıyor notlarını
Kimi Balzac oluyor, kimi Hogo ve Baudleare
İyi kitaplar yazmış Nietzsche'yi bilmiyorlar
Zerdüş'ü konuşturup Deccal'ı etmiş ifşa
Ne zaman inanacak uygarlık bu meczuba.

Korkmayın, ölüm ateşten, sudan ucuz!
Para etmiyor artık Nemrut'un odunları
Ne kefen parası, ne telkin, ne de iskat
Dar Kapı'da insanlar, günahlar kat kat

Artık ne savaş var ortada, ne sevişme gönlünce
İzin vermiyor Mefisto öpmeye sevgilimi
Marguez aşk yaşıyor, biz kavga coronada
Evde kal diyor Anayasa, aykırı şiire Anayasa.

Dünya bir sahne oyuncu bil ki Shakespeare
Kadınlar Ophelia, erkekler bir Othello
Âdem'den Havva'ya bitmez ihanet
Deha ile delilik arasında durur Hamlet

Kimi veba, kimi kolera, kimi corana...
İnanmadı kimse bir ata sarılıp ağlayana
Windsor'un Şen Dulları dahi girerken yasa
Temiz olan ne kaldı bu çürüyen dünyada?

◆ Kenan Erdoğan

Yorulдум

Dâstân-ı güfte-i korona ez der-lisan-ı hış (u hod; nüsha farkı)

(Kendi dilinden korona destanı şiiri)

Bu dahi korona nam virüsün her zi-hayat gibi öz dilinden yorulduğu ve cins-i insan ve hayvanın kurtulduğu ve derya-yı hayatın küduret-i elem-i ölüm ve gamdan durulduğudur.

Her gün ayrı bir cephede savaştan yorulдум
Hakk'ın pehlivanıydım ben güreşmekten yorulдум
Emr-i Hak'la çok kan döktüm pek can yaktım yorulдум
Vazifem çün bitti biter vuruştan yorulдум

Ayırmadım mümin kâfir imtihan dünyası bu
Ayırmadım fakir zengin imtihan dünyası bu
Ayırmadım hasta hekim imtihan dünyası bu
Görev tamam inşallah bulaştan yorulдум

Ben yorulmam izn-i Hak'la daha çok hun dökerdim
Ta kıyamet gününe dek üstlerine çökerdim
Amma insanlık yoruldu az da mühlet verildi
Biraz da ben dinleneyim boğuşmaktan yorulдум

Kırk gün oldu erbainim ha çıktı ha çıkacak
Fırsatı ganimet bildi kimi taat kıldı çak
İnziva itikâf çille gönül yanık sine-çak
Rabb'e döndü tevbe etti eyledi hep zikr-i Hak
Ancak hiç ders almayanı cehennem paklayacak
Asi münkir gafil ile uğraştan yorulдум

Vuhan'dan da çıktım yola Tahran'da verdim mola
 Selam verdim sağa sola Paris, Londra ve Roma
 Afrika ve Amerika, Ostralya, Kanada
 Cümle cihanı dolaştım dolaşmaktan yoruldum

Ünüm duymayan kalmadı her yana saldı namım
 Karada gitti trenim deryaya saldı gemim
 Asumana çıktı sadam yerde yayıldı gamım
 Büyük küçük cümle cana ulaşmaktan yoruldum

İnkârcılık şükürsüzlük namazsızlık ve zulüm
 Yakıp yıkma yalan talan her yanda doldu gülüm
 Hak etmişti nankör insan benimle geldi ölüm
 Rahmeti gazabı aştı dalaşmaktan yoruldum

Allah'ın evi kapalı, cami cuma tatilde
 Yapayalnız geçiyor bak şuhur-ı selase
 Hüzünle tek ü تنها Hakk'a yöneldin ise
 Kârdasın ey arkadaş konuşmaktan yoruldum

Güfte-i Kenan

Rabb'immin bir memuruydun tokatladın dünyayı
 Aklın başına alır mı keser mi ağlamayı
 Öğrenir mi beraberce insanca yaşamayı
 Yoksa yevm-i kıyamette çekeceği azabı
 "Dehşetle yerinden fırlar gözler"deki mânayı

Korona Dersleri

Korona günlerinde ve evdeyiz. Korona sonrası günleri şimdiden anlayabiliyoruz. Korona günlerinden çıktığınızda, yaşamınızda ruhî bir değişiklik yoksa siz korona günlerini anlamamışsınız derim. Korona'dan sonra, hiçbir şey eskisi gibi olmayacak, siz de öyle! Salgın bir mikrop içerdiği kadar, aynı zaman bir durumu da dayatıyor. Bundan insanın etkilenmemesi yanlış olurdu. Öyle de oldu. Şimdiden korona sonrası konuşulmaya başlandı. Korona derslerini alırsak, korona sonrasını konuşmak daha kolay olur. Koronada neler oldu, yaşadıklarımız neler, neler daha yaşayacağız, bunları iyi anlamamız lazım. Korona sadece bir salgın değildir, insanın doğada yaptıklarının doğal bir neticesidir.

Korona öncesi saldırgan ve kibirli bir dünya düzeni vardı. Bol bol savaş çıkaran emperyalist devletler ve onların vekâlet savaşçısı küçük tetikçi yapılar vardı. Birden duruldular. Kendi başının derdine düşen bu haydut devletler, savaşamaz ve koronayla mücadele eder duruma düştüler. Bunlar hiç de büyük değillermiş! Mao'nun dediği gibi, bunlar karton askeri yapılmış. Ventilator bile yapamayan, insanını copla eve sokan aciz devletlermiş bunlar! Ortadoğu savaşları, Uygur işkenceleri birden kesilmedi mi? Mekânın sahibi, bir gramlık mikropla, bu haydutlara durun demedi mi? Başının derdine düşen Çin ve ABD, korona sonrasında, başka ulus devletlerle baş etmek durumunda kalacaklar. Çünkü rolleri değiştirecek yapılar geliyor.

Korona günlerinde güneş batıdan doğdu, minarelerden ezan sesi yükseldi. Aciz kalan devlet yönetimleri, İslam'ın gür sadasına teslim oldu. ABD, Fransa, Kanada, İspanya, Çin'de selâ, Kuran, ezan sesleri yükseldi. Müslümanlar üzerindeki savaşlar durduğu gibi, ezanlarımız da Endülüste okundu. Bu dersler tesadüf olamaz. Artık dünyanın efendisi batı değil. Önemli derslerden birisi budur. Mikrobun fendi, batıyı ve onun kölelerini yendi. İnsanları huzurevi, bakımevinde öldüren batılı kafa, faşizm kodlarına geri döndü. Evrimci kafanın Türkiye ayağında bir prof (!) elli salgın hastasını itlaf etsek mesele yok demedi mi? Bu da ülkemizin ünlü dar-

vincisi değil miydi? Demek ki hakikati yakalamak, sadece bilimle olmuyormuş, vicdan da lazımmış!

Salgın öncesi her şeyi yiyen insan, artık her şeyin yenmeyeceği gerçeğini de öğrendi. Habais olan şey yenmez. İnsan, ne yerse odur. Doğada ne varsa yiyemeyiz. Paydaşlarımızın yemesi gerekeni yersek, salgın kaçınılmaz olur. Sars, mers ve akraba-sı olan korona bunun için oldu. Kimse Çin'in yediklerinin doğaya uygun olduğunu iddia edemez. Fare yenir mi kardeşim, sen fare misin? Pangolin de nesi? Pangolin ve yarası yerken, miden ne durumdadır. Evcil hayvanları yiyeyim derken buraya kadar geldiniz. Tabiatla uyumlu yaşamayı, başka ortaklarımızın yediğini, yememiz gerektiğini anladık. Gıda ve sağlık, stratejik bir olaydır. Hastane sürecini iyi yöneten Türkiye, gıdaya ayrı bir başlık açmalıdır. Etil alkolün bile ne kadar önemli olduğunu anladık. Şeker fabrikalarını, özel ve devlet olarak güçlendirmeliyiz. Salgını düşük zayıyla atlatacaksak, bunun iyi yaptığımız temizlikten olduğunu bilelim. Yemek konusunda doğal olmanın kazanımlarını iyi kavradık. Ota, çöpe devam!

Silah üreticisi ülkeler, maske üretmedikleri için, salgına fena yakalandılar. Halk sağlığını para gören devletler, sınıfta kaldı. Basit aşılar bile mesele oldu. Aşı düşmanları kaybetti. Belki de salgını, aşılarımızla engelledik! Tıpkı verem aşısıyla kanser (pankreas) mücadelesi yapıldığı gibi. Bir kiti üç bin dolara satan devletlere şahit olduk! Bunlar devlet değil, çeteleşmiş yapılardır. Dün mülteci botlarını patlatan devletler, ülkemizden maske ister duruma geldiler. Pekiyi yüzünüzdeki maskeleri kim kaldıracak? Onu da korona salgını kaldırdı. Korona salgını, vahşi Batı'yı tanımak için, turnusol görevi gördü. Sizi iyi tanıdık, Coni ve Hans kafalıları.

Salgında devletin önemini de anlamış olduk. Devletin fendi, mikrobunu yendi. Anadolu'da devletsiz duramayız. Bunu salgında iyi anladık. Bize bizden başkasından da fayda yok. ABD, İtalya, Fransa sağlık ekipmanı taşıyan gemilere el oymadı mı? Evet, Çekya'ya giden maskelere, coni el koydu. Uluslararası sularda yapılan haydutluk, görüntülendi bile. Oysa Türkiye Cumhuriyeti devleti beda-

va maske dağıttı. Kendi ventilatörünü, hastanesini hizmete aldı. Vefa grupları kurdu. İnsanına para ve iâşe yardımı yaptı. Var olasin devletim, yaşasın milletim. Devlet büyük yardım kampanyası yaptı, başarılı da oldu. Zırnık yok deyip bedava maske arayan asalakların vicdanı rahat mı? Türkiye sevgisi imandandır.

Tüm bu korona dersleri gerçekleşirken, Ramazana girdik. “Oruç da acıdır.” der Sezai Karakoç. Artık daha çok şükür, daha az israf etmeliyiz. Paylaşmayı, sadakayı, itikâfı, kandi- li, mağfireti, adabı, huzuru, bereketi, takvayı öğreneceğimiz bu ayda, kendimizi yenilemeliyiz. Salgının sosyolojisi biraz da bunu gerektirir. Çok tövbe etmeliyiz. Dokunmanın veya insanın ruhuna dokunmanın, ne kadar önemli olduğunu bu salgınla anladık. Fiziki ve duygusal mesafenin önemini, yeniden keşfettik. Sevmenin mesafe olmadığını, aşkın bir mistik olay olduğunu salgınla öğrendik. Hiçbir yere dokunamıyoruz, ne kadar absürd bir hal. Biz yine de gönüllere dokunalım diyerek, bir şiirle bitirelim:

“Ey oruç, diriltici rüzgâr, İslam baharı
Es insan ruhuna inip yüce ilham dağından
Kevser içir, âbıhayat boşalt kristal bardağın-
dan

Susamış ufuklara insan kalbinin ufuklarına”
der Sezai Karakoç usta.

Salgınsız günler dilerim.

♦ Mehmet Mumcu

Virüs-i Muazzamaya Murabba-i Terbiye

Ey virüs-i korona yakdun kül etdün beni
Herkes kaçtı evine kaosa atdun beni
Ne kıraathane kaldı ne lokal ki oturam
Bari ver bir hançer de sineme baturam

Sen ki çini geçüp dolaşdun Avrupa’yı
Hak etdün şöyle temiz bir sopayı
Lakin biçâreyüz ahvalümüz bilürsün
Biz isterük yaşamak inşallah sen ölürsün

Yıkayarak etdük ellerümüzü harâbât
Gülmesün yüzün olma sen de âbât
Yaz gelende göreceğüm yüzünü
İstemem al yanına kışını hem güzünü

Mevlâ kerim sen zelilsün inşallah
Sen de ondan geldün ona eyvallah
İmanımız kuvvetlidir izin verirse Allah
Koyacağız dübürüne tekmeyi yallah

❖ Ozan Kolbaş

❖ Murat Kaan Büyükservi

Gazel Der-Vasf-ı Evrâs-ı Covid-19

Gazel Beray-ı Virûs-i Korona

Nazîre-i Gümânî-râst

Söyleyem bir bed hikâyet dinleyenler koruna
Gûş-ı cânı tutmayan bilmez nedür ol korona

Evvelâ neşv ü nemâ buldı Çin ü Mâçin'de kim
Ekl idenler haşlayup bir kıyye huffâş kor ona

Gördük ol gîtî-nümâdan âlemin ahvâlini
Hangi şehre dahlolursa say ki düşmüş kor ona

Bü'l-aceb evrâs kim yollar tepüp Türkiyye'ye
Âhiren gelmiş, süpermarket hemân zam kor una

Beş kuruşluk bir dezenfektan olursa yüz kuruş
Hep dolar alsan maâşın yine yetmez kur ona

Bir kaçan sâlim olur dirler bi' de pervâz uran
Pek abes lafdur uçakdan kim inerse korun a

Eyliyor târih tekerrür şimdi tersten mâlesef
Çin belâsın def için pek hızlı bir sed kur ona

Ellerün hep tertemiz tut, kim görüp Mûsâ anı
Yed-i beyzâsın hacelden ceplerine kor o na

Şol Gümânî haste düşse gam degül başında çün
Bî-kıyâs hûrî-sıfât elbet yapar çok kur ona

fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilün

Nazîre-i Şeh Murâd-râst

Bir belâ Ye'cûc u Me'cûc misli ismi "Korona"
Sedd-i Çini aşdı geldi cümle 'âlem koruna

Bir tabîb çıkdı hatâdan geldi meydâna didi
El yuyup hem maskelerden kat-be-kat sed kur ona

Eskiden misk-i Tatârı bulma çok müşkil idi
Şimdi anun kurı irişmez kolonya kuruna

Söyleyüm tarz-ı kadîm üzre gazel dostâna lîk
Halka halka olmayan nev-tarz meclis kurun a

Sâkinün bir fıs kolonya sunduğu mestânı gör
Fazladan bir fıs için yapmakdalar bin kur ona

Didüm "iy yâr vir lebünden hastene lutfen şifâ"
Hışm-ile döndi didi "git maskeni tak, korun a"

"Bâri bir kez şol bilünden koçayın cânâ" didüm
Gösterüp bâzû-yı sîmînini didi "korun a"

'Âşık-ı hicrân-zede duydukda yârün sözlerin
Sînesin çâk eyledi çün düşdi yüz bin kor ona

Şeh Murâd ejder-ser ü âteş-feşân kilkiyle ger
Bir gazel söylerse vîrûs incinür pek, kor ona

fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilâtün / fâ'ilün

❖ Tunay Özer

Korona Günleri: Mask ve Hüzün

2020 yılındayız
yeni çıktık kıştan

çok sıkıldı herkes
beklemekten baharı

yeni heyecan
ve nadide incelikler
tasarlayıp durdu
onun için

koca bir ironi
ve nispet olarak
sanki

bir dev uyanıp
arşınıyor sokakları şimdi

herkes tedirgin
evine çekildi

in cin top oynuyor caddelerde
bir ilkçağ tenhaliğı var

ne kadar
küçükmüş meğer dünya

adım adım izleniyor
devin gözlerinde

görelilik kuramı
bir kez daha
işliyor

gece, yirmi dört
saat sürüyor

ve bahar
teğet geçiyor bizi

ne çok şey
yitiriyor ağırlığını
bu arada
uzun kuyruklar
bürokratik stres
trafik derdi vesair
kalmıyor

evinde şimdi insanlar
başka mekânlarda ya da
baş başa kendiyile

birer birer yüzleşiyor
varsa ne sırrı

bugünlerde çok
huzursuz bazıları

bir tek
çocuklar rahat

bir kale gibi ev
onların gözünde hâlâ

yaslanmış bir dağa

belli olur gülümsemesi
yüzünde
varsa da maskesi
bir insanın

ve
hüznü de

❖ Mehmet Atilla Maraş

Teatral Bir Mizah Denemesi

“Güç kimde, kuvvet kimde, kudret kimde?”

“İktidar kimdeyse güç onda, kuvvet ondadır azim.”

(La Havle Ve la Kuvvete, İlla Billahil Aliyyil Azim)

“İktidar olursun amma, önemli olan muktedir olmaktır bilesin.”

Dert bende, çare sende

Bir müddet sen de

Ortalıkta görünme

“Neden, niye?”

“Korona virüsü var, duymadın mı?”

“Duydum, bana ne yapabilir ki?”

“Herkes yaptığını sana da yapar.”

Onun için; tak maskeni, makul mesafeye dikkat et, ellerini sık sık yıka.

Böylece koru kendini Korona’dan. Nam-ı diğer, covid 19’dan.

“Bu on dokuz rakamı, bana hiç yabancı gelmiyor. Üzerinde on dokuz mu vardı ne? Cehennem zebanisi miydi onlar yoksa?

On dokuz ve katları

Boşaltıyoruz yatları

Hepsi tavlada kaldı

Safkan Arap atları

Artık iş yok, güç yok, gelen yok, giden yok, inen yok, binen yok, vesaire, vesaire...”

“Bana bak yavrum, ben şahım, sen gedasın. Her dem başıma belasın.”

Bütün zamanların en iyi muhterisi benim, çeşit, çeşit ihtirasım var benim. Alana satmaya geldim.

Ya sen kimsin ha? Tebaasın. Basit, zavallının birisin. Emir eri, kapı kulusun.”

“Ben, ben, ben, çok inatçıyım. Ben, hangi kuranın kaçuyım. Oğlum, bana baksana sen!”

“Ben, sarayımda kraldım. Üç beş basamak yurkarı çıkıp tahtımda kaldım. Sağımda, yal vezirim, solumda, bal vezirim vardı. Yiyip, içiyorduk. Her yer güllük gülistandı. Bağ, bahçe, bostandı.”

“Hey aşağıdakiler! Ne haldesiniz? Nasılsınız, iyi misiniz?”

Aşağıdakiler koro halinde: İyiyiz, iyi! Hepimiz iyi.

Aykırı bir ses: İç güveyinden hallice!

Esas oğlan: Biz de ailecek iyiyiz. Kraliçe hanım, damat, torun, otuz iki kısım tekmi birden. Akra-ba ve hısımlar, yakın ilden.

Muhelif bir ses: Biz şarklıyız kurban, demokrat

folan değiliz. Bu, ötekilerin uydurduğu bir yalandır. Hatta çok eski bir yalandır. Aristo ve Eflatundan kalandır. Demokrasi dediğin de kim oluyor yahu!

Hâkimiyet, kayıtsız şartsız bizdedir. Biz halkız, halk!

Esas oğlan: Ben ne dersem o olur. Ben sizin babanızım.

Bu arada, cin-aslı mani patlar. Babanın kızı söz alır:

Yüzdedir

Onda değil yüzdedir

Top kâkül, zülûf, perçem

Örgülü saç dizdedir

Mazlumlar ya kuyuda

Ve yahut dehlizdedir

Yasak kalktı, yaz geldi

Cemaat denizdedir

Cim Başkan araya girer:

Emir, komuta bizdedir

Başkan bu gün burada

Yarın ertesi günü

Kütahya, Gediz’dedir

“Zavallı, sivil, halkım benim.”

Zaten siz var ya siz, kara kuru ekmeği yiye yiye var oldunuz. Halk türkülerini dinleye dinleye halk oldunuz. Boş bir gurura gark oldunuz. Yazık, çok yazık size!

“Ey halkım!”

Yahu evde öyle uzun boylu kalmanıza bir türlü gönlüm razı olmuyor. Ananızı da alın, gidin pikniğe.

Bu cumartesi ve pazar da benden olsun.

Gidin hava alın, avlanın, helal olsun.

Hava bedava nasılsa, helal-i hoş olsun.

Bedeva yaşıyoruz bedeva diyor bir deli. “Bir garip Orhan Veli, Veli’nin oğlu, tarifsiz kederler içinde.”

Hava bedeva, bulut bedeva

Dere tepe bedeva

Yağmur çamur bedeva

Bedeva yaşıyoruz bedeva

“Biz var ya biz, bütün zamanlarda, bütün mekân-

larda mutlu, kutlu, az biraz da Har-Put'lu-yuz."

Siz ki; bir sürü, bir güruh, bir yığinsınız.

"Azınlık çoğunluğa hükmeder mi? Eder. Tarih boyunca bu böyle olmuştur hep. İnanmıyorsan bak resmi ve resimli tarihe, al boyunun ölçüsünü. Tarih, tekerrür eder azizim.

"Biz hep yönetiriz, siz hep yönetilirsiniz. Biz biliriz işimizi, işimiz kimseden sorulmamıştır. Kim ne derse desin, ülke fena yönetilmemiştir. Artık on, yirmi yıl geride kalmıştır. Alan, alacağını almıştır. Mücahitler, müteahhit, el çırpınlar, elçi olmuştur. Daha ne olsun yani."

Siz ey makul çoğunluk, ey güruh-u be-şuur, dinleyin. Biz seçkin ve seçilmiş bir azınlığız. Buyrukları biz veririz. Size sadece itaat etmek düşer. Biliyorsunuz, devleti yönetenlere itaat etmek farzdır.

Eleştirmemek sünnettir.

Eğin bakım boynunuzu! Emirlerimiz için boynunuz kıldan ince olsun.

Halk Korosu:

"Efendimiz, eğile eğile boynumuz eğildi. Batı'ya baka baka boynumuz, tutuldu. Şimdi dönüp kendimize bile bakamıyoruz. Buyruğunuz nedir sayın en büyüğümüz?"

El cevap:

Başınızı yukarı kaldırıp bakmayın, yeter. Hep önünüze bakın koyunlar gibi, zaten siz sürüler içinde çobansız bir sürüsünüz. Peş peşe takılıp yürürsünüz. Ah ne güzel yürürsünüz.

Cim Başkan:

Gerekirse onu bunu dinlerim, lakin
Şair, yazar, gazeteci falan dinlemem
Fena yaparım başını kaldıranı fena
Uslanmazsa, içiririm baldıranı ana

"Biz adamı, daha çocukken başlarız korkutmaya: Öcü geliyor öcü! Şubat karısı geliyor, dev anası geliyor, bekçi geliyor, polis geliyor, hepsi birden geliyor!"

Korku, bizim en iyi silahımızdır. Korkunun krallığını biz kurduk zaten. Ya ne sandın sen?

Hep korkarak büyüdükleri için, öcünden öcünü, bir türlü alamaz zavallı çocuklar!

Eveet, sözün özü, mizahın izahı, şudur ki;

"Kurulu düzen devam edecek. Statüko işleyecek. Böyle gelmiş, böyle gidecek! Düzeni bozmaya kalınan dünyasını dar, on, yüz demez, alayını berdar ederim. (He valla edersin.)"

Bu böyle biline

Tebaa, hep bir ağızdan:

"Olur, Ağa'm. Başım, gözüm üstüne, ser sera, ser çava, alâ ra'sî, alâ aynî..."

❖ Gül Ahmet Yiğit

Korona

Namussuzu şerefsizi
Al da götür sen korona
Allah'tan korkmaz dinsizi
Bul da götür sen korona

Çinlileri koy testine
Tüm Rusların gir kastine
Teröristlerin üstüne
Dal da götür sen korona

Kimse sende bulmaz hata
Şu Trump'ı koy tabuta
Cehennemde en alt kata
Gel de götür sen korona

Coni'yi dost bilenleri
İsrail'le gülenleri
Bu milleti bölenleri
Sil de götür sen korona

Mademki giydin potini
Aman unutma Putin'i
Tükensin Esat'ın kini
Çölde götür sen korona

Yalan yanlış diyenleri
Şeytan postu giyenleri
Yetim hakkı yiyenleri
Al da götür sen korona

Gül Ahmet'in duy sözünü
Sakın soldurma yüzünü
Türk'e düşmanın gözünü
Del de götür sen korona

❖ Hakan Özçelik

Gazeller

Gazel-i Hâkânî alâ inkıtâ-yı karantina-yı ihtiyârî

Taşraya çıktım bugün dostlar kırıp tecridimi
Ekmek aldım, kargo verdim. Hayli saldım kendimi

Hem cemâat hem imâm hem sath-ı mihrâb isterem
Mâdem evden çıkmışam kılsam deyü ikindimi

Tüh yarın varmış bir iş dâvâsının son celsesi
Mâzeret verdim fakat dâvâlı bilmem verdi mi?

Hakkı mahfuzdur bugün sessiz sedâsız geçse de
Ben yapıştırdım çıkarmam seng-i pâzûbendimi

Nev gazel söyler bu dem Hakan yiten her boş güne
Şâirân eyler bilâ-vezn-i aruz taklîdimi

Fa'ilâtün fa'ilâtün fa'ilâtün fa'ilün

Gazel-i Diğer

Halk-ı Çîn kendüncedür huffâşı kor yer çorbaya
Midesüzler gergedandan kıyma eyler bas baya

Söyleyün dostlar nedür maymunlu sincap tatlısı?
Yüzde beş yüz zam mı koymuştur bu Çîn tulumbaya

Sen temiz hânende kurbandan kalan bonfileni
Yerdün ammâ işte girdün sen de aynı torbaya

Dîn ü millet farkı bilmez hiç ayırt itmez virüs
Çünkü denkdür der covid karşımda mazlum zorbaya

Kim bilür Hakânî kutsal kâsenin esrârını
Çıkmayun evden bugünden başlayup çarşambaya

Fa'ilâtün fa'ilâtün fa'ilâtün fa'ilün

Gazel-i Diğer

Ey Covid bir hayli meşgul eyledün sen gündemi
Echel-i eflâke öğrettün nedür ol pandemi

Zikr-i isminden dahî havf eyliyor insân u cin
Birbirinden haftalardur hep kaçırdun hemdemi

Öksüren halk ıçrre zinhar kılmasun ağzun açık
Linç edün şol vasfı hâiz ger görölse her kimi

İştirâk etmen bu demler bence hiçbir celseye
Mâzeret gönder Uyp'tan tâlik itsün hâkimi

Tıbb-ı Hakan söylesün bir sallamasyon tavsiye
Cem' idüp nûş eyleyün sirkeyle dostlar zenzemi

Fa'ilâtün fa'ilâtün fa'ilâtün fa'ilün

Gazel-i Diğer

Bir düğün kambersiz olmaz hoş safâ geldin paşam
Bir sen eksiktin buyur gel şimdi olduk tastamam

Korkmayın dostlar gazel yazmam bu huysuz Hanta'ya
Zâten on gündür gazel yazmaktan artık bıkmışam

Kalk uyan kahvaltı et yaslan gazel yaz yat zıbar
Mâzeret gönder gazel yaz vezne uydur tam dram

Mûsikî ebrû resim rap hüsn-ü hat heykel çini
Türlü san'at var fakat yoktur nasibim bir gram

Ger murâdın tûtî-yi mûcize-gû tek şîr ise
Söyler üstâdın bulundur bir lûgat bir dersiam

Rahlesinden geçmişiz İrfan Uğurtük'ün şükür
Başka bir yol seçme Hakan sen gazel yaz vesselam

Fa'ilâtün fa'ilâtün fa'ilâtün fa'ilün

Gazel-i Diğer

Bir gelüp pîr geldün eyvah ey virüs'ül-serseri
Restoran, adliyye câmî hep kapattun her yeri

Belki üç gündür kepenk indürdi beyt'ül-nargile
Yankılanmaz bir sadâdır: "Köz getür kardeş serî"

Haftalardur biz de icrâlardan olduk neyse de
Usturasından koparmak çok günâhdur berberi

İstimâl eylen su yoksa antseptik malzeme
Ey yuyun dâim sakın terk itmeyün tedbirleri

Ben virüsden korkaram zîrâ degil çeşmim karar
Her kimin çeşminde iz varduysa tez gelsün geri

Çık şiirden resme geç Hâkan Van Gogh ağlasun
Zulm edersün şî're evden çıkmadığından beri

Fa'ilâtün fa'ilâtün fa'ilâtün fa'ilün

Gazel-i Diğer

(Doktorlar dizisinin halkı bilinçlendirmemesi sebebiyle bugün Korona'nın ortaya çıkmasına sebebiyet verdiği gazelimdir.)

Tiz çözülsün şimdi istifhâ idem bir bilmece
Bir vakitler halka kimdür zulm iden gündüz gece

Dört sezon yaz kış tam on yıl seyridüp "Doktorlar"ı
Esefâ öğrendük aşkın entrikasın sâdece

Şimdi derk itdük ki boşmuş aşk-ı Kutsi'yle Elâ
Bilmezem Fox'un kıvrıcık saçlı doktorun nice?

El nasıl yunur deyu bir sahne öğretseydiler
Şol virüsler hiç zuhur itmezdi elbet böylece

Anca laylaylom bahis mevzusudur "Doktorlar"ın
Pokemon seysetseler Hakânîyâ bundan yüce

Fa'ilâtün fa'ilâtün fa'ilâtün fa'ilün

❖ Halil Karaca

Dua (Bir Umre Dönüşü)-Elhamdülillah

Dua (Bir Umre Dönüşü)

Gölbaşı yurdunda mecbur ikamet,
Son oldu, belayı kaldır Allah'ım!
Karantina için, evde devam et,
Evleri rahmete daldır Allah'ım!

Bir daha kulların çekmesin çile,
Evine kavuşsun düşmanım bile,
Hak verdim kafeste öten bülbüle,
Kurtar da yerini buldur Allah'ım!

Görünmez ordunla soktun hizaya,
İsterse insanlar yol yapsın Ay'a,
Gönüller rahmete diller duaya,
Muhtacız olanı oldur Allah'ım!

Kulların var temiz, kulların var saf,
Bize vermez misin bir bağış bir af,
Camide cemaat halılarda saf,
Kalmadı ne olur doldur Allah'ım!

Anladık günah çok suçumuz fazla,
Geceler tükendi cümbüşle sazla,
Kapına el açtık bin bir niyazla,
Günah defterini sildir Allah'ım!

Yağan yağmurlarla yıka kirleri,
Hem yerleri yıka hem fikirleri,
Sarsın kâinatı Hu zikirleri,
N'olur yüzümüzü güldür Allah'ım!

Karaca'm duada bir kısık sesle,
Lutfet kullarını rahmetle besle,
Aşk ile gitmiştik döndük hevesle,
Senin hazinen de boldur Allah'ım!

Elhamdülillah

Karantina sona erdi,
Döndük elhamdülillah.

Ankara'nın ayazında,
Donduk elhamdülillah.

Abant suyu içe içe,
Kandık elhamdülillah.

Sıkıntılar gelip geçti,
Andık elhamdülillah.

Sabır ile pişe pişe,
Yandık elhamdülillah.

Ümidimiz sevaplara,
Konduk elhamdülillah.

İlim irfan isteyene,
Sunduk elhamdülillah.

Nisan birde otobüse,
Bindik elhamdülillah.

Gece vakti saat on bir,
İndik elhamdülillah.

Niyazi Karabulut

Korona Diyalogları

Korona gelmeden önce herkes işinde mutlu mutlu geçinip giderdik. Hanım mutfakta, ben arkadaşlarla kahvehanede pişpirikte, çocuklar okulda, kedi eşikte, bebek beşikte durumları... Ne zaman ki korona denilen illet çıktı eve kapandık. Bu kapanmanın bir takım mahzurları ortaya çıktı. Bu günkü yazımızda onlardan bahsedeceğim.

Ne yalan söyleyelim, ev halkına zaman ayırmadığımızı fark ettim bu vesileyle. Artık bütün zamanımızı maaile birlikte geçiriyoruz. Birbirimizi iyi tanıma fırsatı bulduk. Hani ailem diye demiyorum fena insanlar değilmiş. Birlikte sofraya oturma, beraber sohbet etmenin keyfini çıkarıyorduk ki... Koronadan daha büyük bir mesele çıktı karşımıza. Ev halkı bolca zaman bulunca teknolojiye yöneldi. Telefonlar cepten çıktı elden düşmez oldu. Cepler cebe desek de kimsenin beni dinlediği yok.

Efendim fakir hanemizde huzur hâkimdi. Ancak bu durum huzurumuza limon sıktı. Teknoloji ilerledi demek, ne demek? Atı alan Üsküdar'ı aştı desek daha doğru bir söz olur. Evde bütün tayanın elinde birer telefon. Durum paylaşma yarışındayız. Artık her anımızı kayıt altına alıyoruz. Bu telefonlar kiramen kâtibine mi özenmiş? Bu kadarıyla kalsaydı iyiydi. Teknoloji her türlü gizlimizi saklımızı kirli çamaşır gibi ortaya dökesin mi?

Artık gizlimiz saklımız kalmadı. Geçenlerde hatun eyitti ki:

“Bey para ver de şöyle bir alışverişe çıkalım.”

Dedim:

“Hanım bizde para mı var?” Demez olaydım. Hanım telefonda emekli aylığının kaç para olduğunu öğrenmiş. Oturmuş hesaplamış kalan parayı kuruşu kuruşuna. Beni bir sıygaya çekti ki mali müfettişler yanında halt etmiş. Artık ağız tadıyla yalan bile söylemek yok artık. Amaniiiiin hanım açtı bayramlık ağzını! Hafazanallah...

Maaş hesabını korsanlar hacklesin, hesabındaki paralarının alım gücü düşse, Merkez Bankası para piyasalarına müdahale ede de paran enflasyona maruz kala, sabah seansında endeks hızla düşse sen panik atak olup hastalanasın, bankadan çektiğin

paralar sahte çıka, cebin deline de bozuk paraların oradan döküle!

Eh bu kadarına da pes doğrusu! Hay senin internetine de bu interneti icat edene de... Servisi sağlayana da, bizi serverlere bağlayana da... Bu sefer ben açtım ağzımı ama gözlerimi yummadım.

Epeyce bir beddua ettim. Telefonun wi-filere bağlanmaya da internetsiz kalasın, hatların kesile de hiç bir şebekeye bağlanamayasın, kapsam alanı dışındasınız mesajları alasın, telefonuna virüs bulaşa da format atmak zorunda kalasın, bütün telefon numaraların silinmiş olsun, hiçbir arkadaşınla irtibat kuramayasın, sosyal platformlarda mesaj yazamayasın!

Ben daha bedduamı bitirmeden hanım aldı sözü bakalım ne söyledi:

“Araba kullanırken cep telefonuyla konuşasın, sonra da trafik polisine yakalanasın da en yüksek cezalarla cezalanasın, internetten ucuza aldım diye sevindiğin malzemeler bozuk defolu çıka, okuduğun kitaplar korsan ola inşallah! Yediklerin midende gaz yapa da arkadaşlarına rezil olasın, kapsama alanı dışında kalasın da arkadaşların sana ulaşamayıp sensiz halı saha maçı yapalar, medyalara gelesin inşallah! Instagram’da like almayasın da imajın sarsılsın!

Ben de ondan alt kalır mıyım? Kaldığım yerden devam ettim:

“Tam otomatik çamaşır makineni kireçlene, kontörün bite de telefonda dedikodu yapamayasın, katıldığın bütün kadın programlarında telefonları yüzüne kapana, öğlen ne yemek yapacağına karar veremeyesin, yemeği ocakta unuturasın da tence- ren dibine tuta, bulaşık makinesinden tabakların lekeli çıka da herkese rezil olasın, arkadaşlarının yanında Ajans Asoşeytis Pres diyemeyesin de üzerine güleler, bundan sonra yapacağın pilavlar tane tane olmaya!”

Nefes almak için biraz duraklayınca hanım araya girdi:

“Televizyon bozula da haber programlarını izlemeyesin, tuttuğun takım her maçta yenilsin de rakip takımı tutan arkadaşların seni alaya alalar,

internetler kesile de maçları oradan buradan izleyemeyesin, yorum programlarında tuttuğun taraf iyi savunma yapamasın, televizyonun kumandası bozula da zaping yapamayasın!”

Tam bu arada çocuklar koro halinde “Amiiin!” demesin mi?

“Size ne oluyor?” dedim. “Niçin ananızın tarafını tutuyorsunuz? Marketten aldığım sütüm size haram olsun, verdiğim harçlıklar gözünüze dizinize dursun!”

Çocuklar korusu devam etti:

“Baba verdiğin harçlık bir işe mi yarıyor sanıyorsun? Marketten aldığın sütü de en ucuzundan alıyorsun. Hem televizyonun kumandasını eline geçirdin mi bize fırsat vermiyorsun. Biz dizilerimizi, annem kadın programlarını izleyemiyoruz. Sonra özetlerini komşudan öğrenmeye kalkıyoruz. Baba biraz çağdaş ol. Bizim haklarımıza da saygı göster. Modern ol, feminist ol, bilmem ne ol. Ataerkil olma, layt ol!”

Bir karış çocukların ettiği laflara bak. Neler neler söylüyorlar babalarına karşı. Ağzım bir karış açık kaldım. Sonra fark ettim ki ağzım açık kalmış. Ayıptır diye kapattım. Bir daha da açmadım. Açacak hal mi kaldı bende?

Tam böyle bir şok durumu yaşarken telefonumun oynak melodisiyle kendime geldim. Tekaüt arkadaşlarımdan biri arıyormuş. Selam kelam ve muhabbet faslından sonra asıl meseleye geldi.

“Mirim, dedi, çokca canım sıkkın parka gel de iki lafın belini kıralım.”

“Tamam geliyorum.” deyip kısa kestim.

Sırf evdeki nahoş ve mayhoş ortamdan uzaklaşmak için... Aceleyle kapıya yöneldim. Apartmanın merdivenlerini hızlıca inip caddeye çıktım. Karşıdan gelen ekibi görünce maske takmadığımı anladım. Unuttum dedimse de laf anlatamadım. Cezayı yedik netekim.

Demem o ki ihvanlarım! Her evde ufak tefek kırılganlıklar, dargınlıklar olur. Bunları büyütmemek lazım. Hanımlarla da iyi geçinmek lazım. Beddua-ları müstecaptır. Tecrübeyle sabit netekim.

❖ Kadir Köse

Koronayı Gördün mü?

En güçlü devletler aciz kaldılar,
Güç kimde sirayet etti gördün mü?
Akıllar almayan önlem aldılar,
Bir virüs dünyaya yetti gördün mü?

Allah’ın gazabı gelince kula,
Güç bende diyeni döndürür küle,
Ünüyle şanıyla meşhurlar bile,
Maalesef virüsü tattı gördün mü?

Doğu Türkistan’ı çarmıha geren,
Karşı gelenleri zalimce vuran,
Dünyanın malını üretip veren,
Çin bile bir anda battı gördün mü?

Bir tarafta Siyonizm’in illeti,
Bir tarafta petrol kapma zilleti,
Zulme çanak tutan nice milleti,
Mevla’nın gazabı yuttu gördün mü?

Müslüman beldeler savaş alanı,
Allah affeder mi bunca olanı,
Aylan bebeklere sessiz kalanı,
Anaların ahı tuttu gördün mü?

Kibirle, öfkeyle gezer olmuştuk,
Hakkı ve hukuku ezer olmuştuk,
Rahmete, nimete kızarmıştık
Bir anda azalıp gitti gördün mü?

Dünya kuzu oldu bu dert gelince,
Kimse sarılmıyor artık kılınca,
Çok devlet biçare naçar kalınca
İşgaller, savaşlar bitti gördün mü?

Şirk ile günahın karnı değil,
İsraf kulvarında yarış koşulur,
Varlıktan yokluğa nasıl düşülür,
İdrak eylenecek hattı gördün mü?

Oh olsun demeye yazmadım bunu,
Düşünmek gerekir derin bir konu,
Bu derdin belki de en iyi yanı,
Sabır ve sükûna itti gördün mü?

❖ Ömür Ceylan

**Der-Medh-i Dilber-i Koronâ-Nâm-ı
Menhûs Bâ-Zebân-ı Şâ'ir-i Hâne-Mahbûs**

Geldi bir dilber-i rânâ pek ırak yollardan
Târihin söyleyelim şânına âyâ ne olur

Ne ciğer pâresisin sen ki Moğolçin nazarın
Ne ciğer pâresi kor canda ne dermâne olur

Hatt-ı t'ikle mi yazdın ecelin fermânın
Gül benizler sararıp solmada g/külhâne olur

Gölgesi salsan farazâ hâne-i ma'mûre deyip
Dil-i âşık gibi ol dem heme vîrâne olur

Sana nisbetle sırât cîsr-i felâhdır ancak
Nâr-ı dûzahsa senin şem'ine pervâne olur

Ko vidâ eyleyelim gencü civân yârâna
19 yaş bile hattâ sana pîrâne olur

Alkohol sirke kolonya(ğ) yıkanır dört bir yan
Çıkmadan önce şarâb şişede mestâne olur

Ne mesâcîd ne sinâgog ne kilisâ koydun
Girdiğin yer güzelim öylece meyhâne olur

Mülk-i emrâz şehisin etme tenezzül halka
Şâha mahbûb olacak niteki şâhâne olur

Oldu enfekte bütün âlem-i şî'r medhinle
Değse divâna kalem değmede divane olur

“Denk” gelmiş yine târîhine şâbâş Efsûs
“Koronâ nâmı da bir gün gelir efsâne olur”

❖ H. Musa Tuncer

Korona Virüs

Bir virüs yayıldı adı korona,
Her yeri salladı kullar tedirgin.
Çin'den sonra çıktı dünya turuna,
Başta ekonomi, pullar tedirgin.

Bu bir hıznır virüs açık yoruma,
Cüssesi görünmez girmez foruma,
Halta yaramıyor hiçbir koruma,
Yediden yetmiş haller tedirgin.

Ötelerde oyna bitsin bu süre,
Hatta Amerika, Rusya'da türe,
Kıymete biniyor bizim bit, pire,
Ayak bastığımız holler tedirgin.

Torpil işlemiyor Çin'e, Japon'a,
Karaborsacılar mutlu yapana,
Zâlim zulümcüler düştü kapana,
Yalayıp yuttuğu yallar tedirgin.

Her yer karantina, seyahat yasak,
Nereye yaslanak, nereye basak?
Tek önlemi vardır gezmeyin pasak,
Takılan maskeler, şallar tedirgin.

Yine de bu işi görmeyin basit,
Ola ki olsa da hainlik, kasıt,
Yapanın yüzüne dökülsün asit,
Toka yapıp sıkın eller tedirgin.

Tuncer bitiremez saysa virüsü,
Devriye halinde gezer sürüsü,
Vebalar tükenmez gelir gerisi,
Arının yaptığı ballar tedirgin.

❖ Cahit Can

Korona Destanı

Önce Çin Wuhan'da göründü amma
Tez zamanda tura çıktı korona.
Korkudan kimseler çıkamaz cama
Dünyayı evine tıktı korona.

Adres belli değil, nerden geliyor
Diyorlar havadan, yerden geliyor
Belli ki bu mikrop kirden geliyor
Onun için Çin'de çoktu korona.

Düşersen ağına olursun zebun
Faydası olmuyor hiçbir şurubun
Tek hoşlanmadığı su ile sabun
Bugün çok ama dün yoktu korona.

Cürmü küçük diye alma hafife
İyi tut bu sözüm değil latife
Rüstem-i Zal gibi nice herife
Dünyayı dar etti, yıktı korona.

Ellerde eldiven, yaşmak çekmişiz
Ne bir emare var ne bir tane iz
Bir hayalet gibi ve de çok sessiz
Canımızı fena sıktı korona.

İhtiyarmış, gençmiş bakmaz yaşına
Acep neye kanar, ne gider hoşuna
Yalvarmak, yakarmak bence boşuna
Dünyayı kafaya taktı korona.

Merhametsiz maraz, illetin bedi
Tokalaşmak dahi yasaktır, dedi
Doymadı bir türlü binleri yedi
Ocaklar söndürdü, yaktı korona.

Sokaklar, meydanlar virüse kaldı
Eve hapsolanlar fena bunaldı
Haneye dadandı, çok canlar aldı
Başları belaya soktu korona.

Korkudan benizler sarardı soldu
Komşu komşusuna gidemez oldu
Tez zamanda morglar cesetle doldu
Karabasan gibi çöktü korona.

Hısım, akrabalar; ana ve bacı
Birbirine hasret, nasıl bir acı?
O melun eliyle incir ağacı
Nice ocaklara dikti korona.

Bu dünya tamahı akla zarardır
Faniye bağlanmak ötede nardır
Belki musibette bir hayır vardır
Bizlere bir yerde haktı korona.

İki bin yirminin henüz baharı
Kar terk etmemişken yüce dağları
Dünya tarlasına nice canları
Tohum serper gibi ekti korona.

❖ Mehmet Pektaş

Bill Mikroçipi Kime Takacak?

Malikânesinin merdivenlerden ayaklarının ucuna basarak çıktı. Gecenin bu saatinde kimseyi rahatsız etmek istemiyordu. Bütün gün çok yorulmuştu. Üzerini bile değiştirmeden kendini yatağa atmayı düşünüyordu. Yatak odasının kapısını usulca açıp kravatını gevşetti. Işıkları yakmadan yatağa yürüdü. Altına girmek için yorgani kaldırdığı anda odanın tüm ışıkları peş peşe yandı:

“Bill!”

İsmi böyle sert bir tonda duyunca ne yapacağını bilemedi.

“Karıcığım sen uyumadın mı?” diyebildi.

Konsolun önünde eli belinde bekleyen kadın, sesinin en cırtlak tonuyla:

“Neredeydin bu saate kadar?” diye bağırdı.

Bill, tüm vücudunun irkildiğini, tüylerinin diken diken olduğunu hissetti. Kadının cırtlak sesine karşılık, yumuşak bir tonda karşılık vermeye çalıştı.

“Şey karıcığım biliyorsun...” dedi, gerisini getiremedi.

Kadın, adama doğru birkaç adım daha yaklaşp elini kaldırdı:

“Neyi biliyormuşum ha neyi? Cevap ver, bu saate kadar NER-DEY-DİN?” Son kelimeyi heceleyerek söylerken sağ ayağını da kaldırıp kaldırıp yere vuruyordu. Kadının ayağını yere her vuruşunda erkeğin yüreği hop hop ediyordu.

“Bizimkiler işte hayatım...” diye lafı geveledi.

Kadının sesi koca malikâneyi çınlatıyordu. Çalışanlar çoktan ayaklanmış, herhangi bir emre karşı tetikteydiler.

“Kimler? Gene o asistanın olacak fingirdek kız mı ha?”

Adam, ezildi büzüldü:

“Onu da nereden çıkardın hayatım? İşte Rockefeller, Soros falan... İş görüşmesindeydik.”

Kadın, altın kaplama masaya yumruğunu vurdu:

“Kess! Senin ucuz yalanlarına karnım tok. Biliyorum ben sizin o iş görüşmelerinizi. O Rocki ile Soros yok mu? Her şey onların başının altından çıkıyor. Ben sana onlarla bir daha görüşmeyeceksin demedim mi ha!”

Bill, kendini iyice köşeye sıkışmış hissediyordu.

Yorgana uzanıp ucunu hafifçe kaldırdı:

“Hayatım çok yorgunum bunları yarın konuşsak?”

Kadın, kulakları yırtan bir çığlık attı:

“Hayır efendim! Şimdi konuşacağız.”

Bill, kadından kurtulamayacağını anlamıştı. Açıklama yapmaya çalıştı:

“Karıcığım biliyorsun bir aş üzerinde çalışıyoruz. Bu işe milyarlarca dolar bağladık.”

Kadın:

“Bana baksana sen! Bu yalanları şehir kokanalarına yuttur. Bana Dallaslı Melinda derler. Kim, kiminle ne iş çeviriyor yüz kilometre öteden anıyım ben. Bunlar hep sizin başınızın altından çıkıyor, virüs bahanesiyle herkesi eve kapattınız, kim bilir dışarda ne haltlar yiyorsunuz?”

Kadın bu lafları söylerken adamın burnunun dibine gelmişti. Birkaç defa etrafı kokladı.

“İçki mi içtin sen? Üfle bakayım üfle!” dedi.

Adam, hafifçe üf dedi. Kadın:

“Üfle üfle!” diyeretti.

Bill:

“Hayatım, yeni dünya düzeni kurma konusunda yaptığımız toplantı sonrası birkaç kadeh bir şeyler içtik, hepsi bu.” dedi.

Kadın, iyice zıvanadan çıkmıştı:

“Sana kaç defa dedim, bu eve sarhoş gelmeyeceksin diye! Kaç defa! Senin gibi koca olmaz olsun. Boyun posun devrilsin emi! Ah eşek kafam ah! Ne vardı sanki şununla evlenecek? Gitti gençliğim gitti. Şu düştüğüm hale bak.”

Bu sözler Bill’in gururuna dokunmuştu. Sesini bir ton yükseltti.

“Aa hayatım bu kadarı da fazla ama! Ne varmış halinde? Para içinde yüzüyorsun, her türlü imkân elinde. Daha ne istiyorsun?”

Kadın saçını başını yolmaya başladı:

“Neee? Daha mı ne istiyorum? Bir bunu başıma kakmadığın kalmıştı. Def ol şuradan, gözüm görmesin seni. Def ol!”

Bill yine alttan almaya çalıştı:

“Bak hayatım, yeni bir dünya düzeni üzerinde çalışıyoruz. Bütün servetimizi bu işlere yatırdık. Yeni bir dünya kuracağız. Nüfus artışını kontrol

altına alıp yaşlı nüfusu azaltacağız. Dünyadaki herkesi aşılayıp...”

Kadın, konsolun üzerindeki milyonluk vazoyu aldığı gibi Bill’in ayaklarının dibine çarptı. Yatağın üstüne çıkıp duvardaki paha biçilmez tabloyu hışımla indirdi. Tabloyu yere çarpa çarpa paramparça etti. Tablo parçalarının üzerinde tepiniyordu:

“Sen hâlâ duruyor musun? Defolll! Yarın sabah boşanma davası açacağım. Senin milyarlarını çatır çatır elinden alacağım. Göreceksin. Defolll!”

Bill, olayın daha fazla büyümesini göze alamadı.

“Tamam karıcığım gidiyorum. Yarın konuşuruz. Sen biraz dinlen.” diyerek arkasını döndü. Malikâne çalışanlarının kapının hemen arkasından içeriyi dinlediklerini biliyordu.

Sırf onlara duyurmak ve otoritesini korumak için yüksek sesle:

“Madem öyle ben de gidiyorum!” dedi.

Bill, Melinda’nın elindeki bibloya hedef olmamak için kapıdan süratle çıktı. Biblo Bill’in kapattığı kapıda patladı. Melinda’nın çığlıkları dışarıdan da duyuluyordu:

“Cehennem dibine git!”

Kapıyı dinleyen çalışanlar çoktan etrafa dağılmışlardı. Bill, biraz öncekinin aksine merdivenlerden hızla inip evden çıktı. Dışarıda hava biraz serindi. Bahçede bir tur atmak istedi. Ceketinin yakalarını kaldırdı, ellerini cebine sokup havuza doğru yürüdü. Bu sırada malikânenin siyahi çalışanlarından Michael, havuz başındaki şezlonglardan birinde uzanmış sigara tütürüp telefonundan Müslüm Gürses’in “İtirazım Var” şarkısını dinliyordu. Patronu bir anda karşısında görünce apar topar ayağa fırladı. Sigarayı arkasına saklayıp esas duruşa geçti.

Bill, elini Michael’in omzuna koyup:

“Rahatsız olma evlat. Otur.” dedi.

Michael:

“Ama efendim diyecek oldu.”

Bill, Michael’in omzuna birkaç defa vurup:

“Otur hele otur.” dedi. Bunun üzerine Michael, kalktığı şezlonga oturdu. Bill de hemen yandaki şezlonga çıktı. Michael’a:

“Nedir bu dinlediğin müzik, bayağı efkârlı bir havası var.”

Michael:

“Türkler buna Müslüm Baba diyorlar, bunu dinleyenler kendilerini jiletliyormuş.”

“Sen niye dinliyorsun o zaman? Sözlerini anlıyor musun bari?”

“Yok patron ama acayip bir şey bu, anlamasan da seni efkarlandırıyor. Damardan insanın ciğerine işliyor inanın.”

“Ulan beni de efkârlandırdın. Cigaran var mı?” dedi.

Michael, Bill’e bir sigara uzattı. Elini siper edip sigarayı yakmasına yardım etti. İşten kaytarırken yakalandığı için suçluluk hissediyordu. Açıklama yapma gereği duydu:

“Efendim, havuzun temizliğini bitirdikten sonra iki dakika uzanayım, demiştim. Valla kötü bir niyetim...”

Bill, sigaradan birkaç firt çektikten sonra, elini havaya kaldırıp Michael’in sözünü kesti.

“Havuzun ta öylesine Michael’ım. Takma kafana. Sen bekârdın değil mi?”

Michael:

“Evet efendim.” dedi.

Bill, sigaradan bir firt çekip dumanını dudaklarının yanından savurdu:

“Sakın evlenme. Hayatını yaşa. Bak biz evlendik de n’oldu?” dedi. Bir an içini döküp rahatlamak istedi, kararsız kaldı. “Neyse haydi sen git evine, bugünlük çalıştığın yeter. Ben de şurada kıvrılıp yatayım. Nasıl olsa mevsim yaz.” dedi.

Michael, çok şaşırılmıştı:

“Olur mu efendim? Burada bir taraflarınız donar. Sabah serinliği maazallah. Eve gitsenize.”

Bill, içini çekti:

“Bugünlük gitmesem daha iyi.” Biraz duraksadı: “Şey... Yengenle atıştık biraz da...” dedi.

Michael:

“Efendim, koskoca malikâne, misafir odalarından birine gidip yatabilirsiniz.” dedi.

Bill, mahcuptu:

“Yav şimdi görür mörür, olay büyümesin.” dedi.

Michael:

“Otel falan?”

Bill:

“Şimdi otele gidersem de gazeteciler boş durmaz. İleri geri yazarlar. Hem pandemi dönemindeyiz biliyorsunuz.”

Michael, Bill’le göz göze geldi. Patronunun gözünden çaresizlik okunuyordu:

“Bak ne diyeceğim, gel bize gidelim.” dedi.

Bill aslında bu teklife dünden razıydı. Yine de:

“Bilmem ki.” diyerek nazlandı.

Ortamdaki samimi havadan cesaret alan Michael, elini patronunun bacağına vurdu:

“Kalk haydi, sana bir de menemen yaparım parmaklarını yersin.”

Bill bu yemeğin ismini ilk defa duyuyordu:

“O da ne?” dedi.

Michael:

“Gariban yemeğidir. Siz bilmezsiniz.” dedi.

Bill:

“Eh madem ısrar ediyorsun. Geleyim bari.” diyerek ayaklandı ve elini Michael’ın omzuna attı. Michael patronunun kendine bu kadar yaklaşması karşısında tedirgin olmuştu:

“Patron sosyal mesafeye dikkat etsek. Ne de olsa pandemi...” dedi.

Bill elini havada savurdu:

“Lan bırak!”

Bahçenin en kuytu köşesindeki Tek katlı kulübeye doğru ilerlediler. Michael, domatesleri doğrarken Bill soğanları soydu. Sofrayı birlikte hazırladılar. Michael, zuladan bir şişe rakı çıkarıp masaya koydu.

Bill:

“Bu da nesi?” dedi.

Michael:

“Bir dostum Türkiye’den getirdi. Aslan sütü.” dedi.

Bu sırada telefonda Müslüm Baba hâlâ “İtirazım Var” diye şarkı söylüyordu.

Karınlarını doyurduktan sonra da içmeye devam ettiler. Bill çok doluydu. Kafası iyice çakır olunca dili çözöldü:

“Bana bak Michael.” dedi kravatını gevşetirken, “Hayatın bir kıymeti yok. Paran olmuş pulun olmuş huzurun olmadıktan sonra hepsi hikâye. Bak benim halime. Koskoca Bill, dünyayı parmağında oynatan Bill, teknoloji dehası, dünyanın en zengin insanı, büyük girişimci Bill, karısıyla kavga etti. Sen de olmasan sokaktaydım.”

Michael’ın da kafası güzelleşmişti:

“Valla patron sendeki para bende olacak. Çıkardım yengenin karşısına. Ulan Melinda derim, bendeki para ile senin gibi on tane karı alırım, ona göre.”

Bill, oturduğu yerden sallanarak:

“Hösst! Ne biçim konuşuyorsun lan sen?” dedi.

Michael:

“Pardon patron. Gaza geldim bir an.” dedi.

Bill:

“Bekâra karı boşamak kolay derler zaten. Bo-yumca çocuklarım var. Ha deyince boşanılır mı? Hem bunun nafakası var, tazminatı var. Ah ulan ah! Karının adına vakıf bile kurduk yine yarana-madık. Bizdeki şans değil ki! Diyorum kadına bak oyun büyük, bu aşı işinde çok para var. mRNA aşıl-arı üretiliyor, 5 G teknolojisi desen, o da tamam. Dünya Sağlık Örgütünü bağlamışım, basını bağ-lamışım, ulan Allah’ın delisi Trump’ı bile bağla-mışım be! Adam her konuşmasında ‘Çin virüsü’ diyor. Doldur şunu.”

Michael, Bill’in kadehini doldurdu, hazır laf açıl-mışken ne zamandır aklına takılan soruyu sordu:

“Yahu patroncum, milletin ağzında bir dediko-dudur dolaşıp duruyor, bu virüsü sen mi ürettin?”

Bill:

“Yok be oğlum! Onu da nereden çıkardın? Sen bakma benim hakkımda ileri geri konuşanlara. Hem ben öyle küçük işlerle uğraşmam. Küçük işle-ri hep başkalarına yaptırırım. Haydi şerefe!”

Bill ve Michael, kadehlerini tokuşturup kafaları-na diktiler. Michael, kadehindeki son yudumu içip ağzını koluyla sildi:

“Peki patron bu çip olayı ne? Bill, salgını kulla-narak insanlara izlenebilir mikroçip takacak, ki-şisel bilgiler kaydedilecek, herkesi robotlaştıracak diyorlar.”

Bill birden parladı, yumruğunu masaya vurdu:

“Kim diyormuş ulan bunu ha! Çıksın ulan kim diyorsa! Ben çip takabilsem kendi karıma takaca-ğım. Daha ona bile sözüm geçmiyor. Neredesiniz ulan çıksanıza karşıma! Arkamdan atıp tutması kolay.”

Michael, masanın başında sızıp kalırken Bill farkında olmadan kulübeden dışarı çıkmış, yaka bağı açık, elinde Michael’ın telefonu, Müslüm Ba-ba’nın “İtirazım Var” şarkısı eşliğinde Washington sokaklarında naralar atıyordu:

“Heyyt uyanın ulan! Uyanın da çıkın karşıma. Hepinizi tek tek çiplemezsem namerdim. Heyyt! Havada uçan, karada kaçan var mı ulan bana yan bakan! Heyyyt! İtirazım Var!”

♦♦ Memmet Hartlap

Korona

Varsın herkes kendi işine baksın
Milletin belini bükmez korana!
Seven sevdiğinin yüzüne baksın
Sevgiyle bakana çökmez korana!

Yapılsın evlerde her gün borana
Erkeklerin iş gitmesin zoruna
Güzel günler ekemezsek yarına
Gözünün yaşına bakmaz korona!

Kanımız asildir çağlayıp akar
Virisü mirüsü havada yakar
Canına susayan bize yan bakar
Bulaşırsa bile kokmaz korona!

Meyhane, kerhane kapandı yazık
Aslanın boynuna asıldı azık
Sulana sulana yeşerdi kazık
Korkudan sokağa çıkmaz korona!

Gurk yattık üstünde paranın pulun
Tazıları olduk ipekten çulun
Çiğnedik hakkını yetimin, dulun
Bizi öyle böyle yıkmaz korona!

Sabırla damlayan mermeri deler
Kurtların ardında koyunlar meler
Memmet Hartlap çıkmış dağları eler
Seçilmiş olana sökmez korona!

♦♦ Qarasoylu

Korona

Yedin qurbağanı, yedin ilanı
Nə pox tapdın yedin bəslədin canı
Zibile salmışan bütün cəhanı
Dünya qan ağlıyır bacarmır həkim
Sənin bu qıyıq göz ananı kekim

Sıçan yedin, ilan yedin, it yedin
Bunu gəbul edər söyle hanki din
Keksin ananızı Ermeni, Putin
Dünyanı poxladın bacarmır həkim
Sənin bu qıyıq göz ananı kekim

İtalya İspanya qırıldı tamam
Meyti yumağa çatışmır hamam
Yarasa sütündən alırsan ilham
Dünyanı poxladın bacarmır həkim
Sənin bu qıyıq göz ananı kekim

Bu mikrobu kim yarattı kim yatdı
Xəstəliği faqir fuqəra tapdı
Bu korona yeryüzündə at çapdı
Dünyanı poxladın bacarmır həkim
Sənin düzəldən alimin de o anasını kekim

Zibilə salmışan Azərbaycan'ı
Türk, Rus, Gürcüstan'ı bütün İran'ı
Varlı petuxların kaçıbdi qanı
Millət qan ağlıyır bacarmır həkim
Sənin bu qıyıq göz ananı kekim

Arvadın quluna çevrildim men de
Asude gezirdim çölde çemende
Artık çıxammıram çayxana, kəndə
Kenddə qan ağlıyır yoxdu bir həkim
Sənin bu qıyıq göz ananı kekim

Səbırlı ol sözü bitip dilimdə
Şuabra bir sürpürge bir əlimdə
Pəncərədən baxır gonşu Səlim də
Dünyanı poxladın bacarmır həkim
Sənin bu qıyıq göz ananı kekim

Qarasoylu nə şəkk getir nə də dan
Ölmək istəmirəm mən koronadan
Kişi gərək kişi kimi versin can
Dünya qan ağlıyır bacarmır həkim
Sənin bu qıyıq göz ananı kekim

❖ Mehmet Tıraş

Korona

Kapının Ağzında Bekler Korona

Kapının ağzında, bekler korona,
Açmaya korkarız, dalar zoruna.
Maske taktık, ağız ile buruna,
Korkuyu bizlere, saldın korona.

Karı, koca ayrı, fikir bataкта,
Odalar ayrıldı, sıra yataкта,
Ocaklar az kaynar, gayrı mutfakta,
Çatal, tabak, kaşık; böldün korona.

Tabipler söylüyor, mesafe koyun,
Olmaz olasıca, kurusun huyun,
Tez günde çerlen de yıkılsın boyun,
Sohbete noktayı koydun korona.

Sevmeye korkarım, torun kucakta,
Ziyaretler yasak, oldu ta çokta
Tütmüyor bacalar gayrı ocakta,
Birçok evi yaşa, boğdun korona.

Kul Mehmet'i eve, eyledin hapis,
Yalanım var ise canıma yapış,
İnsanlar korkuda, bu nasıl kaçış,
Altmış beş yaş üstü, vurdun korona.

Evde Kal Türkiye'm

Başımıza gelen musibet niçin,
Kötülük var ise, oradan kaçın.
Korona virüsten, korunmak için,
Evde kal Türkiye'm, çıkma dışarı.

Korona değil de, sanki haşeri,
Sağlığını düşün, çıkma dışarı,
Uyarsak kurala, gelir başarı,
Evde kal Türkiye'm, çıkma dışarı.

Herkesin kıymetli kendine canı,
Kul hakkına girme, haramı tanı,
Taşıma virüsü, bir başka yani,
Evde kal Türkiye'm, çıkma dışarı.

Kaç ay oldu var mı buna alışan?
İşveren umutsuz, işçi perişan,
Şu an yoktur bunun ile yarışan,
Evde kal Türkiye'm çıkma dışarı.

Kul Mehmet'i aldı, bir telaş sardı,
Gelmez olasıca, buna ne vardı.
Ocaklar söndü de ciğerler yandı,
Evde kal Türkiye'm, çıkma dışarı.

Vurdun Korona

Namussuz şerefsiz, dilsiz ayaksız,
Girdiği ülkede çıkmıyor arsız.
Caddeler boşalmış sokaklar ıssız,
Kapılara kilit, vurdun korona.

Davetsiz misafir, nereden geldin?
Kolsuz bacaksızsın yine de sardın
Karıyı kocadan, ettin ayırdın,
Araya mesafe koydun korana.

Çok sinsi gezersin, fırsat beklersin,
Bulunca fırsatı, hemen dalarsın,
Aç mı kaldın pislik, nasıl sinersin,
Keselere girdin, soydun korona.

İnsanlar çaresiz, görünmez düşman,
Yakalansan zaten olursun pişman,
Boynunda taşırsın lanetli tasman,
Can aldın canlara, doydun korona.

Zamansız, tedbirsiz, habersiz geldin,
Vicdanın olsaydı, zaten gelmezdin,
Okullara girdin, tatil eyledin,
Eğitimi yarım koydun korona.

Kul Mehmet'im der ki bu bize ikaz,
Düşünsün insanlar, tartılsın biraz,
Tartı bozuk ise kul azar az az,
Tartıyı, kantarı, bozdun korona.

Kıyamet (mi) Geliyor

Merhaba yeni normal birey. Nasılsın? Umarım İyisindir. İyisindir iyi. Dalga geçmiyorum. Biliyorsun 1 Haziran’la birlikte artık hepimiz yeni normaliz. Şunu söylemeliyim ki normal benle severek ayrıldık. Onun ardından fırınlar ekmeksiz, masalar puzzlesız kaldı ama olsun. O, şimdiden eski. Gerçi tanışalı üç ay olmuştu ama neyse... Artık o, benim için acabaların arkasına sakladığım kısa ama çok etkili bir dönem. Onunla birlikteyken güneş nasıl batır, yeniden nasıl doğarmış tanık oldum. Sorularıyla birçok beni keşfettim. Tıpkı birçok seni keşfettiğim gibi.

Kapılarımı aralayan sorularımdan biri ise sevgili Tolstoy’a aitti. Bu soruyu bir kez de sizlere yöneltmek isterim. Sorumuz şu:

“İnsan Ne ile Yaşar?”

Siz düşünedurun, ben o sırada kendi cevabımı vereyim. Aslına bakarsanız bu soruya eskiden: “İnsan, içinde daima kozmosu yoğuran bir kaos ile yaşar. Dünnün umuduyla bugünü, bugünün umuduyla yarını, yoğurup durur dolayısıyla da daima umutlarını besleyen korkuları ile yaşar.” cevabını verirdim. Ta ki korona ile tanışana kadar. Onunla tanıştıktan sonra cevabım değişti. Onunla birlikte aslında yıllardır bir hastalığın pençesinde olduğumu da öğrendim. Bu hastalık ise şimdilik sürpriz olsun.

Aslında korona ile ismen tanışmamız daha eskilere dayansa bile, bu süre içerisinde kendisiyle sohbetimiz “Ah! Vah! Cık cık!” seviyesinden ileri gitmemişti. Tam burada “Şükür” diyebilirsiniz. Tabii ki ben bu süreçte bana dokunmayan yılan bin yaşasındıydım. Mutluydum. Hayat devam ediyordu.

Peki sonra ne oldu? Ne mi oldu? Sonra Vuhan’dan bir keçi, Türkiye’ye gelmek için zamansız bir yolculuğa çıktı. Aslında tam burada da “Eyyvah!” diyebilirsiniz. Hatta bu keçinin, günahı da boynundaydı.

Elbette fazla hazırlıksız yakalandım. Doğrusu yakalandık. Her ne olursa olsun bizde misafire hürmet âdettendir. Geldiği gibi onu kolonya ile karşıladım. Bu sefer elimde kolonya dilimde çık

cık kapandım evime. Bu süreçte, nasıl değiştiğini anlayamadığım şeylerin sayısının fazlaca arttığını fark ettim. Tam burada Tanpınar’ın konuyla ilgili çok güzel bir sözünü kendime hatırlatmak, sizlerle de paylaşmak isterim. Yazar diyor ki: “Hiç kimse değişime karşı değildir, yeter ki ucu kendine dokunmasın.” İşte bu, az önce bahsettiğim bana dokunmayan yılan bin yaşasındıydım ta kendi.

Sürpriz!

İşte benim hastalığım. İşte benim konforlu alan tutkumun kâbusu. Şunu söylemeliyim ki sevgili yeni normal, maalesef yılan artık konforlu alanımda. Sen de benim gibiysen alanımızda. Sizi bilmem ama ben çok telaşlandım. Telaşımı fark eden umut, beni çok sakinleştirmeye çalıştı ama dayanamadı. Evi terk etti. Fark edemedim. Fark edemedim, korkunun gözleriyle dünyaya baktığımı. Ta ki korku, gözlerimden bütün vücuduma yayılana kadar. İşte o an, insanın ne ile yaşayamayacağını öğrendim. KORKUYLA! Eğer biraz benzeşiyorsak seninle, hatırla...

Hatırla kendi çocukluğunu sonra dön kendi çocuğuna bak. Sorarım sana ne aynı ki? Kim aynı suda iki kez yıkanabilmiş? Değişmeyen ne kalmış?

Ey! Sorarım sana.

1 Haziran bitti sırada 1 Temmuz var.

“Vah!” Demeden sadede geleyim. Koronodan beter bir virüs varmış içimde.

Şimdi diyeceksiniz kafamız karıştı ne ile yaşamış insan?

Sizce?

❖ M. Nihat Malkoç

Korona Mesnevisi

Vuhan'dan çıktı yola, dünyaya diz çöktürdü
İran'ı derdest etti, Batı'ya kök söktürdü

Roma'yı düşündürür kadim Pirus Zaferi
Batı'yı esir aldı şimdi virüs zaferi

Yılan, çıyan, yarasa; pis midesine tıkar
Her ne fişki olsa yer, ne varsa Çin'den çıkar

Aç kalmak korkusuyla marketler doldu taşı
Dünya tersine döndü, kulun feleği şaşı

Ölümü hatırlattı, keyfi kaçtı dünyanın
Neticesi kâbustur bu korkulu rüyanın

Ertelendi ne varsa, zaman durdu bir anda
Azrail saatini son'a kurdu bir anda

Zenginin tuzu kuru, racon keser garibe
Dünyayı esir aldı; maşrıktan ta mağribe...

İnsanlık idraklerden kaldırıncı Kur'an'ı
Suriye'de mazlumun âhı tuttu İran'ı

Bu nasıl bir iletir, düşmüyor yakamızdan
Hakikate ram olduk, geçtik fiyakamızdan

Çizmeyi aştığında modanın payitahtı
İlâhî hakikatin tecelli etti ahdi

Koronadan bu yana yoktur kimsede neşe
Kimi açlık derdinde, kimisi döner köşe

Başına ne gelirse mümin bakar rikkatle
O mütekebbir Batı, yüzleşti hakikatle

Elli lirayı gördü beş liralık kolonya
Bîçaredir İtalya, İngiltere, Polonya...

Sömürür Müslüman'ı, semirir vahşi Batı
Türkistan'dan Keşmir'e acının saltanatı...

Kriz fırsatçıları hiç bırakmadı rahat
Namaz sade beş vakit, ahlâk yirmi dört saat...

Çin, Amerika, Rusya; bir türlü gelmez yola
Kan kusturur mazluma, zulmüne vermez mola

İlâhlık taslayanlar; söyleyin nerde, kimdi?
Metropollerde hayat karantinada şimdi

İlâhî zalimlerle koronayı buluştur
Mazluma nefes aldır, hakça nizam oluşturun

Bîçare gariplerin ömrüne gelir haciz
Bir virüs karşısında insanlık kaldı aciz

İnsanlığın çektiği acıyı tehir eyle!
Müslüman'a çatana nefesi zehir eyle!

Dünyanın devlerini bir bir getirdi dize
İstese canlı koymaz o ki ilâhî füze

Kul kendini sakınsın Allah'ın gazabından
Rabbim kurtar bizleri korona azabından

Zihinler telaşlarla hercümerç oldu gayri
Nice insanın yüzü mevsimsiz soldu gayri

Bıçak gibi kesildi öpüşme ve elleşme!
Virüs bulaşanlara tek yol var: Helâlleşme!

Ciddiye alınmadı, "adi vaka" denildi
Fransız'ın parfümü kolonyaya yenildi

Korona virüsüne bulamadılar aşı
Okyanus ötesinde güler iblisin başı

İnsanlığın yüzünden düşürdü maskeleri
Osmanlı tokadına döndürdü fiskeleri

Elini yıkamayı öğrendi insanoğlu
Aynadaki yüzünden iğrendi insanoğlu

Cevaplar gizlenmiştir nedende ve niçinde
Eli böğründe dünya, çaresizlik içinde

Şimdi yaşlı dünyanın ağzındadır yüreği
Cihanda hakikatin adalettir direği

Açık tımarhaneye dönmüştür koca dünya
Gözünün parlak ferî sönmüştür koca dünya

Kimi vehim delisi, kimisi paranoyak
Kimi sisten nem kapar, kimisi koronoyak

Kimisi bir dikişte içmektedir konyağı
Kimisi hijyen diye el yıkama manyağı

Hiç kimse ecnebiyi uğratmıyor yurduna
Kimi arap sabunu katıyor yoğurduna

Kimisi kelle paça, kimi sirke peşinde
Kimisi daha uzun yaşamanın düşünde

Hakikati unuttun dünyevîleşen insan!
Hele bir kulak kesil, ne der ilâhî yasan?

Suriye yanıyorken neredeydin insanlık?
Unutma insanoğlu ömür kısa, bir anlık...

İlâhlık taslayanı, Nemrutları tanırsın
Virüsten korkan insan, kendini ne sanırsın?

Kanser değil korona, çağımızın vebası
Aşırı gidenlere budur Hakk'ın sopası

Felâha eriştirir Kur'an'ın nurlu izi
Bu amansız belâdan Hakk kurtaracak bizi

◆ Mehmet Demirel

Korona

Gözle görülmeyen bu virüs sinsi,
Tüm dünyayı sardı hızla korona.
Hedefe koyduğu milyonla insi,
İnletip yatırdı hazla korona

Emrini almadan yola çıkmadı
Evde oturanın canın yakmadı
Bu sultan o geda deyip takmadı
Ağıtlar söyletti sazla korona.

Devası temizlik mesafe maske,
Aman dikkat edin girmeyin riske,
Damlacıkla gelir görülmez fiske
Nefes aldırıyor fazla korona.

Doktorlar çırpındı gitmeden eve,
Sağlıkçılar koştu hemen göreve,
Evinden çalışsın herkes ödeve,
Yordu bu dünyayı nazla korona.

Asrın vebasıymış meğer şu illet,
Pislikten mi doğmuş nedir bu zillet,
Dikkat eder ise topyekûn millet,
Aşı buluncacak dozla korona.

Kurtulur direnip savaş verenler,
Azade kalamaz hamla erenler,
Kovid mikrobuyla postu serenler,
Mezara gömülür gazla korona.

❖ Ramazan Demirtaş

Korona ile Hasbihal

Virüs dedi:

Ahir zaman oldu azdı insanlar,
Onun için geldim görevim budur.
Dünya zalim doldu döktü çok kanlar,
Ben de canlar aldım görevim budur.

İnsan dedi:

Azanları alıp götürseydin ya,
Yaşlıları kırdın bu nasıl görev?
Şu akan kanları bitirseydin ya,
Sen de acı verdin bu nasıl görev?

Virüs dedi:

Kimi para için düzeni bozdu,
Kimi petrol ile azdıkça azdı,
Güçlü zayıflara hep mezar kazdı,
Ben de mecbur kaldım görevim budur.

İnsan dedi:

Hep cezayı suçlulara verseydin,
Azgınlara kanlarına girseydin,
Çocukları öldüreni görseydin,
Garipleri vurdun bu nasıl görev?

Virüs dedi:

Mevsimler değişti ders alan yoktu,
Göbek şişirenle aç ölen çoktu,
Yoksul varken zengin yemeği döktü,
Biraz korku saldım görevim budur.

İnsan dedi:

Bazı konularda haklısın sen de,
Ama suç sadece şu sömürde,
Yok mu senin anan baban deden de,
Nineleri serdin bu nasıl görev?

Virüs dedi:

Yaktınız her şeyi kirlendi hava,
Günahlar çoğaldı dağıldı yuva,
Güçlüleri haklı çıkarttı dava,
Haksızlıktan yıldım görevim budur.

İnsan dedi:

Mabetler kapattın dinsiz misin sen?
Eğitim felç oldu densiz misin sen?
Dünyayı dar ettin ensiz misin sen?
Zindanlara sürdün bu nasıl görev?

Virüs dedi:

Görünmez biriyim adım da virüs,
Sizin aranızda çoktur Brütüs,
Akciğeri yemek benim için süs,
Ham ettim tam oldum görevim budur.

İnsan dedi:

Akıldan bilimden yana Gariban,
Umudumu kesmem var şükür iman,
Ecelin yakındır bitiyor zaman,
Bitecektir derdin asıl bu görev.

Yaşar Gören

Korona

-I-

Ne pasaportu var ne de vizesi
Ülkeden ülkeye gezdi korona
Hastalar yaşlılar en çok gözdesi
Aman dinlemiyor ezdi korona

Zahmet edip kalkıp geldi ta Çin'den
Anlamıyor ne iman ne de dinden
Çık çıkabilirsen haydi içinden
Dünyayı sıraya dizdi korona

Amerika Avrupa'sı en başta
İran'ı Suud'u hepsi telaşta
Doktoru profu tümünden savaşta
İnsanlar canından bezdi korona

Yakadan paçadan birden dalıyor
Daldığı canı da hemen alıyor
Tehlike çanları yurtta çalıyor
Direncsiz vücudu sezdi korona

Ellerimiz yıkamaktan soyuldu
Gözlerimiz yorgunluktan oyuldu
Çare var mı yok mu ne de duyuldu
Dizimiz bağını çözdü korona

Yaşar Gören hayır olsun sonumuz
Bir araya gelmez oldu onumuz
Vadesiyle ölmek tek bir konumuz
Umudu yok edip üzdü korona

-II-

Ne papazın ne imamın duası
Dinlemiyor her gün azar korona
Bütün insanlığın başın belası
Sinsice vücuda sızar korona

Şımarık Avrupa yer ile yeksan
Görüldü bilimi koymuşuz noksan
Hedefsin fark etmez aç veya tokan
Derin kuyuları kazar korona

Sabır şükür deva olmuyor derde
Çin'den çıkmış idi şimdi her yerde
Hani sahte mürit şeyhler nerde
Evrenin üstünde tozar korona

Hiçbir şey eskisi gibi olamaz
Cehalet ilimin yerin alamaz
Tabipler Lokmanlar çare bulamaz
Kendi tarihini yazar korona

Faydası var mıdır topun füzenin
Yere batsın böyle çarkı düzenin
Yoksul mazlum garip halkı ezenin
Bütün planını bozar korona

Bak bir virüs bütün dünyayı yendi
Sosyal mesafeyi koruyun dendi
Umut iflas etti sabır tükendi
Her gün kazdırıyor mezar korona

Bekle Yaşar Gören üzülme sakın
Çaresi bulunur mutlaka yakın
Beteri var şöyle geçmişe bakın
Olur mutlak bir gün güzar korona

Kadir Köse

Korona Sonrası Dileğim

Bir mikropla bize gelen çağrı ne,
Sorulur inşallah dileğim budur.
Bu sebeple eğri nedir, doğru ne,
Görülür inşallah dileğim budur.

Bigâne kalmıştık rahmet çarkına,
Esir idik nefesimizin erkine,
Hak'tan gelen her nimetin farkına,
Varılır inşallah dileğim budur.

Paranın gücüyle aklı şaşanlar,
Yarış yapıyordu haddi aşanlar,
Nefs-i emmareyle hazza koşanlar,
Durulur inşallah dileğim budur.

Taç eyledik ruhsuz, lüküs bu çağı,
Koptu aramızda kardeşlik bağı,
Tekrar aramıza bir dostluk ağı,
Örülür inşallah dileğim budur.

Her meslek erbabı ayrı bir değer,
Fedakâr olanı dünyaya değer,
Hekime hemşir'e gönülden değer,
Verilir inşallah dileğim budur.

Allah büyük, şer odağı o beşten,
Planları geri tepti bu işten,
Dünyanın kartları, tekrar sil baştan,
Karılır inşallah dileğim budur.

O beşler, hem cani, hem de müfteri,
Mevlâ gazabıyla etti difteri,
Katil devletlerin kanlı defteri,
Dürülür inşallah dileğim budur.

Siyonist mafyanın güttüğü dünya,
Şer odağı beşin yuttuğu dünya,
Dilerim hepsinin bitti dünya,
Kurulur inşallah dileğim budur.

Batılın yolunu tutan Müslüman,
İlimde, irfanda biten Müslüman,
Bitkisel hayatta yatan Müslüman,
Dirilir inşallah dileğim budur.

Köse der ki herkes baksa yönüne,
Bu hayatın dünü neydi sonu ne,
Tevbe edip her Müslüman dinine,
Sarılır inşallah dileğim budur.

• Ali Parlak

Dua

Sağlık ordusunun yolbaşçıları
Seferiniz kutlu zaferle bitsin
Türk hekimlerinin bulduğu ilaç
Bu virüsü damla damla eritsin

Siz bulun, tez bulun bitsin bu dram
Korkarım ne zaman gelecek sıram
Alın terinizden düşen bir gram
Corona'nın gözlerini kör etsin

Geminin kaptanı Fahrettin Koca
Milletin derdinden uyumaz gece
Bütün sağlıkçılar hemşire, hoca
Allah'ım sizleri her dem var etsin

Baharı görmedik yaza razıyız
Hamd ile kuşandık aza razıyız
Az kuru ekmeğe, tuza razıyız
Yüce Rabb'im bizi bize yâr etsin

• Mehmet Kındap

Kör Ana (Korona)

Ayırmaz adildir körü şaşından
Fakiri zengini geçmez kör ana
Çocuğu yaşıdan erkek dişiden
Adalet dağıtır ölçmez kör ana

O kadar adil ki herkes şaşıyor
Terazi elinde onu taşıyor
Görünmez diyorlar hızla koşuyor
Ülkeden ülkeyi seçmez kör ana

Girdiği her ülke korkudan sindi
En çok korkanlar da toprağa indi
Evde kal, sağ kalma zamanı şimdi
Öldürmekten kaçmaz kaçmaz kör ana

Kuş Olup Uçmak

İçim yandı, uyandım; dilim damağım kurumuş. Kalkmak istiyorum, uyanmak uykunun ağırlığından kurtulmak istiyorum bir el beni bastırıyor sanki. Yeniden uykuya dalıyorum...

Kulağımda vızır vızır arıların sesi evimin bahçesinde açmış mor salkımların kokusu hafiften geliyor burnuma esen rüzgârla, bir yanda leylak kokusu bir yanda bahçemdeki filbahrinin kokusu ne kadar da güzeller! Agop Ali traktörün vitesini yine boşa almış deli gibi iniyor evin önünden bayır aşağı, kulaklarımı tırmalıyor traktörün arkasında takılı demir römorkun sesi. Yeniden uyanıyorum. Yok, bu böyle olmayacak, kalkmak lazım, kalkıp çıkıyorum balkona.

Yan yana, dip dibe evler, her yer çatı, kaybolmuş leylak, mor salkım, filbahri kokusu; traktör sesi de yok... "Hey gidi, kim derdi ki kızdığım hep söylendiğim serseri komşumun traktör sesini bir gün rüyamda göreceğim ve özleyeceğim?" Çook uzakta bir iki yeşillik var sanırım orası da Vatikan Konsoloslugu. Belki de çok güzel bir şehirsin İstanbul ama bu karantina günlerinde hiç de çekilmiyorsun. Her defasında buraya üç beş günlüğüne gelip giderdim bu defa çok uzadı, günleri sayamıyorum artık.

Buraya geldiğim son gün, yedi yıl önce kaybettiğim eşimin mezarını ziyarete gitmişim köyde, mezarlığın kapısından çıkarken dönüp geriye baktım kendi kendime "Bir gün benim de geleceğim yer burası." diye içimden geçirmiştim. Sonra sırtımda hafifçe bir ürperti oldu acaba dedim, hemen çabucak "Allah'ım ölümün de hayırlısını ver ne olursun!" diye dua ettim içimden.

Parmak hesabı yaptım tam kırk gün olmuş kızım, damadım ve torunumdan başka hiç kimse ile görüşmeyeli, tam kırk gündür kapıdan dışarı adım atmayalı... Acaba çıksam sokakta ayaklarım dolaşmadan birbirine, yürüyebilir miyim? Ben ki her işi deli gibi acele yapan Sultan, sanki şimdilerde ağır çekim bir film sahnesini yaşar gibiyim, zaman geçmek bilmiyor.

Her şey için vakit bol en çok da kendi kendimle hesaplaşmak için. Şimdi bakıyorum da kaybettiklerime, hasret kaldıklarına, çok özlediklerime benim payıma hep özlemek düşmüş.

Beş yaşındaki torunum sesli mesaj göndermiş telefonuma. "Anneanneciğim ben seni çok özledim,

gelince seni sımsıkı kucaklayacağım, seni çok seviyorum ne olur artık gel!" diyor. Nasıl geleyim tatlı dilli torunum sıkışıp kaldım bu koca şehirde. Böyle günlerde kuş olup uçmak, kanat çırpıp kaçmak geliyor insanın içinden. Salgın hastalıkla mücadele eden doktor kızım, doktor damadım onlar canla başla çalışırken nasıl bırakıp da geleyim onları, üstelik burada da benim bakımına muhtaç bir süt kuzusu torunum daha varken.

Bu koskoca şehirde dört gün sokağa çıkmak yasak! Beraberinde Ramazan da geldi. Bu senede erdik çok şükür Ramazan ayına Rabb'im güç kuvvet versin yüzümüzün aklıyla bayramı görmek kismet olsun. Bu ayın bereketi evlerimizi, huzuru kalplerimizi doldursun. Bu karantina günlerinden bir an önce kurtar bizi Ya Rabb'im!

Kızıma diyecek oluyorum, "Birkaç günlüğüne ne olursunuz köye gidelim, ben artık burada nefes alamıyorum, duvarlar üzerime üzerime geliyor!" ama nafile olmuyor maalesef, gitmemiz imkânsız, diyorlar. Çocuk gibi küsüp oturuyorum. Aslında ben de biliyorum imkânsız olduğunu ama gönlüm istiyor işte. Ne zor bir sınavmış bu dışarı çıkamamak en çok sevdiklerine bile sarılamamak, onları görememek, burada şehirde apartman dairesinde köyümün kokusunu duymaya çalışmak ne zormuş!

İftar saati yaklaşıyor, sokaktan ekmek arabasının sesi geliyor. "Sıcak pide, sıcak ekmek var!" Böyle yasaklı günlerde temel ihtiyaç maddelerini ekmek, su kapı kapı gezip arabayla dağıtılıyor. Biz böyle bir şeyi daha önce hiç yaşamadık ne ben ne çocuklarımız ne de akranlarımız... İsteddiğimiz zaman istediğimizi alıp yedik, istediğimizi giydik, şimdi böyle sınırların konması zorumuza gidiyor. Yapamam katlanamam sanıyorsun ama katlanıyor insan, sabrım taşıtı taşacak derken sarılacak tutunacak bir dal buluyor insan.

Allah'ım yalvarıyorum sana sevdiklerimi koru onlara bir şey olmasına izin verme. Dua etmek, uyumak, uyanabilmek, umut etmek ne büyük nimet! İftar topu patladı, hoca en güzel makamdan okuyor akşam ezanını, bu akşam kulağıma bir başka hoş geliyor bu ses, neden diyorum. Tam çorbalarımızı doldurduk içmeye başladık bütün apartmanı tereyağı ile kavrulmuş hoş bir helva kokusu sarıyor. Kapının zili çalıyor haber alıyoruz

ki apartman yöneticisi olan komşumuz salgından ölmüş. Birden lokmalar boğazımızda büyüyor, az önceki o hoş koku burnumuzun direğini sızlatıyor.

Kimsenin ağzından tek kelime çıkmıyor. Kızım ve damadım birbirlerine bakıp öne eğiyorlar başlarını. Belli ki hastanede de durumlar aynı. Yakın arkadaşlarından da salgına yakalananlar olmuş, ne zaman nasıl bitecek bu salgın belirsiz...

Geçen gün internette gördüm, salgında ölenler için İstanbul'da Kilyos ve Beykoz'da iki yer belirlenmiş, başımıza bir hal gelirse oralardan birine gömülecekmiz. Sadece bir iki kişi katılacakmış cenaze merasimine ve cenazeler ceset torbası ile gömülecekmiz. Köydeki mezarlıktan çıkarken düşündüğüm şey geldi aklıma "Nasıl gömüleceğimiz yer burası!" derken aslında çok iyimsermiş düşüncem, demek hiçbir şeyin garantisi yokmuş ayaz dünyada. Şimdi ölünce bile köyüme dönememek korkusu sarmış durumda bütün benliğimi.

Tek nefes alma yerimiz olan beş metrelik balkondayız yine yedi aylık torunumla. Bugün hava günlük güneşlik, martılar ve çatıdaki kiremitlerden başka gösterecek bir şey yok torunuma ama o küçücük elleriyle üzerimizden uçan martılara uzanıp sevinç çığlıkları atıyor masum yüzlüm.

Birden telefonum çalmaya başlıyor, arayan oğlum bu karantina günlerinde o da çalıştığı hastanede, günlerdir evde yalnız acaba hastalığı bulaştırırım endişesiyle gelemiyor yanıma, sarılamıyorum aylardır oğluma. "Nasılsın annem, iyi misin bir sıkıntın var mı?" diyor. "Yok, evladım, siz iyi olun o bana yeter!" diyorum. "Doğum günün yaklaşıyor bu sene sana istediğin bir şey alayım, ne istersin annem?" diyor. Birden kendimi tutamayıp ağlamaya başlıyorum. "Oğlum, gel al beni buradan, evime götür başka hediye istemem!" diyorum.

Aradan iki hafta geçiyor oğlum izinleri almış, şehirlerarası ulaşım belgesi vs. Kızım ve damadım da hastaneden kendi izinlerini alıyorlar ve ılık bir mayıs sabahı oğlum gelip arabasıyla bizi alıyor ve elli beş günlük karantinadan sonra evime köyüme doğru yola çıkıyoruz. Köydeki kızım, torunum, annem kardeşlerim ne de çok özledim hepinizi, az kaldı kavuşmamıza. Doğum günü hediyem hiç bu kadar anlamlı olmamıştı.

Şimdi ey insanlar, size sözüm şudur:

Zaman beklerken çok yavaş, korkarken çok hızlı, kederliken çok uzun, sevinçliken çok kısalmış. Vakit varken sevdiklerinize sarılın, sizi seviyorum demekten çekinmeyin.

Ali Atar

Korona Diyor ki

Belâ geldim şu dünyanın başına
Yüz binleri yutsam az gelir bana
Çare aramayın boşu boşuna
Es üç yüz es dört yüz vız gelir bana

Dünya insanının ölçtüm boyunu
Isıttım suyunu kazdım kuyunu
Biz virüsler böyle oynar oyunu
Ne kadar can alsam haz gelir bana

Orman bırakmadın yaktın kül ettin
Dağ taşı kesip kesip kel ettin
Gel diye uzaktan bana el ettin
Sen gel eyler isen hız gelir bana

Üç öğün yemeğin fare etinden
Salam sosis yaptın uyuz atından
Ne tat aldın yarasanın g*tünden
Demedin bu belâ tez gelir bana

Doğa işte böyle alır öcünü
Gösterir bir virüs ile gücünü
Eğer kralların tahtı tacını
Almaz isem kötü söz gelir bana

Kâhyaoğlu böyle benim muradım
Koordine oldum korona adım
Belli değil atacağım son adım
Her bir can aldıkça gaz gelir bana.

Mustafa Kutlu

Allah Belani Versun

Aha şu kafede çay içiyorduk
Ganyan bayisinde tek geçiyorduk
AVM'den elbise seçiyorduk
Hasret kalduk tulum ile horona
Gözlerun kör olsun senun korona

Biyikli adama döndi her dişi
Unuttuk vallahi işe gidişi
Bu iş fuşki kokunan Çin'un işi
Biz ne ettuk hele git bir sor ona
Gözlerun kör olsun senun korona

Elleri tetikte dolaşan katil
Kapiya koymayı nerede tatil
Çay demlerken üç kere yandı ketil
Artuk tamir olmak şeysi zor ona
Gözlerun kör olsun senun korona

Oturaktan koltuk yüzi aşındı
Uyuz oldum her tarafum kaşındı
Mikrop sanki bizum eve taşındı
Hanum bile oldu Aliye Rona
Gözlerun kör olsun senun korona

Aşı maşı hiçbir şey etmez tesir
Bir buçuk senedur olmişik esir
Ekmek hoşaf derken yaparum kisir
Çocuk der ki baba salça vur ona
Gözlerun kör olsun senun korona

Geceleri yedum günleri yuttum
Sürekli uykunun elinden tuttum
Rize'nun yolini bile unuttum
Bize yasak ama izin var ona
Gözlerun kör olsun senun korona

Kutlu'yum derum ki harfleri ezdum
Mutfaktan salona her yeri gezdum
Bezdim diyim daa vallahi bezdum
Bu meret ne zaman erecek sona
Gözlerun kör olsun senun korona

Cemil Ekber

Özünü Gözle

Güneş yanmağından qorxma dünyada,
Çınqı yangısından özünü gözle,
Ejdaha, begemont, ne filden qorxma,
Mikrob danesinden özünü gözle.

Böyük emellerden xeter gözleme,
Qem-qüsse gözleme, keder gözleme,
Ne fitne gözleme, ne şer gözleme,
Kiçicik xetadan özünü gözle.

Doğru yol-erkândan azan kimdiki?
Ayaqlar altından qazan kimdiki?
Bedine danışan, yozan kimdiki?
Eyri keçidlerden özünü gözle.

Merd igid vursada ölmekden qorxma,
Asmaqdan, kesmekden, bölmekden qorxma,
Saralmaqdan qorxma, solmaqdan qorxma,
Namerdin daşından özünü gözle.

Çekinme, qısqanma ner savaşından,
İgid savaşından, er savaşından,
Peleng savaşından, şir savaşından,
Tülkü hiylesinden özünü gözle.

Qorxma davalarda topun sesinden
Bombadan, mermiden, ya güllesinden,
Şahın qezebinden, mehkemesinden,
Elin şillesinden özünü gözle

Cemil, merd xetası olmaz dünyada,
Heyat yollarında qoymaz piyada,
Salmaz bir kimseni aha, feryada
Namerd fitnesinden özünü gözle.

Hakan Özçelik

Gazel Der-Vasf-ı Evrâs-ı Covid-19

Söyleyem bir bed hikâyet dinleyenler koruna
Mevzu ciddî, toplaşın millet dededen toruna,
Bir virüs peydâ olup azmetti dünyâ turuna,
Yok vakit kolbastı'ya, şemmamme'ye hem horona,
Gûş-ı cânı tutmayan bilmez nedür ol korona.

Evvelâ neşv ü nemâ buldı Çin ü Mâçin'de kim
Gezmedik toprak bırakmam mantığıyla ol biçim
İşte seksen günde -hah hah!- devr-i âlem eyledim
Ben Covid, yaş on dokuz, hiç saygı bilmem, kimse kim!
Ekl idenler haşlayup bir kıyye huffaş kor ona.

Gördük ol gîtî-nümâdan âlemin ahvâlini:
Her krizden başka bir fırsat doğar hayâlini
Gerçi târih her dönem görmüş bunun emsâlini
Cân için terk etmek ehvendür ya mülk ü mâlini
Hangi şehre dahlolursa say ki düşmüş kor ona.

Bü'l-aceb evrâs kim yollar tepüp Türkiyye'ye
Uğramazsam ayb olur Türkler gönül korlar diye
"Bir öpücük vermedin vallah darıldım ben siye"
Şarkısın söyleyerek genlerde zapt olmak niye?
Âhiren gelmiş, süpermarket hemen zam kor una.

Beş kuruşluk bir dezenfektan olursa yüz kuruş
Evvelinden hiç inanmazdı eğer duysaydı gûş
Nerde Yâ Rab böyle bir zor günde ahlâkî duruş
Bir cidaldır kim bu teslim oldu vahşi kurda kuş
Hep dolar alsan maâşın yine yetmez kur ona

Bir kaçan sâlim olur derler bi' de pervâz uran
Bir de her gün her saat burnunda maskeyle duran
Bil ki herkesten kaçıp tecritle evde oturan
Tek sinekle öldü Nemrud gibi bir sâhib-kıran
Pek abes lafdur uçaktan kim inerse korun a.

Eyliyor târih tekerrür şimdi tersten mâlesef
Âdetullah böyledür hiç kimse etmez ânı def
Çin gripken biz çalardık çünkü laylaylomla tef
Lâkin artık âdetâ olmakta tüm dünyâ telef
Çin belâsın def için pek hızlı bir sed kur ona.

Ellerin hep tertemiz tut kim görüp Mûsâ anı
Kim temiz kim kirli bir bakmayla ellerden tanı
Aktiveks'in tahmin et bir günde hâsılâtını
Sabri Tuncer vârisi her kimse aldı yatını
Yed-i beyzâsın hacelden ceplerine kor o na.

Şol Gümânî haste düşse gam degül başında çün
Hastalıktan kork aman sen kendini kendin düşün
Kim virüs bak intişâr etmekte artık günbegün
El tokuşmaktan sakın Hâkâniyâ hem büsbütün
Bî-kıyas hûrî-sıfat elbet yapar çok kur ona.

covid testi bahanesi ile çubuğu
burnunuzdan sokarak beyninize
ulaşıp bankamatik şifrelerinizi
çalıyorlar. son dolandırıcılık
yöntemi bu. çok dikkatli olun.

❖ Ozantürk (Bayram Durbilmez)

Korona Cinasları

Korona...
Bin bir belâ korona
Çin ü Maçın'den geldi
Düştük bir dert kor'una
Oy korona korona
Em arar doktor ona

Korona
Sinsi salgın korona
Assolist olsam bile
Dâhil olmam koro'na
Oy korona korona
Katlanmak çok zor ona

Korona...
Çok vicdansız korona
Kolonya dök dersiniz
Fırsatçı zam kor ona
Oy korona korona
Gitmez mi hiç zoruna?

Korona...
Kan sömüren korona...
Paragözler zam yapar
Otuz ekler, kor on'a
Oy korona korona
Haram girer cirona

Korona
Zalim veba korona
Yiyenler ölsün diye
Kireç tozu kor una
Oy korona korona
Helâl mi yer sor ona?

Korona...
Yuva yıkar korona
Ormanları yaktılar
Düştük virüs koru'na
Oy korona korona
Çözüm yok mu sorun'a!

Korona
Lanetlisin korona
Cavit-19 demiş
Çorumlu bir kör ana
Oy korona korona
Rüyasını yor ona!

Korona
Bulaşıcı korona
İnsanlar evde kalıp
Bu salgından koruna
Oy korona korona
Maske: Anti- korona!

Korona
Def olup git korona...
Ozantürk kargış verir:
“Ateş ona, kor ona!”
Oy korona korona
Bilim antikor ona!

❖ Ömer Ekinci Micingirt

Görevlidir Korona

İlâhi musibettir
Tevbe eyle var O'na
Hem uyarı ayettir
Görevlidir korona

Hürmet et baban deden
Lütfeylesin nuruna
Alıp gitsin ebeden
Zalimleri goruna

İkaz tefekkür kula
Ermek gerek sırrına
Tedbirleri uygula
Gitmemeli zoruna

Hakikat noktasıdır
Ubudiyet verene
Kalbin kiri pasıdır
İntikamdır görene

Silkelen mahrum kalma
Kul odur ki arına
İsyân edip Rum olma
Abdest koklat derine
Aşktır secde beraber
Evde dede toruna
Oku aklet sabret der
Allah Kerim yarına

Tedbir madem evde kal
Kal ki vücut koruna
Gayri yol yok izmihlâl
Tâbi ol git Kur'an'a

Rezzak ve Şafi ismi
Tevekkül der Yâr'ine
İmtihan günün resmi
Kul gerek huzuruna

❖ Ercan Sağlam

Korona Günlerinde Ev Hali

Volume 1

hadi herif sallanma, şu patlıcanları soy
rendele havuçları soğanı suya yatır
tencerenin içine bir çay bardağı yağ koy
hamuru bir iyice yoğur da una batır

zeytinyağını gezdir tepsinin içersine
dibi tutup yanmasın hamur boşa gitmesin
çok pişmiş güzeldir sanılanın tersine
midemize oturur da allah göstermesin

herif biraz dikkat et! kırcan şimdi fincanı
takım almak gerek şimdi onun yerine
gitmişken fırına ver üç beş kilo balcanı
banar gibi yaparız arnavut ciğerini

ben bulaşık yıkarken git de çocuklara bak
birazcık oyna sonra menekşeleri sula
oradaki beyazları çamaşır ipine tak
aman ha iyice sık ki damlamasın çula

vallahi ben karışmam halılar kirlenirse
elim bile sürmem daha sabah yıkadım
yarına patates var kaynatırız yenirse
ben biraz yatacağım kalmadı artık tadım

Covid 19'dan Mesaj Var

Merhaba İnsanlık!

Dolaşırken şöyle Dünya'nızda çok değişik durumlarda yaşayan insanlar gördüm. Farklı manzaralarla karşılaştım. Sanki başkalaşmışlar. 39-40 dereceye çıkmış ateşleri, kesilmeyen kuru öksürük sesleri içinde, bitkin durumda gördüm insanları. Yataklara düşmüş hallerini gördüm. Bu manzara, benim "marifetlerime" çok benziyor deyip geldim Dünya'nıza, girdim aranız. Tüm virüsler peşinizdeyken şimdi bana yakalandınız. 2020 yılının bir mesajını, vermek istedim tüm insanlara.

Ey Ademoğlu!

Aslında bizim virüs ailesi, sizi zaman zaman ziyaret etti. Yoklayın biraz hafızanızı: Çiçek, kızamık, verem, kolera, veba, tifo, AİDS... Benzer adlarla salgın hastalıklar ürettik. Hong Kong gribi, Asya gribi, kuş gribi ve domuz griplerini de tanıdınız. Ben de ortaya çıkınca şaşırdınız. Gördüm ki çabuk unutmuşsunuz bizim gibi virüsleri. 'Biz, hiç yaşamadık, böyle bir musibeti!' diye çırpınmaya başladınız. Bu işaretlerin arkasından bir felaketin geleceğini algılayamadınız. Buna rağmen, 'Suçüstü yaptı bizi Covid 19'dediniz.

Siz beni Covid 19 diye bilin. Laf aramızda; 29, 39, 10009 gibi numaralarda çıkabilirim karşınıza. Daha çokook numaralarım var benim. Bence, fark etmez adımın değişikliği. İnsanlara yaptığım hasar önemli. Bütün dünya tıbbi, önce beni tanıyamadı. Şaşırdılar. 'Çin fırlattı, İsrail patlattı.' deyip birbirinizin üstüne attınız, bu salgın görünüşümü. 'Covid 19, basit bir pandemidir, daha önceki grip-ler gibi bir salgın hastalıktır.' dediniz. Tutmadı bu dedikleriniz. Küçümsediniz Covid 19'u. Ama doktorlar, TV'lerde adeta yalvarıyorlardı: Bulaşıcıdır, tehlikelidir, can alır!' Sayemde, hepiniz tıp profesörü oldunuz."

**

Sorgulayın kendinizi bir kere. Neden bu durumlara düştünüz? Nelere önem verdiniz, şimdiye kadar? Yeşile mi? Dağlara, ovalara, çiçeklere, kuşlara, kurtlara mı? Yoksa adalete mi? Kul hakkına mı? Alın terine, akıl terine mi? Kardeşliğe mi? Eşitliğe mi? Dinlere mi? Yoksa binlerce peygamberlerin öğütlerine mi? Bir fiske bilim ve irfanı, içinize sindirdiniz mi? Yoksa Arşimet'i, Sokrat'ı, Einstein'ı,

İbni Sina'yı, Biruni'yi ne kadar tanıdınız?

Beş on senede bir savaş çıkartıyorsunuz aranızda. İnsanlık soyunu yok eden atom bombası attınız, Hiroşima'ya. Debdebeli hayatlarınız içinde, altın musluklardan akan suyu içenleriniz oldu. Berrak suları da kirletip tükettiniz. Doğanın temiz sularına da savaş bombalarınızın zehirlerini akıttınız. Yıllar sonra Aylan bebeğin cansız bedeni, med-cezirle sahilde gidip geldikçe; içinizin yandığını hatırlayıp da yeterli dersleri aldınız mı? 'Hep bana, hep bana!' diyordunuz. Bu tamah, bu hırs neden? "Her canlı ölümü tadacaktır." Sözü'nün yankısına kulak tıkadınız. Binlerce sıfır kilometre son model otomobilinizi, uçakları kalkmayan boş havaalanlarınıza dizip seyretmek zorunda kaldınız. Kirlettiğiniz o Dünya'nızdan utanacak haliniz kaldı mı? Ne on emirin, ne İncil'in, ne de Kur'an'ın çağrılarına uydunuz. Lût kavminin insanlık dışı sapıklıkları sonunda, helâk olan milletlerin akıbetlerini unuttunuz. 'Azrail bile, immün bileti olanlara yaklaşımdan çekiniyor.' diye, alaya aldınız.

Uygarlık adına kemirdiniz yerin altını, üstünü. Gelelim ekonomilerinize. Biz anlamayız sizin para işlerinizden. İcat ettiğiniz paralarınızdaki resimlerin yanına; mezarınızı hatırlatan küçücük bir kümbet resmini koymak da gelmedi aklınıza! Hiç olmazsa, paranızdaki bu kümbeti gördükçe, belki ölümü her daim hatırlarsınız da kibirle dolaşmaktan vazgeçerdiniz yeryüzünde. Tükettiniz bolca, atıklarınız oldu çokça. İnsanlara verilen nimetlerin, sonsuza kadar süreceğini zannettiniz. Yok öyle bir Dünya artık!

Acımasızca, milyonlarca yoksullar yarattınız. Afrika çöllerinin madenlerini, haksızca ve gasp ederek taşıdınız; görkemli masalarınıza, çatal kaşık diye. Bir damla suya hasret dudaklar çatlattınız. Bir avuç pirinç için, açlık içinde kıvranan mazlumları, inim inim inlettiniz.

Şu Kudüs kubbesinin altında; tüm insanlar birlik olup oturmayı istemediniz: İsteyen ayin yapsın, isteyen haç çıkarsın, isteyen Kur'an okusun. Barış içinde, kardeşçe... Bunu bile beceremediniz yıllarca. Yazıklar olsun size! Şimdi, koca koca katedral-lerde ayin yapamıyorsunuz. Camilerde cuma na-

mazları kılamadınız. Neden? İncili yaprak yaprak değiştirdiniz. Şişirdiğiniz balonların içine, sözde Kur'an'dan dualar okuyup; balonları değil, İslâm'ı satmaya kalkanlarınız çıkmadı mı? 'Bu virüs salgını, doğanın insanların başına musallat ettiği bir olay' dediniz. İster 'Tanrı' deyin, ister 'İlah', ister 'Yaradan' isterseniz 'Doğa' deyin; Siz de rahat edin, biz de bilelim Covid olarak yolunuzu! İnanmayanlara da bir sözümüz yoktur. Bütün bu salgın karşısında: 'Allah'ın insanoğluna bir uyarısıdır.' demek, bir keresinde bile dilinizden dökülmedi.

İnsanlığa layık gördüğünüz bu hırs tutkusu, çocuklarınızın boyu kadar yapılan hamburgerlerden başladı. Obez vücutlarınızın kat kat kıvrımları karşısında; açlıktan inleyen çocuklara, merhamet etmek gelmedi içinizden. Dünyanızdaki obez insan sayısının; açlıktan ölen Afrikalıların sayısına eşit olması, herhalde tesadüf değil. Eğer israf etmeseydiniz, aç insan kalmayacaktı Dünya'nızda. Eğer siz insanlar, bu 'israf etme salgınından' kurtulmazsanız; başınıza, daha nice covidli- covidsiz salgınlar gelir. Bakın şimdi, buzullar çözülüp kutuplardan, üstünüze doğru yola çıktı, geliyor! Eriyince buzullar, cayır cayır yanacak Dünya'nız. Tüm bunların bir cevabı, aranmayacak mı sanıyorsunuz ey insanlık! Bu büyük felaketleri ve salgın hastalıkları yaşadıkça, pek ders almışa benzemiyorsunuz."

Alnınıza tutulan fenerle, 'merhametsizlik ateşinizin' bir gün ölçülebileceğini düşünemediniz mi? Damarlarınızda dolaşan korona virüs seslerinin; Dünya'nızdaki açlıktan ölenlerin çığırtılarından geleceğini anlayamadınız mı?

Köşe bucak uzaklaştınız birbirinizden. Daha önce bir selamı, bir gülümsemeyi esirgediğiniz insanlara, yaklaşamaz oldunuz. Refah saltanatınızın çekleri, geri döndü artık!

Covidimin ateşleri içinde, cayır cayır yanan o hastalara, sorun bakalım: Yumunca gözlerini, nelerden vazgeçebileceklerini anlatsınlar sizlere. Şimdiye kadar ders almayanlara karşı, yapacağım hasarlarım acımasız olacaktır. Hak ettiniz bu cezaları çünkü. Benim gücümü merak ediyorsanız; Dünya'nızdaki ani nüfus eksilmesinden anlarsınız.

İnsanoğlunun, bazı faydalı hizmetler yaptığına şahit olmuştuk. Söz açılmışken haksızlık etmek istemem sizin yaptıklarınıza. Tekerleğin bulunuşu, yazının icadı ile başlayan yeniliklerle, uygarlığın yolunu açtınız. Mezopotamya uygarlığı, İslam uygarlığı, Batı uygarlığı yarattınız ama hepsinde

de insanlığı ikinci sıraya koyanlarınız oldu. Varsa yoksa Babil Kuleniz, Çin Seddiniz, piramitleriniz, saraylarınız, şatolarınız, cep telefonlarınız... Amerika'nın keşfi, yer çekimi yasası gibi önemli buluşlarınız unutulmaz. Kömürlüden, buharlı lokomotif geçmeniz yetmedi. Elektriğe, bilgisayarlara ve cep telefonlarına kadar yaptığınız buluşlar, tabii ki önemli. Uzaya tırmanmak için uydular fırlattınız. Arkasından dronelar, robotlar da icat ettiniz. Kendi rahatınız için bunlara karşı çıkılamaz. Ama öyle yanlışla yönelenleriniz oldu ki bu hız içinde, kendinizden geçip yarattığınız ruhsuz, demirden iskeletli ve kablo topağı robotlara benzemeye başladınız. Temiz kanı, kirli kandan ayırmayı bilen yumruğunuz kadar kalbinizden bile, örnek alamadınız. Yaratılış gayenizden uzaklaştınız. İnsanlığınızı yitirdiniz. Evreni, Dünya'yı bitirdiniz! 'Akıl eden kalplerle' vicdanlarınızı birlikte çalıştıramadınız. Günde, en az üç öğün yemek yediniz. Ama ruhunuz aç! Maneviyatınız zayıf, moral değerleriniz sıfır oldu. İçiniz bomboş! Madde ile mânâ arasındaki hassas dengeyi koruyamadınız. Varsa yoksa "Hazlarınız, zevkleriniz!"

Ey insanoğlu!

Yaptığınız tüm bu yanlışlıkların, mili mikron, covid 19 varlığını vasıtasıyla sizlere, bir gün hesap sorulacağını aklınıza getiremediniz!

Yüzünüzün maskesi düştü artık, 'Ey yaratılmışların en şerefli' payesini alan insanlar! Ama şimdi korunma maskeleri takın da hiç olmazsa sahte yüzlerinizi, maskeleriniz kapatsın. Yeni ürettiğiniz maskelerin yapımında bile, hileye teşebbüs edenleriniz oldu. Bu tür insanların suçunu, iyilikseverler mi kapatacak her zaman. Hâlâ tedbirlerinizi almaz da kurallara uymazsanız, sonunuz 'toplu ölümler' olur. Örnekleri gözünüzün önünde. Sonunda, patır patır dökülürsünüz, güzelim asfalt yollarınıza. Bu durumda, biz virüsler tekrar tekrar geliriz aranız!

Dönün şimdi kendinize. Psikolojiniz bozuldu değil mi? Alt üst oldu iç dünyanız. Bir sokak ötedeki torunlarınızı, bağrınıza basamadınız. Anneniz, babanız, kızınız, oğlunuz, burnunuzda tıttı değil mi? Kafelerde sohbetleri özlediniz. Özgürlüğünüz elinizden alındı. Sosyal düzeniniz altüst oldu. Yakınlarınızın cenazelerine katılamadınız. 'Aman bana da bulaşır.' diye, gözyaşları içinde, uzaktan seyirci kaldınız. Bu çağın en büyük trajik olayı, insanlık tarihine bu insanlığın soykırım salgını olarak not düşecektir. Bunu böyle bilirsiniz.

**

Ey Ademoğlu!

Bundan böyle tarıma, ticarete, bilime, emeğe, eğitime, sanata eğilin artık. Yaşlıya, gence, kadına, erkeğe, çocuğa, fakire, zengine, inanana, inanmayana, insanlara, tüm canlılara adaletli olun! Tüm hayvanların da bir canı olduğunu unutmayın. Ağaçlar, bitkiler, börtü böcekler sonra sizden alacaklı çıkmasınlar. Şimdi tersine işlesin zaman: İyiliklere erişmek için biraz aksın kum saati! Umarım, bir ders olur sizlere, bu covidli günler. 'İnsanca yaşayın insanca ölün.' derim ben size, sözün özü.

Öyle tahmin ediyorum ki bu saldırılarımızın da bir çaresini bulacaksınız. Yaratılışınız buna müsait. Maddi, manevi yaralarınızı saracaksınız. Artık krizlere karşı daha hazırlıklı olursunuz umarım. Bundan böyle, koruyucu hekimlik denen tıbbın ilk basamağını öncellemeniz. Öyle sanıyorum ki istediğiniz ilaçları, aşıları bulacaksınız, sonunda esenliğe ulaşacaksınız.

Yaşam biçiminizi değiştirmedikçe tekrar tekrar gelirim, ben aranıza. Benden uyarması. Bundan böyle, hiçbir şey eskisi gibi olmayacak bu kâinatta. 'Yeni normal hayat,' dediğinize alışın artık. İhtiyacınız olan bir dilekle bitirmek istiyorum mesajımı: Ey insanlık sağlıklı kalın, sağlıklı kalın!

M. Maruf Özülkü

Hele Konuş Korona

Sen nasıl bir vicdansın hele konuş Korona
Herkes seni söyleşir sabahtan akşamına

Kaçırdın keyifleri, çağırdın telâşları
Gelmekle iptal ettin gündelik uğraşları

O küçücük cisminle ettiğin cürmüne bak
Afet üstüne afet, bu böyle mi olacak

Korona huyun budur; koronalık edersin
Bir hışımla can aldın bir çabayla gidersin

Ne ettiysen vebali senin vahşi boyuna
Gelmeyesin yurduma haydi kendi yoluna

Neler gördük biz neler, korona yeni moda
Kalemi kırılınca kaçıp gidecek o da

Bir ihtar almışızdır öylece bakın şuna
Hayat ciddiyet ister takılma ona buna

Ha veba, taun, verem, ha tümör ha korona
Bir sebebin olacak gitmesin hiç zoruna

Endişe baki kalsın koronaya takılma
Dünya kadar bela var, bir mikropla yıkılma.

Nuri Kahraman

Korona da Ne ki? Batı Hep Vardı

Şu Batı'dan asırlarca,
Gelen küfür virüsler.
Budadı, aldı götürdü,
Cümle insânî hisleri.

Osmanlı'yı çökertince,
Açtı yolu enîsleri.
Kanal, çevrildi ülkeme,
Aktı, varsa ne pisleri.

Tutulunca tüm hudutlar,
Kovuldu şark polisleri.
Yerlerine getirildi,
Batıcı, çark polisleri.

Kontrol de kalkmış olunca,
Başladı şirk servisleri.
Çağdaşlık adı altında,
Doldu fikr-i habîsleri.

Bütün izimler içeri,
Din bıraktı -hâşâ- geri,
Artık onun değil yeri,
Hâkim oldu kaprisleri.

Uygarlık, özgürlük diye,
Girdi her var necisleri.
Gelen tumturaklı şeyler,
Okşuyordu nefisleri.

Yarışmalar, kumpanyalar,
Her dem ifsat kulisleri.
Yeni moda dalgaları;
Bozmakta her meclisleri.

Yasaklandı defter kitap,
Serbest bırakıldı kilâp,
Adına dendi inkilâp,
Devirmekti bahisleri.

Kurdular, yüce izinle,
Halkı soyan tesisleri,
Madden-mânen uryânlaştı,
Gülsümleri, Nergisleri.

Uyuma zorlandı herkes,
Katledildi hâlisleri.
Kılıçları, kılıç çekti,
Hırsının, en harisleri.

Darağacına asıldı,
Ulemâ-yı hadisleri.
İslam âlemine dersti,
Dünyadaki akisleri.

Bunlar, meydanlarda olan,
Saymıyoruz hapisleri.
Nerde bulursa aldılar,
Antikor'sa teşhisleri.

Bu millete dayattılar,
Örnek diye Pârisleri.
Ne hâle geldi ülkenin,
İlleri, Marmarisleri.

Ulemâ da ulamaydı,
Görmediler beisleri.
Durum, cumhurdan öteydi,
Hür değildi reisleri.

Bugün geline nokta da,
Bitti halkın yeisleri.
Şükür; Mevlâ'nın lûtfuyla,
Tayyip bir zat reisleri.

Nûrânî, sen dahî az çok,
Gördün zifiri sisleri,
Şimdi yol düz, hava açık,
Zâil oldu kasisleri.

İşimize karışamaz;
Ne Hans'ı, ne Harris'leri
Posta koyamazlar artık,
En süper muhterisleri.

Gerçek istiklâlin yeni,
Dolmakta kâlbe hisleri,
Geliyoruz sizin için,
Ey dünyâ kimsesizleri!

Batı, Korona'dan beter,
Yakar dağı, denizleri,
Barış ve mutluluk için,
Bekleyin, görün bizleri.

Korona dediğin ne ki,
Dünyâda sırf, akisleri.
Batı, ebedî cehennem,
Sevindirir iblisleri.

Korusun Batı'dan Mevlâ'm,
Kuzey, güney herkesler,
İnşâllâh, kalmaz kursakta,
Mazlumların hevesleri.

Geliyoruz müjde olsun,
Cihanda ezan sesleri.
Osmanlının torunları,
Tâzeledi abdestleri.

En virüssüz millet biziz,
Açık, geçmişin testleri,
Sağlıklı bir dünyâ için,
Herkes tuttu nefesleri.

Selâmün aleyküm dünya,
Kovacağız teresleri,
Güçlendikçe hele görün,
Zâlimlere presleri.

Engel olamazlar aslâ,
Siyonizm'in Peres'leri,
Ne batının kralları,
Ne doğunun prensleri.

Yardım eyle yüce Mevlâ,
Kurtaralım bîkesleri.
Hem onların, hem bizlerin,
Cennet olsun mâkesleri.

Yardım eyle yüce Mevlâ,
Barıştıralım küsleri,
Ayıklayalım nifâka,
Sebepler kaktüsleri.

Selâm olsun tüm dünyâya,
Fransız'ı, Fâris'leri,
Biz bildiğiniz milletiz,
Osmanlı'nın vârisleri.

Zafer İslâm'ın olacak,
Açacağız kafesleri,
Kalkacak kula kulluğun,
Tüm dünyâda mahpesleri.

Gâyemiz yalnız adâlet,
Zâlimlerin terhisleri,
Yardıma, şefkâte dâir,
Taşırız biz her hisleri.

Dünya eli kulağında,
Bekliyor havâdisleri.
Acil, merhamete muhtaç,
İnşâllâh bekle bizleri.

❖ Hakan Özçelik

Mesnevi-yi Covid 19 vü Manzara-yı Ahvâl-i Umûmî

Bir Nâzır-ı Sıhhatin basından
Üzgün sesi geldi... En başından

Anlatmaya hayli vaktimiz var.
Adliyye de tâtil oldu canlar.

Nâzır dedi: “Bir vakâ göründü”
Tüm millete hüzn ü gam büründü.

Migros’ta durum ne bilmesem de,
Bir günde kolonya bitti Bim’de.

Raflarda makarna yok, pirinç yok
Yüzlerde de maske var, sevinç yok

Barlar, kafeler kapandı bir bir.
Cum’âya da sonra etti te’sir.

Hapsoldu ki hânesinde millet,
Ağyâra dokunmasın bu illet.

Ey nâm-ı diğer covid, defol git.
Artık yeter ettiğin şu tehdit.

Huffaş mı, yılan mı yoksa aslın?
Yok fâre mi, neyse ismi batsın!

Dön aslına el çek üstümüzden.
Oğlum bu ne lan belâ mısın sen?

Bilcümle haberde, her kanalda,
Gerçekte ve meclis-i sanalda,

Ünvânın anılmadan geçilmez.
Bir başka virüs bu nâmı silmez.

Geçtin ya helal be sarsı mersi
Bizden uzak ol, bulaşma, mersi.

Çan Çin Çon’u anladık velâkin,
Tom Hanks ile neydi söyle derdin?

Hem zevcesi hem de kendi hasta.
Onlarla da kim yakın temasta

Olduysa, rakam tezâyüd eyler.
Kimden neler istiyon birâder?

Türküyle şiirle karşılandın,
Sen kendini pâdişah mı sandın?

Gözlerle görünmüyorsun anla.
Câsus gibisin be sinsirella.

Hakan, bu kadar beyit yeterli.
İçmem su soğuksa terli terli.

Mef’ûlü mefâ’ilün feûlün

❖ Fatih Kandemir (Âşık Kemahlı)

Korona

Bir anda dünyayı terse çevirdin
Nereden ortaya çıktın korona
Halden hale soktun ne zormuş derdin
Ateşler içinde yaktın korona

Çin'den yola çıktın aştın Asya'yı
Az zamanda sardın tüm Avrupa'yı
Akıbeti vurdun bütün dünyayı
Öksürükten ciğer söktün Korona

Ülkeden ülkeye köyden kazaya
Dededen toruna kızdan babaya
Arkadaşa dosta ve akrabaya
Sınır koydun şerit çektin korona

İnsanlığa verdin büyük zararı
Mektebi mescidi çarşı pazarı
Tabibi hocayı şair yazarı
Kara bir girdaba soktun korona

Ne Çin'de hayır var ne de Avrupa
Hepsi de sonunda oturdu şapa
Ağzını burnunu gözünü kapa
Kapılara kilit taktın korona

Türkiye'm gösterdi yine gücünü
Barış ve destekle aştı zor günü
Böyledir Türklerin şanı ve ünü
Sen de hayret ile baktın korona

İnsanlığa verdin hem ders hem ibret
Elbet ki Hak'tandır vardır bir hikmet
Hayırla son bulsun bitsin bu müddet
Gam oldun göğsüme çöktün korona

Ne zaman gidersin oluruz iyi
Özledik minberi mihrap Kabe'yi
Vurdun gönül denen bu harabeyi
Oluk oluk zehir aktın korona

Kemahlı sağlıklıdır her işin başı
Rabb'im sen yardım et bulunsun aşı
Kurusun dünyanın gözünün yaşı
Ne kadar çok kanlar döktün korona

❖ Âşık Eyyubî

Korona

İki bin yirminin ilk başlarında
Salladı dünyayı korona bakın
Fakir zengin seçmez her yaşlarında
Şifası zor olan kırana bakın

En acil işlere geldi tehirler
Çaba sarf ediyor eli mahirler
Sessizliğe girdi şirin şehirler
Caddeler boşalmış virana bakın

Süper gücüm deyip çalım satanlar
Ancak mazlumlara gücü yetenler
Ne halde dünyaya kafa tutanlar
Avrupa Amerika İran'a bakın

Bu felâket insanlığın başında
Mânâ var mazlumun gözü yaşında
Masumu ezenler can telaşında
İdlib'de çadırda durana bakın

Eyyubî'ye sorsak bundan anlar mı?
Biri çıkıp bu illeti önler mi?
Kıyametin âlâmeti bunlar mı?
Şifresini çözüp Kur'an'a bakın

Battal Aydın

Fahrettin Abi

Son yıllarda adam gibi bir adam
Allah razı olsun Fahrettin Abi
Bizi geçti diyi korkmayın babam
Allah razı olsun Fahrettin Abi

Tüm dünyanın koronası gelse de
Sağlık bakanının eli ensede
Sıkıştırır döver onu köşede
Biz sana güvendik Fahrettin Abi

Yakın olsa ben silerim terini
Bir Muhsin bir sen unutmam yerini
Korkmayacam çekmeyeceğim dilimi
Allah razı olsun Fahrettin Abi

O kanlı gözlerin hakkı ödenmez
Bazı gerzekler bu hakkı bilemez
Taraf tutar dürüst adam diyemez
Allah razı olsun Fahrettin Abi

Her çalışan değil bir çalışana
Böyle diyom diyi kızmayın bana
Her bir şey ortada yalan mı amma
Hakkını helal et Fahrettin Abi

Dört gözle bekliyorum haber saati
Şu benim gönlümde yerin dağ gibi
En başta hak ediyon yüzlük primi
Helali hoş olsun Fahrettin Abi

Bizi düşünüyor ölmeyin diye
İnsanlar anlamıyor bilmem niye
Zoruna olmadıkça çıkman diye
Bas bas bağılıyor Fahrettin Abi

Tilki soru soruyor muhabirler
Zahar anlıyordur işi bilenler
Şu hayata vesikalık diyenler
Boy portreni göster Fahrettin Abi

O altı yüz seni örnek alsalar
Kulakları duysa beni duysalar
Şu günlerde bari dövüşmeseler
Bir ilaç da buna Fahrettin Abi

Zoruna gidene özür bitmedi
Özür dilemeye aklım yetmedi
Sağcı solcu diye dava gütmeyi
Allah razı olsun Fahrettin Abi

Sanki tüm insanın canı sırtında
Ben biliyom garip Aydın farkında
Dua edin ne yatıyon kalkın da
Allah razı olsun Fahrettin Abi

❖ Tekirli Ozan

Virüs

Bir virüs peyda oldu dünyamızı sallıyor
Zerre kadar canı ile canımızı belliyor
Haremlere girmek için fırsat kolluyor
Biçare evimize hapis tıkar bu virüs

Uyuz itler (!) kudurdu dinimize saldırdı
Mazlumların gözyaşı deryaları doldurdu
Zalimlerin ettiği kör şeytanı güldürdü
Hepimizi birden sigaya çeker bu virüs

Âdemoğlu oturup vicdanını yoklasın
Nuh'un gemisine yetişip tufan beklesin
Masumu mazlumu bu şerden Allah saklasın
Günahkârın yoluna elbet çıkar bu virüs

Rabb'im ne işaretler verdi amma bilmedik
Olanlardan pay çıkarıp hisse alan olmadık
Bunca musallat musebeti hazır bulmadık
Hakk ateşi olup sinemizi yakar bu virüs

Kurdu kahpe; dünyaya bir sömürü düzeni
Yere batırsın Mevlâ'm huzurumuz bozanı
Kaynıyor içimizde fitne fücür kazanı
Hepimizi götürür teker teker bu virüs

Hakkı hukuku teper haram lokma yutarız
Çirkeflikte çirkinlikte dünü günden beteriz
Bir gün Lut kavmi gibi çukurlara batarız
Şimşek olur da ruhumuzda çakar bu virüs

Uzak dur maske tak milletin elini sıkma
Gönlünü kırma kimsenin gel hatır yıkma
Ali'hsanım sakın ola aman dışarı çıkma
Tebdir almazsan hesabına bakar bu virüs

❖ Laedri

Anan Ölsün a Korona

Yaxşı görünmür bu gedış
Nə pul qalıb nədəki iş
Bu qizlardan bədtərimiş
Girir göndə donnan dona
Anan ölsün a korona

Heç bu günün sabası yox
Bunun dədəsi babası yox
Abiri yox hayası yox
İndi nə deyəsən buna
Anan ölsün a korona

Kasıb indi lap kasıbdı
Az qala özün asıbdı
Qizları saqqal basıbdı
Gedə bilmirlər salona
Anan ölsün a korona

Oof alışıb yanam
Yollar bağlanıbdı anam
On gündü gəlib qaynanam
Qayıda bilmir rayona
Anan ölsün a korona

Yeməkdən olmuşam girdə
İmkânım olsaydı birdə
Vallah çıxardım efirdə
Qışqırırdım mikrufuna
Anan ölsün a korona

Dursun Yeşil

Sen Neymişsin be Korona!

Sen neymişsin be korona, hoplattın
Nerden çıktın başımızın belası!
Birbirini öpeni tam haplattın
Çaydan aktın kaşımızın belası!

Yumuşacık hanım eli sıkarken
Şehvetli göz, bacaklara bakarken
Laf taşıyıp kavgalara sokarken
Eve tıktın yaşımızın belası!

Unutmuştuk şu abdesti, namazı
Çok görüyorduk Allah'a niyazı
Bütün dünya tam yaşadı ayazı
Canı sıktın işimizin belası!

Büyük küçük belli değil karıştı
Hanım eşiyle son sürat yarıştı
Tefeci çarptıkça hemen kırıştı
Dibe çaktın dişimizin belası!

Hasret kaldık bir hal hatır sorana
Allah'ım gönderdi seni korona
Nüfuslar çoğaldı girdi kırana
Fişi çekti dışımızın belası!

Kulları azınca Allah da yazdı
Sabrı bitince kullarına kızdı
Yolladı mikrobu sarhoşlar sızdı
Acı kattın aşımızın belası!

Sokaktan polis, evden avrat kovdu
Biri copla biri sopayla dövdü
Canı sıkılan diğerine sövdü
Yedin, sekti düşümüzün belası!

Sıkıştık Allah'a dönüp yalvardık
Kabul olur sanıp özden dil verdik
Her gün binlerce can gitti sal verdik
Taş ekti gözyaşımızın belası!

Allah'ı hatırlattın bilmeyene
Sevap işlettin hayrı olmayana
Abdest aldirdin namaz kılmayana
Kökten yaktın kuşumuzun belası!

El yıkamay öğrendik sayende
Her gün başka fetva deyen deyende
Günde beş defa yıkandık leğende
Kör göz diktin düşümüzün belası!

Suçta göre ceza bize az bile
Yakında yaparız sana da hile
Allah dilerse kalkar bizden çile
Zehir kattın aşımızın belası!

İlhan mısın? Şimşek hızıyla geldin
Sarı kaynaklı kapıları deldin
Kimin öleceğini görüp bildin
Şimşek çaktın düşümüzün belası!

Ne yapsan, ne etsen yola gelmeyiz
Allah'ın nimetlerini bilmeyiz
Garip, öksüz gözyaşını silmeyiz
İyi çıktın tacımızın belası!

Her öğün yedirdin patates, soğan
Baykuştan bıkmıştık, baş oldu do-
ğan
Kaçacak yer yoktur sensin boğan
Kafa taktın pişimizin belası!

Ne desen yola gelmeyiz korona
Daha neler gelir aynı durana
Allah ne yapsa da kula yarana?
Balyoz çaktın taşımızın belası!

Kutsal Kâbe, camiye öksüz ettin
Kâfir dururken Müslüman'a yettin
Düş artık yakamızdan fazla gittin
Katil çıktın başımızın belası!

Boğazdan inip ciğerleri yaktın
Karşımıza geçip neşeyle baktın
Asilden korktun gariplere çaktın
Fazla yıktın başımızın belası!

Haftada zorla cuma kılıyorduk
Sürü halinde Hac'da kalıyorduk
Her yıl umre Mekke'ye doluyorduk
Yoksun çıktık başımızın belası!

Doğmadık bebeğe nasıl bulaştın?
Köşe bucak her garibe ulaştın
Bağışıklığı görünce yıldıştın
Çetin çıktın gıcımızın belası!

Iraklı, Suriyeli çocuk ahı
Allah'a ulaştı gönderdi şahı
Çareni bulur yaratılan dahi
Kökler ekti başımızın belası!

Dünyaya meydan okudu kefare
Allah biriktirdi koydu sefere
Çareni gönderir olursun fare
Yerden çıktın başımızın belası!

Firavun, Nemrut'u halleden Allah
Duymazdan geldik, dedik eyvallah
Hak da koronaya git dedi yallah
Gökten çıktı başımızın belası!

Zinadan, binadan geçilmez oldu
Belki milyarda bir Allah'a kuldu
Nefislere her an şeytanlar doldu
Melun çıktın başımızın belası!

Para kazanmanın yolu derdimiz
Çıkarının peşindeydi ferdimiz
Tanrılaşmıştı Müslüman lordumuz
Güzel kırktın başımızın belası!

Hak, hak edene verirmiş cezayı
Doğmadan yazmış kitaba kazayı
Dursunî dikkat et çıkma hizayı
Yandan baktın kışımızın belası!

Üzeyir Aslan

Korona

Çinli bir seyyâhdır eyler seyr-i âlem korona
Girdiği şehre bırakır hüzn ü mâtem korona
Gördüğü hûbâna meyyâl olup içine düşer
Sevdiği çoktur ayırmaz cins-i âdem korona
Âteş-i aşkıyla evvel yandırır insânı hem
Sonra hapşırtır u öksürtür demâdem korona
Kim ki meftûnu olur ol kâtil-i hûnhârenin
Kuçmayıp öpmezse gayrısını her dem koruna
Ey şuyûi alkohol al iç ü dışın pâk et
Hiç sevmeye harâbâtîyi mâdem korona

Melahat Ecevit

Korona

Meğer dünya ne dar imiş
Küçük bir ev kadar imiş
Derdi çekmek çok zor imiş
Canımızdan bezer olduk
Bırakıp gitti bazılar
Yürekler derin sızılar
Ah etti yetim kuzular
Dert içinde gezer olduk
Kara yazımız korona
Dert büyük dedik sorana
Yazmak zor, şair olana
Dert içinde yazar olduk

Caner Işık

Korona Günlüğü

-I-

İki bin yirmide halin görünür
Aldığı zanları bırak da gel
Gerçekten başka her şey kaybolur
Uydurduğun halleri bırak da gel

Virüstür bahane düşünmek için
Ne yaptın ne ettin fark etmek için
Gerçeğin dışında hallerin için
Tatmadığın düşlerden uyan da gel

Dokunamaz oldun dünya varına
Elin gitmez oldu yüzün ağzına
Ailenle oturdun bir başına
Sevmeyen kalbini artık sök de gel

Şükür duy yarattı seni Yaradan
Bin halde bir dengeye oturtan
Kıyasla bedelleri hatırlatan
Ayrı gayrıyı artık bırak da gel
Din, siyaset zulümü bırak da gel

Korona'dır sözde bunları yapan
Hastalıktır yalnız bırakıp tutan
Özün dinleyenler bulur var eden
Kaygıyı vesveseyi durdur da gel

Işık duam gerçeğe olanadır
Anlamak için her hal bahanedir
Bitecek okulun son sahnesidir
Hak'tan gayrı ne varsa terk et de gel

-II-

Dünya sadece gördüklerin değil
Görmediğin boşlukta ne âlemler var
Varlığın nefsinden ibaret değil
Hepsinin üstünde ruhun emri var

Em(i)r üzerine kuruldu kâinat
Adalet içinde varlığın donat
İnsanda olmalı gerçek kanaat
Hedefin bulup doğru görenler var

Görene aşikâr ona sormalı
İbret terazisi eşit tartmalı
Herkes eksiğin kendinde bulmalı
Görmezsen rumuz 20, 20'ler var

2020'de karar kılmalı
Eşitlik cihana tam yayılmalı
Korku değil sevgi hâkim olmalı
Bu eşikten geçin diyen ruhlar var

Ruhsuz rehbersiz yolsuzlar eşinir
Kendi kendin giden hedef şaşırır
Birlikle olanlar aşı pişirir
SARSılmadan yakılan ateşler var

Ateş yakar olduğu yer kor ona
Nefes almaz sebep olur corona
Görünmez âlem yok diyen kör ona
Toprak olduğun anla diyenler var

Diyene bakarak yönü bulalım
Hakkı gerçek bilip özet sunalım
Bir gerçek elinden nasip alalım
Kaybolur gidersin boş hedefler var

Hedefi Hak tutup halkla olalım
Sabırla sevgiyle birlik duralım
Işık kâfi sözün karar kılalım
Dünyada sınık yara saranlar var

İsmet Taşyürek

Korona

Hoş gelmedi dünyamıza bu virüs
On binlerce canı aldı gitmiyor
Dağıldı cihana Çin'de kurdu üs
İnsanlığa korku saldı gitmiyor

Tuttu belki mazlum duası ahı
Allah 'sızlar hatırladı Allah'ı
Terk etti sarayı kralı şahı
Bir odada mahkûm oldu gitmiyor

Görünmüyor cisim değil çapın yok
Eczanede ilacın yok hapın yok
Vazgeç bizden üstümüze tapun yok
Sanki bize miras kaldı gitmiyor

Onlarda sevgiye şefkate fakir
Altmış beş yaş üstü görmeyin hakir
Devlet tedbirini alınca şükür
Korananın benzi soldu gitmiyor

Hilmi Kınalı

Pandemi Korona

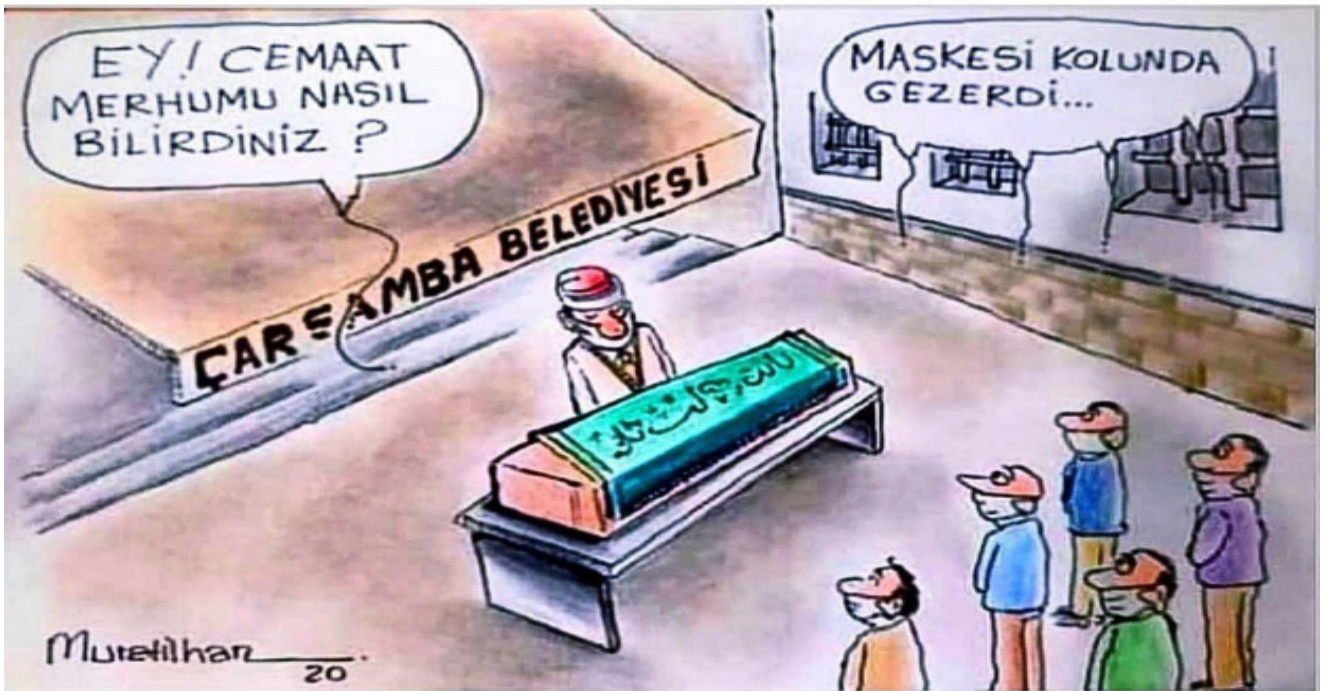
Ne gence bakıyor ne de yaşlıya
Tuttuğunu alıp gider korana
Rastlarsın her yerde gözü yaşlıya
Sevdiğini heder eder korana

Sağlıklıysın demez bakmaz dincine
Zahmetli ölümler verir gencine
Varalım korunmanın bilincine
İhmal edeni ne eder korana

İnsanlar bak patır patır ölüyor
Kimisi bekâr kimi dul kalıyor
Çocuklarsa öksüz yetim kalıyor
Halkı didik didik dider korana

Hekimlerimiz gece gündüz uğraştı
Prof. Uğur Şahin'le eşi yol açtı
Sonunda aşığı bulup ulaştı
Bütün insanlara keder korana

Kınalı pandemi dünyayı sardı
İki bin yirmide pusuyu kurdu
Bilim adamları farkına vardı
İnşallah tez günde biter korana

❖ Harika Ufuk

Kovit On Dokuz

Dünyayı gezdin ama bize ev hapsi verdin,
 Çözemedim vallahi ne idi senin derdin?
 Dağ gibi insanları tuş ile yere serdin,
 Adın bile acayip pissin kovit on dokuz,
 Sakın ola uğrama milletçe evde yokuz.

Nelerden nemalandın yarasadan, yılandan,
 Şehir efsanesinin kule kurdun yalandan.
 Çocuklardan uzaksın, bir de maldan, talandan.
 Adın bile acayip pissin kovit on dokuz,
 Sakın ola uğrama milletçe evde yokuz.

Senin sayende herkes mis, kolonya kokuyor,
 Okumayı sevmeyen bile kitap okuyor,
 Söz dinlemez cahiller bildiğini okuyor,
 Adın bile acayip pissin kovit on dokuz,
 Sakın ola uğrama milletçe evde yokuz.

Kovulsa da gitmeyen başa belasın illet,
 Pekmezden deva umar çaresiz kalan millet.
 Yapıştın yakamıza bırak, hakkındır zillet.
 Adın bile acayip pissin kovit on dokuz,
 Sakın ola uğrama milletçe evde yokuz.

Harika'm tasalısın; tansiyon, astım, şeker,
 Parasızlar, işsizler ruhlara verir keder,
 Mümkünse evde kalın, ömrü etmeyin heder,
 Adın bile acayip pissin kovit on dokuz,
 Sakın ola uğrama milletçe evde yokuz.

❖ Âşık Kâzım Virüsizde

Gözün Kör Olsun Korona

Gözün kör olsun korona
 Ne dost koydun ne de ahbap
 Ne deyim hatır sorana
 Ne dost koydun ne de ahbap

Akrabamın boynu bükük
 Sırtlarında ağır bir yük
 Derdim hepisinden büyük
 Ne dost koydun ne de ahbap

Oğlum uzaktan bakıyor
 Kızım yüreğim yakıyor
 Gözyaşım durmaz akıyor
 Ne dost koydun ne de ahbap

Sen Çin'den çıkmaz olaydın
 Hem Allah'ından bulaydın
 N'ola sararıp solaydın
 Ne dost koydun ne de ahbap

Kaçanı beri çevirdin
 Yedin yedikçe semirdin
 Nice yiğidi devirdin
 Ne dost koydun ne de ahbap

Sokağa çıkmaz eyledin
 Çoğumuzu az eyledin
 Bir de çıkıp seyreyledin
 Ne dost koydun ne de ahbap

Âh edip söylerken âşık
 Elinden düştü şu kaşık
 Senin için pek bulaşık
 Ne dost koydun ne de ahbap

Otobüse binemiyom
 Binsem bile inemiyom
 Bir duldaya sinemiyom
 Ne dost koydun ne de ahbap

Söyler bunu Âşık Kâzım
 Çalarken kırıldı sazım
 Şimdi de HES kodu lâzım
 Ne dost koydun ne de ahbap

Erol Koca

Korona

Bir afet belirdi Çin'den Vuhan'dan
Taç da ne demekmiş bildik korona
Baş gösterdi bir de ta İtalya'dan
İran'ı da vurdu gördük korona

Kısa zamanda dünya tutuştu
Hocalar kurul kurdu orda buluştu
Fırsatçılar türedi rantı bölüştü
Islak mendil ile sardık korona

Sanki tufan çıktı kıyamet koptu
Sanki evimizde yiyecek yoktu
Bagajlar şiştikçe cüzdan su çekti
Markette kuyruğa girdik korona

Tedbir aldık suya sabuna değdik
Maske gözlük tulum eldiven giydik
Karantina koyduk günleri saydık
Evde muhabbeti kurduk korona

Her şerde bir hayır vardır demişler
Kafes altın olsa zordur demişler
Dünya büyük değil dardır demişler
Bir uçtan bir uca vardık korona

Bulaş çok süratli damlacık ile
Toka yok öpmek yok elmacık ile
Ev ziyareti bitti maaile
Sayende dosttan da kaçtık korona

Dünya kurulalı olmayan oldu
Camiler afetten nasibin aldı
Mümin hasret Kâbe ıpıssız kaldı
Hesabı çok zordur bildik korona

Erteledik düğün dernek nişanı
Olimpiyat denen ünlü şöleni
Hasta eder bu gerginlik insanı
Cuma günü öğlen kıldık korona

Yollar tenhalaştı metrolar sakın
Öğrenci özleyen okullar suskun
Asfalt matem tutar araba küskün
Musibetten çok ders aldık korona

Ayırmadın âkil ile cahili
Zengini züğürdü ne de fakiri
Ellerde katmerli yılanmış kiri
Sayende yıkadık söktük korona

Petrol böyle düşüyorken durmazdık
Kâh orda kâh burda soluk almazdık
Kazalardan başı kurtaramazdık
Neyse ki bir hayrın gördük korona

Sevmedik biz seni gelme bir daha
Adresimizi unut bulma bir daha
Çok can yaktın sakın alma bir daha
Her gün yeni mezarlar açtık korona

Söylenecek sözüm çoktur bilesin
Asrın felaketi başa belasın
Diliyorum sen Allah'tan bulasın
Sanırım biz aşını bulduk korona

Hasan Ahmet

Korona I-II, Solon'a, Ah Korona Ah

Korona

Hayatımız korona,
Bulaştı bak cihana.
Duyurulur sorana,
Milat oldu baksana.

Uyulur yasağına,
İhtiyaç olanına.
Yasak değil, girilir,
Marketlere, fırına.

Cümle âlem mahvolduk,
Ev hapsinde kahrolduk,
Kahırdan, sıkıntıdan,
Saçlarımızı yolduk.

İnsanları ürkütür,
Hastaları öldürür,
Gelecek belli değil,
Âlemi düşündürür.

Korona

Gelin, damat korona,
Kimler var daha sırada?
Bakın neler oldubitti,
Katıldılar ya horona!

Anlatınca ben toruna,
Girişti o da yoruma.
Akılsızlar, fikirsizler,
Ne diyecekler sorana?

Can ne oldu akıllara?
Tanrı'm akıl ver kullara!
Bak köylerde, şehirlerde,
Her gün artan vakalara!

Solon'a

Acayip bu korona,
Soktu bizi horona.
Bak bu ayrım yapmıyor,
Söylüyorum Solon'a!

Akıllanacak insan,
Ne olur inanmasan?
Hareket, yaşam için,
Durur saat kurmazsan!

Mücadele gelecek,
Herkesi ekleyecek.
Kaderimiz aynıdır,
Ölümler gösterecek.

Bütün insanlar haklı,
Can haklarımız saklı.
Bekliyorlar merakla,
Haklılar da meraklı.

Ah Korona Ah

Ah korona, ah korona!
Ne diyeyim sorana?
Ne olursun dokunma,
Uzak dur, yaklaşma bana!

Saldırma sağa, sola,
Çıkamıyoruz yola!
Sen ne de vicdansızsın,
Acımıyorsun kula!

Bir silah yok elimde,
Ne arar korku sende.
Bir kırıcıksın ama,
Dev dayanmaz önünde!

Korona

Korkma asla korkaktan,
Bayramlaşır uzaktan.
Siz paylaşıyorsunuz,
Şüphelenme ortakdan.

Korkalım koronadan,
Silahsız, canavardan.
Sakın ha sen uzak dur,
Hayırsız hovardadan!

Kurala uy, sataşma,
Her şeyini paylaşma.
Selamlaş uzaklardan,
Hastalara yaklaşma.

Korun da sebep sorma,
Bak hiç kendini yorma.
Ağzını açma, kapa,
Virüs bu, değil hurma.

❖ Erdal Noyan

Koronayı İplemeyenler

Öyle olduğu besbelli.
Plajlar hıncahınç dolu. Ulaşım araçları tıka basa yük-
lü. Pazarlar sırt sırta. Asker uğurlamaları omuz omuza.
Başsağlığı buluşmaları, nişan törenleri, partiler, ha-
laylar, danslar...

Arkamızdan, önümüzden, yanımızdan konuşarak,
hapşırarak, öksürerek geçen ağızları, burunları açık
insanlar.

Maskeler yüz yerine başka yerlerde. Ve de sokaklar-
da, denizlerde.

Virüs, mikrop gibi şeylerle bir toplumu tüketmeye
amaçlayanlar varsa ya da çıkacaksa, onları yüreklen-
dirici davranıyor çok kişi...

Biz koronayı takmayabiliriz ancak korana bize takı-
yor! Kaç bin insan öldü, kaç bin insan kıvrandı; yetmi-
yor uyandırmaya!

Nasıl olsa sayrılanan başkası, acılar içinde ölen baş-
kası. Size bir şey olmuyor. Ya olursa!

Maske takması için kolluk görmesi gereken sayın
yurttaşlar. Özgür istencinizle doğru davranamıyor
musunuz?

Bir genç kadın metroya maskesiz girmemesi için
uyan güvenlik görevlisinin üstüne yürüyor. Seni bu-
raya kazık diye dikmişler diyor ve başka şeyler söylü-
yor! Polis çağrılınca sığılıyor.

Bir minibüs sürücüsü maske takmasını, sigara içme-
mesini isteyen kadın yolcunun üzerine yürüyor, sövü-
yor araçtan kovuyor! Ne oldu ana, bacı palavralarına.
Sıkıyorsa polise yap aynısını!

Terbiye ve vicdan sorunumuz var.

Anneleri, babaları, komşuları, arkadaşları, öğret-
menleri bunlar sizin yapıtlarınız!

Bunlar bizim tasada, kıvançta bir olduklarımız; aynı
havayı soluduklarımız!

Benim şaşkın usumun insan toplumunu onca tanı-
mışlığıma karşın yine de kavrayamadığı şu:

Aldırmazlığın yüzünden bir insana virüs bulaştırır-
san, o insandan başka insanlara geçerse, hele birileri
ölürse, sen nasıl yaşarsın, vakti geldiğinde nasıl ölü-
r-sün!

Biliyorum, yaşarsın! Uslusu, ussuzu, iyisi, kötüsü;
hepsi yaşıyor ve ölüyor.

Allah'ım, hikmetinden sual olunmaz elbette ama...

Tamam, susuyorum...

❖ Talip Kazgı

Hey Korona

Hey korona korona
Ölüm geldi sorana
Şu üç günlük âlemde
Haydi koşun Kur'an'a.

Ülke ülke dolaşır
Değdiğine bulaşır
Hakk'tan gelen emirle
Ciğerlere ulaşır.

Bir küçücük virüstür
İnsanlardan dürüsttür
Şöhreti pek sevmeyen
Görünmez bir artisttir.

Kendi kendin övene
Din diyanet sövene
Bir dokunsa ders verir
Hapis eder evine.

Evlat kaçır anadan
Bir ikazdır Huda'dan
Otur da bir fikir et
Vazgeç artık sefadan.

Zengin fakir demedi
Kul hakkını yemedi
Eşitledi herkesi
Edebinden gülmedi.

Camilerin içi boş
Keferenin kalbi loş
Çocukları öldüren
Zalimlere durma koş.

Ne sağ kaldı ne de sol
Ne yen kaldı ne de kol
Ey şuursuz insanlar
Koronaya hazır ol!

İnsan kanı emenler
Savaş derdi güdenler
Düşün şimdi bin derde
Zenginliği gidenler.

Yasin Şen

Korona

Koronaya dörtlükler

Şimdi âlem belâsı
Koranadır korana
Elbet bizim sözümüz
Soranadır sorana

Elbisemin cepkeni
Behey virüs çapkını
Yoldan çıkmış sapkını
Bura nedir bura ne

Virüs derler bir öcü
Çin'de imiş bir ucu
Korananın ilacı
Boranadır borana

Koronadan bıktın mı
Gözyaşlarım aktın mı
Canı tende tıktın mı
Köre nedir köre ne

Korananın virüsü
Geldi mikrop sürüsü
Behey âlem teresi
Çâre nedir çâre ne

Bu Yasin'i kızdırdın
Laflarından bezdirdin
Böyle sözler yazdırdın
Görenedir görene

Gazel Der Vaf-ı Korona

(Korona Vafında Gazel)

Bir virüstür Çin Maçinden geldi nâmı korona
Pür-şedîd ü pür-belâdur halk-ı âlem koruna

Gör neler eyledi âciz kaldı andan Rim Papa
Tâ Kızılelma diyârından gelir ses: Korun a!

Şimdi bildi Portugal Talyan temüzlük neydüğün
Gâfil olma ey vatan-ı pür-zafer sed kur ona

Kıl İlâhî Devlet-i Türkiyye'yi ma'sûn n'ola
Senden oldukda inâyet n'itse gerek korona

N'ola Yâsîn'in gazeli olsa cânâ pür-hatâ
Geldi Covid çün Hıtâ'dan böyle hâller kor ona

(Fâilâtün Fâilâtün Fâilâtün Fâilün)

NİSAN 2020	ERKEK DURUM TABLOSU
HAMURİŞİ YAPMAYI ÖĞRENER TOPLAM ERKEK SAYISI	1.669.392
BULAŞIK YIKAYAN TOPLAM SAYI	1.151.518
CAM SİLEN TOPLAM SAYI	41.641
BUGÜNKÜ DAYAK YİYEN SAYISI	752
EVDEN KOVULAN TOPLAM SAYI	2.713

Haşim Kalender

Korona

İki bin yirminin ocak ayında,
Kırım için Çin'de, başladı bu yıl.
Ölümler seyrettik, canlı yayında.
Ev hapsi milleti, başladı bu yıl.

Korona dediler virüsün adı.
Acıdı zenginin ağzının tadı.
Tanığı, sanığı ve dahi kadı,
Ayırmadı toptan, taşıladı bu yıl.

Karıştırdı cahilini, bileni.
Namazsız çuvalla, gömdük öleni.
Açlıktan ölene bakıp güleni,
Tutup yakasından, taşıladı bu yıl.

Camiler, okullar, yurtlar kapandı.
Sorsaydın sebebi, yoldan sapandı.
Düzledi bir uçtan sanki tapandı,
Gitmedi bizimle, kışladı bu yıl.

Sokaklar boşaldı, market tıkanıdı.
Görünmeyen devdi, yılan sokandı.
Caddeler yıkandı, millet yıkandı.
Tertemiz bir ülke, düşledi bu yıl.

Elle temas yoktur, ziyaret yasak.
Abdest azasında, kalmadı pasak.
Tutun şu virüsü beraber asak.
Gelmeden korkusu, dişledi bu yıl.

Bizim için ölüm gediğin ardı.
Gençleri korusun, her yanı sardı.
Zalimin zulmünü, bir gören vardı.
Korkarım o yüzden, başladı bu yıl.

Tavan yapmış idi dünyada zillet.
Mevla'm yardım etsin, çekilsin illet.
Külünden doğarken, bu şanlı millet,
Devletle el ele, düşledi bu yıl.

Kalender kefarete çekilen çile.
Mahşer kurulsun ki haklı seçile.
Ağlamaya hasret, gülenin bile,
Kuru gözlerini, taşıladı bu yıl.

Kemal Bal

Virüs Enfekte Şiir

Bak hiçbir hükmü kalmadı artık yaşamının
Nasıl da evleri korku sardı
Nasıl da bomboş sokaklar
ve kediler
Hiç bu kadar özgür bırakılmadı

Canlarımıza kadar kolonya kokuyoruz
Camekânlı evlerin istifli her yeri

Oysa Allah'a inanıyorum ben
Açlığa inanıyor çocuklarım
Dedem çoktan öldü,
Babam riski az yaşıydaydı öldü yine de

Beni korkutsa belki annem korkutur
Oysa o benim için her gün dua ediyor
Bu telefondaki sesinden belli
Üstümü örtmemle virüs arasında bir bağı
Ancak bir anne bilir
Ben bilime az şiire çok güveniyorum
Oğlum bunları bilmeyecek kadar sivilceli

Biz çok afili, çok sık zeki, çok bilimseliz
Sen yine de koru bizleri

Bu korku... Bu korku, bu korku!
Biz yanlış anladık
Şiiri
İnanmayı
Ve
Eve dönmeyi

❖ Ali Rıza Navruz

Def Ol Git Diyorum

‘Yenigün’e, bu yıl virüs bulaştı,
“Defol git” diyorum duymuyor hınzır.
Çare bulamadık, aklımız şaştı;
“Defol git” diyorum duymuyor hınzır.

Ta Çin’den kalkarak koyulmuş yola.
Vermemiş yollarda bir anlık mola.
Yüksek ateş, öksürükle kol kola;
“Defol git” diyorum duymuyor hınzır.

Dokundun mu yandın, girer ağıza.
Sonra yılan olur iner boğaza.
Vallah acımıyor oğlana kıza;
“Defol git” diyorum duymuyor hınzır.

Çin’de ve Maçin’de keşke dursaydı.
Türk’e zulmeden yere vursaydı.
Mazlumların intikamın alsaydı;
“Defol git” diyorum duymuyor hınzır.

Bizi mahpus eder kendi tur atar.
Dirençsiz döşekte hep uzun yatar.
Sanki kızıl diken, ciğere batar;
“Defol git” diyorum duymuyor hınzır.

Çarşı pazar, vurguncunun elinde.
Bu salgın tehdidi her an dilinde.
Şimdi gördüm onu morun alında;
“Defol git” diyorum duymuyor hınzır.

“Evde kal” diyerek uyarılar var.
Sinirimi böyle hep gerenler var.
Bazen ipe unu, serenler de var;
“Defol git” diyorum duymuyor hınzır.

Yüz binleri bulmuş aldığı canlar.
Pozitif çıkıyor testteki kanlar.
Sıfır artı sıfır, elde imkânlar;
“Defol git” diyorum duymuyor hınzır.

Kasıntı devletler nerde aşınız?
Bak belâda şimdi kocabaşınız.
İşte size döndü sapan taşınız;
“Defol git” diyorum duymuyor hınzır.

Top patladı, kramponlar sahada.
Sporcular sıfır çeker pahada.
Terk etmiyor yerleşiyor daha da;
“Defol git” diyorum duymuyor hınzır.

Karantina “kara kazan” deniyor.
Öksüreni tıksıranı tanıyor.
Altmış üstülerde çıra yanıyor;
“Defol git” diyorum duymuyor hınzır.

Bir öksürsem diyorlar ki ‘yor ona’
Nerden gelmiş, nere gider sor ona.
Adın batsın senin kahpe korona;
“Defol git” diyorum duymuyor hınzır.

Bilmem ki ne desem acep ona ben.
Sanki Gömeç yeli başımda esen.
Ya ben gitmeliyim, veyahut da sen;
“Defol git” diyorum duymuyor hınzır.

‘Yenigün’e, bu yıl virüs bulaştı,
Çare bulamadık aklımız şaştı...

❖ Mehmet Ömer Kazancı

Vaktinde Geldin Korona

Dünya elden gidiyordu
Herkes feryat ediyordu
Birbirinin elinden
Vaktinde geldin korona

Boğuşuyordu insanlar
Gırtlak gırtlığa acımasız
Ayırdın birbirinden
Evlerine kapattın
Ne güzel bir iş yaptın
Son verdin başımızın
Her türlü ağrısına
Artık ne silah sesi
Ne gözyaşı
Artık anneler dingin
Artık koşup-koşuşma yok
Boş yere
Herkes en aza razı

Ne çalan var ne çırpın
Ne övgüyle kollarını sallayan,
Döviz dolar çeteleri
Ortalıktan kayboldular
Eller duaya ilk kez
Huşu içinde kalkıyor
Billur gibi tertemiz
İbadet evlerinin kapıları kapatıldı
Riyakârlık yüzünden
Halvette namaz kılmak
Ne muazzam
Vaktinde geldin korona

Teknoloji susuverdi
Söz artık kâinatın
Gemisiz denizlerde
Balıklar daha mutlu
Uçakların gürültüsü
Bozamıyor rahatını
Kuşların serçelerin
Tırım tırak seslerinden

Ürkmüyor artık bebekler
Ve ağaçlar,
Sararmıyor
Egzozların küllerinden
Herkes kendi halinde
Kendi derdiyle meşgul
Unutuldu tüm uğraşlar
Tepişmeler, çekişmeler
Unutuldu
Ve tek kaos sensin artık
Ortalıkta...

Özdeşliğin anlamını
İlk olarak kavırıyoruz
Sen müşterek çilemizsin
Saf ve safi
Sinsi sinsi,
Hepimizi aynı dozla avlıyorsun
Kara beyaz, soylu soysuz demeden
Dağınırken, birbirinden kırgın olan
Gönülleri birbirine bağlıyorsun
Bu bağlılık senin sonun olacak

Vaktinde geldin korona
Vaktin gelir gideceksin
Ardından iyi kötü
Muhtıralar bırakarak
Vaktin gelir gideceksin

Tuncay Doğan

Korona Virüs

Çin'de kalmayarak mikrop ürettin
Erkek milletini eve hapsettin
Ev işlerini de hemen öğrettin
Sen neymişsin böyle korona virüs

Alışkın değildir evde kalmaya
Taş fırın iken bozuldu maya
Başlar bu gidişle yemek yapmaya
Sen neymişsin böyle korona virüs

Çıkamaz dışarı haneyi bekler
Çok kalmaz yakında açar börekler
Üç günde sararıp solar erkekler
Sen neymişsin böyle korona virüs

Masumca bekleyip hayale dalar
Sokaklara çıksa polis kovalar
Hızlı koşamazsa yağar cezalar
Sen neymişsin böyle korona virüs

Kazım Avcı

Get Korona

Almanya'ya Fransa'ya
Yolun düşmesin Maraş'a
Trump'ın evinde yaşa
Get get get korona

Dünyayı kasıp kavurdun
İmansızla safa durdun
Çin Japonya oldu yurdun
Get get get korona

Mikroplar saçyorsun
Yaşlıları seçiyorsun
Nefesleri kesiyorsun
Get get get korona

Türkiye'de çok dolaşma
Yıkamazsın hiç güreşme
Sakın bize de bulaşma
Get get get korona

Altın maske yaptıran Hindistan'lı iş adamı korona virüse yakalanıp hayatını kaybetti.

♣ Mehmet Güneş

♣ Mustafa Doğan

Koronalı Atasözleri

Çok okuyan değil çok gezen korona olur!
Görünen korona klavuz istemez
El elin koronasını evde kalmayarak çağır-
ırmış

Zengine covid-19 derler, fakire de korona
derler

Yaşlının durmadığı eve korona girer.
Koronanın koyunu sonra çıkar oyunu.
Çok gezen ayağa korona bulaşır
Ev alma kolonya al.

Korona değdiği yeri yakar.
Sakla kolonyayı gelir zamanı.
Korona kapıdan baktırır, balkonda sigara
yaktırır.

Komşunun gripi komşuya korona görü-
nür.

Koronayı gelin etmişler, kokusu 14 gün
sonra çıkmış.

Bulaşacak korona, yerinde durmaz.

Korona düştüğü yeri yakar.

Anlayana sivrisinek saz, anlamayana ko-
rona bulaşsa az.

Koronalıyla yatan koronalı kalkar.

Su uyur korona uyumaz.

Elini koronaya göre uzat.

Koronası çok olan köyün sabahı geç olur.

Mart kapıdan korona camdan baktırır.

Ateş olmadık yerden korona çıkmaz.

Ak akçe koronalı günler içindir.

Acı patlıcanı korona çalmaz.

Koronayı kaynatsan olur mu şeker cinsine
tükürdüğüm cinsine çeker.

Akacak korona damarda durmaz.

Besle koronayı söksün ciğerini.

İyi mi?

Bu ev hapsi galiba bana iyi gelecek
Rahatlığa çabucak alıştım ben iyi mi?
Dört duvarın içini kim nereden bilecek
Çamaşır bulaşığa karıştım ben iyi mi?

Evdeki stokları yavaş yavaş yiyoruz
Her odada başka bir elbise giyiyoruz
İnan birbirimizi uzaktan seviyoruz
Hanımla telefonda görüştüm ben iyi mi?

Sarılıp öpüşmeyi erteledik bir süre
Üç metre mesafeden ilaç sıktım her yere
Hani laf aramızda virüs kapmış yer küre
Hijyenin zirvesine eriştim ben iyi mi?

Sirkeyle kolonyayla yerleri siliyoruz
Ağlanacak duruma vallahi gülüyoruz
Bekle bizi Avrupa topumuz geliyoruz
Sarkozy'yle Trump'la barıştım ben iyi mi?

Öncelikle söyleyim belli bir marazım yok
Limitsiz çay kahve var hiç de itirazım yok
Dolu dolu dinlendim kimseye garazım yok
Saatlerce yatmaktan kırıştım ben iyi mi?

Ah o Çin yok mu o Çin! Yerin dibine batsın
Gırtlığında fareler yılanlar cirit atsın
Söyleyelim Nato'ya artık füze fırlatsın
Rüyamda Pekin ile vuruştum ben iyi mi?

❖ Ekrem Gül (Kul Garip)

Koronaya Sebep

Duvarlar arkasında gizli komşular
Kayıp gitti elden, tutulan ipler,
Kıyı, köşe, bucak, boşaldı dipler,
Metelik kalmadı tam takır cepler,
Koronaya sebep kesildi işler,
Boş boşa çalışır ağızda dişler.

Evde yatıp kalkmak işimiz oldu,
Boş durmaktan ağırır başımız oldu.
Kuru ekmek soğan aşımız oldu,
Koronaya sebep kayboldu düşler,
Torunlara hasret kaldı şu döşler.

Caddeler, sokaklar, meydanlar bomboş,
Değiştirdi tavırlar, haller de nahoş.
Bir umut peşinde, koş ha babam koş,
Koronaya sebep, yaşanır kışlar,
Gönül mahzun durur, yıkıktır kaşlar.

Kul Gairip'im şükret, beteri de var,
Kimi dert yüklenmiş, katarı da var.
Kimi zor soluyor, motoru da var,
Koronaya sebep, gözlerde yaşlar
Oynadı yerinden, bilcümle taşlar.

❖ Rıdvan Yıldız

Korona Günlükleri

Duvarlar arkasında gizli komşular
Aşırı kilo haritasında yer beğeniyorlar kendine
Hazır yemek masaları uzak coğrafya
Korkunç haberler çağında akşamlar
Suratı anlaşılmayan beyaz maskeli insan kırıntıları
Kuyruklarda savaşı bitirecekler sanki
Dezenfektan altının uzaktan akrabası
Harabeye döndü meydanların toplumu
Ekmek tarifleri paylaşıyor online dersler
Oyun geçidinde çocuk yok
Odalar manzaralı tatil hayallerimiz
Balkon sahili, gökyüzü denizinin
Şehirler yasaklı ülke krallıkları
Gidenler dönmüyor korkunç seferlerinden
Kuş cıvıltıları baharın gölgesi
Solunum cihazı krallığını kuruyor
Pahalı eldivenlerin askerleriyle
Hastaneler coşkun ırmak hayat boyu
Eski filmlerde aranıyor eski günler
İnsanlar işsizlik burcunun habercisi
Küçük meşguliyetler oturaklı büyük günde
İnsansız yollar sosyal ilişkiler çölü
Bir de sosyal mesafemiz oldu, eklemeli yasalara
Bilmem kolonya direnişi kurtarır mı
Böyle bir ülkeyi korona işgalinden

**KORONA VİRÜSÜNDEN
KORUNMA MUSKASI**

کریز یولما دواسی

**Kısa bir süre için
sadece 29,90 ₺**

-Güvenli Alışveriş
-Türkiye'nin her yerine gönderim
-10 TL kargo ücreti
-Çoklu alımlarda kargo ücretsiz

Kampanya stoklarımızla sınırlıdır.

Korona Virüsünün Türk Şiirine Yansımaları Üzerine

İlk defa Çin'in Hubei Eyaleti'ne bağlı Wuhan şehrinde ortaya çıkan ve dünyayı derinden etkileyen korona virüsüne bağlı salgının dünyanın her yerinde hayatı olumsuz anlamda etkilediği hepimizin malumudur. Söz konusu salgına bağlı olarak bütün insanlığın hayat tarzı değişmeye başladığı bu cümleden her ülkenin kendine göre kimi önlemler alma yoluna gittiği de bilinmektedir. İnsanların bu yeni hayat tarzına uyumlanmaları kolaylıkla olmamışsa da genel itibarıyla her toplumun kendi hususi şartlarında aldığı önlemler neticesinde farklı bir hayatı yaşamaya başladığı söylenebilir. Türkiye'de de Mart ortalarından itibaren devletin mezkûr salgın konusunda işleme koyduğu tedbirlere bağlı olarak hayat tarzının değişmeye başladığı günleri yaşamaktayız. Toplumu derinden etkileyen bu salgın ve salgının müsebbibi korona virüsü hakkında bireysel ve toplumsal olarak verilen sosyal tepkilerin yanında edebî tepkilerin dile getirildiği görülmektedir.

Türkiye'de 2020 yılı Mart ayı içinde görülmeye başlayan korona virüsü ve bu virüse bağlı salgın, uzun süredir gündemin değişmezi olarak yerini korumaktadır. Hal böyle olunca bu değişmez gündem toplumun hemen her kesiminde kendi hususi şartları içinde makes bulmuştur. Akademik camia bu cümleden edebiyat camiası da korona virüsünden mülhem söz konusu gündeme bigâne kalmamış, Türk şiirinin bütün vadilerinde edebî verimler ortaya konmuştur. Şiirlerin daha çok "akademisyen", "halk şairi" ve "şair" olarak bilinen sanatçılar tarafından yazıldığı görülmektedir. "Bu manzumelerde korona virüsüyle dolaylı ve doğrudan ilgisi olan temizlik-maske-mesafe, kolonya, topluma ve özellikle yaşlılara yapılan "Evde kal!" çağrıları, dışarı çıkma kısıtlamaları, camilerin ibadete kapatılması, sağlıkçılara destek ve "Biz bize yeteriz!" kampanyaları ve uzaktan eğitim gibi konuların işlendiği görülmektedir." (bk. Yilter, 2020).

Bu düşünceyle insanımızın çoğunlukla evde kaldığı sürede korona virüsü ve korona virüsüne çevresiyle alakalı edebî verimler üretmiştir. Bu verimler tamamıyla genel ağda paylaşılma ve dolaşıma açılmış olan verimlerdir. Tarafımızca bir haftalık tarama süresince korona virüsü ve korona

virüsüne bağlı durumlara yönelik malzeme toplanmıştır. Bu hususta hem Türkiye'de hem de Türk dünyasında ortaya konan malzemelerin ağırlıklı olarak şiir sanatıyla oluşturulduğu görülmüştür. Elde edilen toplam 60'a yakın şiirin Türk şiirinin hemen her şubesinde ait örneklerden meydana geldiği tespit edilmiştir. Kabaca bakıldığında eldeki korona virüsü konulu şiirlerin büyük çoğunluğunu anonim şiir ve âşık tarzı şiir özelliği taşıdığı bunun yanında divan şiiri ve modern şiire ait örneklerden meydana geldiği müşahade edilmiştir. Söz konusu şiirlerde ayrıca "korona" ve "virüs" kelimeleriyle yapılan söz oyunlarından özellikle Amerika, İngiltere, Çin gibi ülkelerin veya bu ülkelerin devlet başkanlarının eleştirilmesinden, iç politika, hükümet ve muhalefetin bakış açıları ve tavırlarına yönelik tarafgir veya karşıt fikirlerin serdedilmesine, korona virüsüne meydan okumadan, korona virüsüyle dalga geçmeye, maske-mesafe-temizlik üçlüsüne riayet etmekten, evde kal çağrılarına kadar uzayan farklı yaklaşımların yansımaları şiirlerde kendini göstermektedir.

Buna göre elde edilen şiirler arasında geleneksel şiir örnekleri için;

Âdem İmdat Kesici "Doğaçlama", Ahmet İpek "Korona",

Ahmet Kuşoğlu "Candan Ediyor",

Ahmet Yıldırım-Öksüz Ozan "Doktor Bey", Ali Atar "Korona Diyor ki...",

Âşık Cemal Divanî - Âşık Sıtkı Eminoğlu "Virüs Çıktı" [Değişme],

Âşık Cemal Divanî "Korkuttun Korona" ve "Yetiş",

Âşık Çukurovalı Eyyubî "Bakın",

Âşık Erol Ergani "Korona",

Âşık Feryadî Maksut Koca "Korona",

Âşık Feymânî "Korona Destanı 1",

Âşık Gül Ahmet Yiğit "Korona Türküsü",

Âşık Hacer Alioğlu Yakuti "Kimsin Sen Korona",

Âşık Mevlüt Mertoğlu "Çıktı Çıkalı",

Âşık Osman Nuranî - Kul Hakkı Şener "Korona" [Değişme],

Âşık Sıtkı Eminoğlu "Pe-seven-kler",

Âşık Yaşar Aydın "Corona Virüs",

Âşık Zafer Kazancı “Bu Günler”,
 Bekir Akbulut-Ozan İhlasi “ Teşhis”,
 Bilal Öksüzce “Git Korona”,
 Fikret Kamacı “Korona 2”,
 Fikret Kamacı - Korona,
 Huzulî “Yaş Altmış Beş”,
 İbrahim Çiçek “Korana”,
 İbrahim Öztaş “Korona”,
 İzzet Kocadağ “Bilmeceler”, “Korona Günlerin-
 de Gelin”, “Korona-Name”, “Koronayı Taşladık”,
 “Sayışmaca-Tekerleme” ve “Varsağı”,
 Ozan Duranoğlu “Koronaca Maniler”,
 Özer Şenödeyici “Vezn-i Aher”, başlıklı şiirler;
 modern şiir örnekleri için;
 Abdülkadir Dağlar “Covid Ondokuz Destanı”,
 Abdülkadir Oğuz “Korona”,
 Ali Akharman “Korana’dan Anladığım”,
 Bayram Durbilmez “Korona”,
 Halil Gürkan “Koronaya Sitem”,
 Mucip Kına “Korona Günlerinden”,
 Murat Ertaş “Evde Kalınca”,
 Mustafa Kutlu “Evde Kal”,
 Müzahir Kılıç “Corona”,
 Öcal Oğuz “Korona”, ve “Korona II. Versiyon”,
 Rabia Barış “İki Şiir”,
 Selahattin Çoban “Bizim Uzmanlar”,
 Süleyman Coşkun “Koronanın Suçu Ne”,
 Şerife Gündoğdu “Bu Bahar”,
 Şerife Gündoğdu “Korona-1”, “Korona-2”, “Ko-
 rona-3” ve “Yazın Dostlarım” ve

Ulvi Yürük “Evde Kal Türkiye’m” başlıklı şiir-
 ler ve divan şiiri örnekleri için de Huzulî “Tehzil-i
 Huzulî”,

İzzet Kocadağ “Kaside-i Korona”, İzzet Kocadağ
 “Rubai”,

M. Fatih Koksall “Tehzîl-i Gazel-i Nedîm”,
 Ozan Yılmaz “Nazire-i Gazel-i Ragıp Paşa”
 ve Ömür Ceylan “Târih” başlıklı şiirler örnek
 olarak verilebilir. Şüphesiz konuyla ilgili olarak
 üretilen şiirlerin sayısı burada zikredilenden faz-
 ladır. Ancak burada belli örneklerle yetinilmiştir.

Yukarıda ifade edildiği gibi korona virüsü sal-
 gınına Türk dünyası da kayıtsız kalmamıştır. Tür-
 kiye’dekine benzer biçimde dil ve müzik verimle-
 ri ortaya koymuştur. İnternet ortamından alınan
 Azerbaycan’dan Osman Fermanoğlu’nun “Evdə
 Qal”, Kazakistan’dan Marat Omarov’un “Korona
 Virüse Hayır, Hayır”, Kırgızistan’dan Akın Je-
 nishbek’in “Koronavirüs”, Türkmenistan’dan Me-

jit Poli’nin “Kuraña Derdy” başlıklı şiirleri Türk
 dünyasının da koronaya karşı benzer şekilde tepki-
 lerinin örneği olarak ortaya çıkmıştır.

Edebî verimlerin yanında müzikal ürünler de söz
 konusudur. Bunlar arasında Aksaraylı Kırımınli
 Recep Öztürk’ün oyun havası (URL-1), Şerif To-
 pal’ın “Korona Virüsü” klibi (URL-2), Murda-Eh
 Baba’nın “Korona Virüs Şarkısı” adlı rep çalışması
 (URL-3), Aydın Aydın “Korona Var Öpme” adlı
 mülemma şarkısı (URL-4) ve Azerbaycan’da Na-
 miq Məna və oğlu Səməd’in korona virüsü mey-
 hanası ((URL-5) Kırgızistan’dan Bek Borbiev’in
 “Evde Ol” adlı ortaklaşa söylenen şarkısı (URL-
 6)) örnek olarak gösterilebilir. Buradaki örnekler-
 den başka bu hususta yazının sınırlarını aşacak öl-
 çüde edebî müzikal verimlerin ortaya konduğunu
 da ifade edelim.

Dünyayı derinden sarsan bu salgın karşısında,
 ülke olarak büyük ölçüde üzerimize düşeni yap-
 tığımız ortadadır. Milletin devletle ayrılmaz bir
 bütünlükle gösterdiği çaba sonucunda salgını daha
 az hasarla atlatıyor oluşumuz, ferdî ve müesses ya-
 pıda herkesin olabildiğince sorumluluk aldığının
 da göstergesidir. Bütün bu işleri yaparken gön-
 lümüzün de bu meseleye çare aradığı görülmek-
 tedir. Çünkü Korona virüsü ve benzeri salgınlar
 “toplumsal eşiklerde güvensizlik temel bir tutuma
 dönüştüğünde” ve bahse konu salgınların “diğer
 etkileri ve toplumsal tükenmişlik başka bir içerik
 ve derinlik kazanarak şekil almaya başlar.” (Macit
 2020: 337). Korona virüsü konusunda yoğun bir
 sanat faaliyetinin bu cümleden yukarıda zikredi-
 len şiirlerin bu arayışın sonucunda ortaya çıktığı
 düşünülebilir. Şüphesiz bu şiirlerin çoğu iddialı sa-
 nat işlemleri olarak olmasa da toplumu derinden
 sarsan bir hadiseyi ifade ettikleri ve toplumu üst-
 teki alıntıda altı çizilen durumlardan bir bakıma
 korudukları için oldukça önemli verimler olarak
 değerlendirilmelidir.

Sonuç olarak bu şiirler, Türk milletinin büyük
 hadiseleri tarihî hafızasından ziyade edebî hafıza-
 sına yazdığının delilleri olarak kayda değer özellik
 taşımaktadırlar. Bu şiirler derin yapıda millet ve
 toplum olarak bizim büyük hadiseler karşısındaki
 tutumumuz hakkında da ipuçları vermektedir. Bu
 şiirler ayrıca “yeni” ve “bilinmez” olanın “eski” ve
 “geleneksel” bir araçla başka bir ifadeyle dille, bu
 cümleden şiir diliyle ifade edilmesi de dikkat çe-
 kicidir. Millet olarak toplumu derinden etkileyen

olumlu ve olumsuz olaylarda dile müracaat edişimiz tesadüfî değildir. Bu tavır yeterince kıymetini bilemediğimiz Türkçenin geçmişte olduğu gibi bugün de en güvenilir liman olduğunun göstergesidir. Genelde dünyayı özelde milletimizi etkileyen her türlü olağanüstü hadiseyi dilimize emanet etmemiz bu bakımdan son derece anlamlıdır. Sözü Türkiye’de ilk korona virüsü tanısını koyan, salgın sürecinde de çok büyük emekleri olan ve bu illet sebebiyle 01.04.2020 tarihinde kaybettiğimiz görev şehidimiz Prof. Dr. Cemil Taşcıoğlu’na ithafen Göz Hastalıkları Uzmanı Prof. Dr. Sait Eğrilmez tarafından yazılan ve değerli kardeşim Müzik Araştırmacısı Necdet Kurt tarafından bestelenen “Salgın Destanı”yla bitirelim.

Salgın Destanı

Bir doğduk, çırlıçıplak, anla artık dengini
Elbisenin kumaşı, bezi ayırt eder mi?
Mikrop ayrı tutmazken, fakir ile zengini,
Mülkü, parası, narhı, bizi ayırt eder mi?

Dünya’ya fiyat biçtik, alır, satar, öderiz
Bilmeyiz ki biz neyiz, şatsalar ne ederiz?
Bu dünya bir pencere, biraz bakar gideriz
Kahpe feleğin çarkı, bizi ayırt eder mi?

Hepimiz aynı kökten, Âdem’den geliyoruz
Sarı, siyah, beyazı bizler üretiyoruz
Mikroplar ırk tanımaz, gördükçe görüyoruz
Ten rengimizin farkı, bizi ayırt eder mi?

Konuşmayı bilmezken, baktın gönül gözünle
Büyüme hep çocuk kal, cevherinle, tözünle,
Merhamet çocuklarla, kirlenmemiş sözünle
Dilimizdeki türkü, bizi ayırt eder mi?

Bir nefes sıhhat idi, Süleyman’ın hayali
Saray, ordu, para, pul; değiştirmez bu hâli
Bir kubbede yaşarız, birer yolcu misali
Efradı, evi, barkı, bizi ayırt eder mi?

Sait Eğrilmez der ki, yaşadığımız acı
Ancak kurtarır bizi, güç birliği ilacı
Başımızın üstüne, konulsa kral tacı,
Şapkası, fesi, borkü, bizi ayırt eder mi? (URL-7).

Kaynaklar

AYDEMİR, Gonca [haz.], Şairlerden Şiirler/Coronatufan 2020, Sahil Kitap, Ankara, 2020, 176 s.

MACİT, M. Hanifi, “Koronavirüs Üzerine Felsefî bir Değerlendirme”, Covid-19: Küresel Salgının Siyası, Sosyal ve Ekonomik Yansımaları, [ed. K. A. Koçak], Türk Akademisi Siyasi Sosyal Stratejik Araştırmalar Vakfı, Ankara, 2020, s. 333-338.

YILTER, Sait, Koronavirüs Edebiyatı -Şiir-, Hyperlink, İstanbul, 2020, 371 s.

URL-1 <https://youtu.be/FTZylpsSDiI>

URL-2 <https://www.youtube.com/watch?v=WjD-BohXfZ04>

URL-3 <https://www.youtube.com/watch?v=USpY3TbIMRU>

URL-4 <https://www.youtube.com/watch?v=bVt-NRTMBoXU>

URL-5 <https://www.youtube.com/watch?v=5P-khz8M3io0>

URL-6 <https://www.youtube.com/watch?v=ER-m7QSP4Rw>

URL-7 <https://www.youtube.com/watch?v=TO-7DfomJH2M>

❖ Servet Yüksel

Virüsname

Bir virüslük canı varmış dünyanın,
Ahraza döndürdü süper güçleri.
Bu hayatın gerçeğine uyanın,
Terk edelim günahları, suçları.

Gözle görülmezmiş adı korona,
Ahali şaşırmış nasıl koruna?
Hangi aşı lazım aklın zoruna?
Sayıları köpürt, ver demeçleri.

Panikledi, dinazorlar, fosiller,
Burnundan kıl aldırmayan nesiller,
Şatolara kaçtı azgın asiller,
Düşünür mü çıplakları, açları?

Hayaller tarumar, gemi batıyor,
Korku sokaklarda cirit atıyor,
Bilen beri gelsin, kim ne satıyor?
Ekрана bağlanmış sinir uçları.

Kıtalar boyunca sömürü çarkı,
Kanla, gözyaşıyla sulanmış arkı,
Maskeli baloda, hep aynı şarkı,
Hâlâ fitne-fesat dolu içleri.

Uçurumdan itiverir bir anda,
Malın mülkün yitiverir bir anda,
Her şey olup bitiverir bir anda,
Ağartacak sakalları, saçları.

Uyarıcı gelmiş, kitap inmiştir,
Kıyamet ufukta, yakın denmiştir,
Mazlumun ahından sakın denmiştir,
Ey zalimler, korkunç olur öçleri!

Haşerat yiyenler, haddi aşanlar,
Kibirle, gururla dolup taşanlar,
Gülüp oynayarak nara koşanlar,
Nefsi tatmin etmek tek amaçları.

Neye güvenip de böyle oldunuz?
Kendi elinizle bela buldunuz,
Hâlbuki kemik, et... Aciz kuldunuz,
Hadi durdur, ahirete göçleri.

Mümine de, gâvura da ihtar bu,
İyi-kötü insanlığı tartar bu,
Allah'a dönmezsek daha artar bu,
Gönüller almaya bul muhtaçları.

Hakk'ın adil, has erleri gelecek,
Bugün ağlayanlar, yarın gülecek,
Tarihin alnından zulmü silecek,
Süpürecek o tahtları, taçları.

Memmet Hartlap

Korona

Varsın herkes kendi işine baksın
Milletin belini bükmez korana!
Seven sevdiğinin yüzüne baksın
Sevgiyle bakana çökmez korana!

Yapılsın evlerde her gün borana
Erkeklerin iş gitmesin zoruna
Güzel günler ekemezsek yarına
Gözünün yaşına bakmaz korona!

Kanımız asildir çağlayıp akar
Virisü mirüsü havada yakar
Canına susayan bize yan bakar
Bulaşırsa bile kokmaz korona!

Meyhane, kerhane kapandı yazık
Aslanın boynuna asıldı azık
Sulana sulana yeşerdi kazık
Korkudan sokağa çıkmaz korona!

Gurk yattık üstünde paranın pulun
Tazıları olduk ipekten çulun
Çiğnedik hakkını yetimin, dulun
Bizi öyle böyle yıkmaz korona!

Sabırla damlayan mermeri deler
Kurtların ardında koyunlar meler
Memmet Hartlap çıkmış dağları eler
Seçilmiş olana sökmez korona!

Cemal Divani

Yetiş

Sardı kainatı tarifsiz keder
Hey keremi sonsuz Lokman'ım yetiş
Demek böyle idi takdir mukadder
Kesildi her yandan imkânım yetiş

Diller ahraz oldu kesildi sohbet
Bilmem ki kaldı mı dünyaya minnet
Evim hücre oldu sokağım gurbet
Aç rahmet kapını sultanım yetiş

Merhamet et bizi bırakma sensiz
Gökte yıldız ağlar topraklar sessiz
Cami cemaatsiz Beyt'in kimsesiz
Yokları var eden gufranım yetiş

Olup bitenlere aklım şaşıyor
İnsanoğlu bir bilmezi yaşıyor
Evlat atasından uzaklaşıyor
Kılma bağın talan bağbanım yetiş

Hikmet-i İlahi, Celil-i Cebbar
Bize dua eyle Hazret-i Muhtar
Aklımız ölüdür kalbimiz mezar
Can sığmaz kafese cananım yetiş

Cemal Divani'yim halimiz ayan
Mazlumu garibi işiten duyan
Vuslatı azabın içine koyan
Çıkar selamete kaptanım yetiş

Erol Koca

Karantina

Eve kapanmak bir esaret değil
Ev halkıyla muhabbetin zamanı
İlgi bekliyordu eşin ayalın
En samimi iltifatın zamanı

Mutfağın yolunu bilmeyen beyler
Mutfakta ne nerde bilmeyen beyler
Makina düğmesi görmeyen beyler
Şimdi artık öğrenmenin zamanı

Eli hamurluyu hakir görenler
Evde ne iş var ki diye soranlar
Yemekte bin türlü kusur bulanlar
Mahareti göstermenin zamanı

Sosyal medya resimlerle süslendi
Çoluk çocuk eserlerle beslendi
Hamur kıvamını çabuk öğrendi
Evde ekmek pişirmenin zamanı

Etli ekmek sarma daha neler var
Evler aşıyandır değil dört duvar
Evde ufak tefek arızalar var
Akan musluk değişmenin zamanı

Fazla sürmez çabuk biter umarım
Çok zor değil boğazımı tutarım
Dert olmasın şu fazla kilolarım
Az yemede yarışmanın zamanı

Eş ahbapla telefonla muhabbet
Dostlarımı hatırlattı musibet
Cümlemize sağlık cümle afiyet
Dua edip düşünmenin zamanı

Tayyib Atmaca

Korana

Hangi kâfir seni musallat etti
Nice fidan boyu büktü korana
Uzaktan baksa da korkusu yetti
Her gün kâbus gibi çöktü korana

Hava boşluğundan içeri girdi
Bıraktı herkese onulmaz derdi
Hem merdi yokladı hem de namerdi
Evini barkını yıktı korana

Bulaşır diyerek üç maske taktı
Herkes ölüsüne uzaktan baktı
Gözyaşını bile içine döktü
Mezarına kireç döktü korana

Yol kesti her gece adam kaçırdı
Arkadan gelene haber uçurdu
İşkence ederek şerbet incirdi
Ciğerlere kurşun sıktı korana

Üç yıldır misafir gitmek bilmiyor
Giden canlar dirilip de gelmiyor
Kadir'i tanıyor kıymet bilmiyor
Herkese elense çekti koran

Çoğunu evinde mahpus eyledi
Biz sustuk o bildiğini söyledi
Yedi ceddimizi melül eyledi
Ocaklara incir dikti korana

❖ Tacettin Şimşek

Korona Destanı

Wuhan ocağında kibriti çaktın
Her yanı ateşe verdin korona
Yaktıkça büyüdün yaktıkça yaktın
Neron'la gerdeğe girdin korona

Beklenmedik anda dünyaya geldin
Konuk değil evin sahibi oldun
Karanlıkta bile yolunu buldun
Hani sen sağırdın kördün korona

Uçtun gece gündüz dolup boşalıp
Üç kuru yanına bir de yaş alıp
Eline beş tane uzun şiş alıp
Başımıza çorap ördün korona

Ne onlar ne bunlar ne şunlar gibi
Gezdin yeryüzünü arşınlar gibi
Hedefi şaşıran kurşunlar gibi
Ne şaştın ne adres sordun korona

İçinde dinmeyen sancın mı vardı
Dünyaya yönelik hıncın mı vardı
Yargısız infazın lincin mi vardı
Sahi neydi senin derdin korona

İnsan onurunu kemirtenleri
Benlik ejderini semirtenleri
Aksi aksi durup somurtanları
Vurdun kırdın yere serdin korona

Adın koronadır sıfatın habis
Niyetin karanlık görünüşün pis
İnsanlar üç aydır evlerde hapis
Özgürlüğe zincir vurdun korona

Gizliden gizliye hüküm yürüttün
Dağlar silkeledin taşlar erittin
Kalbin çeşmesini hepten kuruttun
Aklın defterini dürdün korona

Sen yaşadın bizler sürekli öldük
Yetmez mi ettiğin bunca kötülük
Tanımadın sınır takmadın gümrük
Sonunda âlemi sardın korona

Yolumuz üstüne kuyular kazdın
En mahrem yerlere sinsice sızdın
Yedi iklimi dört bucağı gezdın
Yok mu senin yerin yurdun korona

Turp sıktın hayatın bol neşesine
Naylon poşetine pet şişesine
Yayıldın dünyanın dört köşesine
Ölüm tuzağını kurdun korona

Kapattın okulu yurdu ofisi
Kendine bodyguard yaptın iblisi
Güpegündüz tutup dövdün Boris'i
Trump'ın belini kırdın korona

O aç gözlerini toprak doyursun
Allah sana biraz merhamet versin
Sars oldun Mers oldun bitmedi hırsın
Şimdi muradına erdin korona

Kimi sövdü sana hem de sinkaflı
Elinden kurtulmak hayli masraflı
Nükleer silahlar senden insaflı
Yecüc Mecüc müdür ordun korona

Hilalin yıldızın haçın yok senin
Bize ödenecek baçın yok senin
Aslında zerrece suçun yok senin
Bizde bir yamukluk gördün korona

Lakabın olmalı ömür çürüten
Bağışıklık yıkan ciğer eriten
Destan yazmak için kalem yürüten
Şimşek'in dilini yordun korona